

Mare de Déu de la

S LEDAT

Congregació de Senyores
sota la Invocació
de la Puríssima Sang de
Nostre Senyor Jesucrist i de la

CONGREGACIÓ DE SENYORES
SOTA LA INVOCACIÓ DE LA PURÍSSIMA SANG
DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST
I DE LA MARE DE DÉU DE LA SOLEDAT

SETMANA SANTA 2011

- **Edita**

Congregació de Senyores
sota la Invocació de la Puríssima
Sang de Nostre Senyor Jesucrist
i de la Mare de Déu de la Soledat
c/ Natzaret, 1 - 43003 Tarragona

- **Número 9**

Setmana Santa
del 17 al 24 d'abril de 2011

- **Equip de Redacció**

Direcció

M. Antònia Blanco Segura

Coordinació

Dolors Fontana Milà

M. Teresa Potau Mas

Claustre Sevil Dasca

Rosó Teixell Cácharo

- **Correctora de Textos**

M. Arantxa Tevar Beunza

- **Fotografies**

Albert Nel-lo pg. 18, 23, 37, 38, 39, 62, 70, 82, 87, 88, 95, 96, 98, 99, 125

Carles Mallol pg. 4, 69, 90

Elvira Ferrando pg. 10, 40, 60, 63, 87

Fervi pg. 25, 26, 27, 28, 31, 33, 34, 36, 38, 42, 44, 46, 53, 62, 64, 95

M. Antònia Blanco pg. 27, 29, 30, 37, 38

Alejandro Arola pg. 2, 12, 20, 62, 68, 79, 87, 96, 101, 109, 125

- **Tiratge:** 1.700 exemplars

- **Impressió i maquetació:**

sugrañes editors sl

pol. industrial francolí parc. 15

43006 tarragona

- **Dipòsit Legal:** T-514/2011

La Junta Directiva no es fa responsable
dels continguts dels escrits.

Sumari

Setmana santa i família	5
Jaume Pujol Balcells	
Salutació	7
Josep Fèlix Ballesteros Casanova	
Tradició i espiritualitat	9
Josep Poblet i Tous	
Salutació	11
Teresa Pallarès Piqué	
Salutació	13
Joaquim Nin i Borreda	
Tradició, valors i progrés.....	15
Josep Andreu i Figueras	
Salutació	17
Joaquim Julià Panadés	
A propòsit d'uns poemes de Salvador Espriu	19
Miquel Barbarà Anglès, pvre.	
Salutació	21
M. Dolores Nolla Tapias	
Memòria 2010.....	23
M. Antònia Blanco Segura	
Al nostre amic Santiago	41
Joan Salvadó Monterrubio	
Banda i Portants del pas de la Verge de la Soledat.....	42
Joan Salvadó Monterubio	
Presentació Opuscle de la Soledat	44
Dr. Josep M. Sabaté i Bosch	
L'Àngel Penell que corona casa Bofarull	54
Guillem Carabí Bescós	
La crucifixió de la portalada de Santa Tecla	58
Joan Menchon Bes	
Poema: Mare de Déu de la Soledat	63
M. Dolors Cabré Domingo	
Viernes Santo, Viernes Santo era aquel día	64
Gemma Brunet Las	
"La soledad de María"(V)	65
Un estudi de Fermín Labarga García - Adaptació de Josep Maria Sabaté i Bosch	
Poema: Meditació de la Soledat de Maria.....	68
Josep M. Sabaté i Bosch	
Preguem	69
M. Rosa Robert	
Medicaments per a l'ànima.....	70
Sílvia M. Sancho Roca	
En soledat	73
Pilar Peña Lafuente	
La Virgen de la Carrodilla	74
Ana Ardanuy Fortuny	
An American in Tarragona	78
Megan McLaughlin de Mullerat	
Per als més petits: Adéu, fred	82
Glòria Albacar i Sancho	
La processó de l'Encontre de Resurrecció	83
Josep Ciurana Moncusí	
Programa d'Actes 2011	88
Junta Directiva.....	93
Llista Congregants i Aspirants	94
Congregants difuntes	126
Butlleta d'inscripció	127

Setmana Santa i família

† **Jaume Pujol Balcells**

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Benvolguts confreres i lectors,

Una de les imatges de la Setmana Santa que més gravades tinc és l'expressió dels nens quan, bocabadats, amb uns ulls com a plats, contemplen el pas de les nostres processons. I quina estampa tan bonica és veure els nostres menuts, amb la corresponent vesta processional, desfilant al costat del pare, de la mare o d'un germà. Que n'és, d'important, el paper de la família! Ho dic en el sentit més ampli: des de la seva missió fonamental com a generadora i acollidora de la vida, passant per tot el procés d'educació, de socialització i de transmissió de cultura i valors, fins al seu servei més dolorós i humà, com és acollir en el seu si la malaltia i el declivi natural de la vida que s'encamina cap a la seva consumació. La família forma part del projecte creador de Déu que va fer boniques i bones totes les coses (cf. Gn 1,31). També la Sagrada Família de Natzaret va tenir un paper fonamental en el procés de creixement personal –corporal i espiritual– de Jesús: llegim en els evangelis que Jesús es feia gran, avançava en enteniment i tenia el favor de Déu i dels homes (Lc 2,52). Ens podem imaginar fàcilment Jesús assegut a la falda de la seva mare mentre aquesta li anava ensenyant les primeres pregàries, o Josep portant Jesús a la sinagoga els dissabtes. Podem afirmar que Jesús va ser un home del seu temps, integrat dins la cultura i la religió del seu poble, gràcies a la seva família, Maria i Josep.

Jesús, abans de morir a la creu, encomana Maria a Joan, que representa l'Església. Ara és l'Església la nova encarregada del creixement dels seus fills, els creients, pels quals ha de maldar i ha de vetllar. Aquesta és la meua missió com a cap i pastor d'aquesta Església que fa camí a Tarragona: vetllar i maldar per tal que tots els cristians siguin fidels als ensenyaments d'aquell que va donar la seva vida en rescat per tots els homes i ens va ensenyar el camí i la veritat. En aquest sentit l'Església, fidel a la seva missió, ha de predicar la paraula de Déu quan és oportú i quan no ho és (cf. 2Tm 4,2) i no pot deixar d'insistir en la veritat d'allò que predica. Per això el nostre sant pare Benet XVI, valent i decidit a predicar la veritat, va proclamar que Jesucrist "ens ha ensenyat [...] el valor primordial del matrimoni i de la família, esperança de la humanitat, en la qual la vida troba acolliment, des de la seva concepció fins al seu declivi natural. Ens ha ensenyat també que tota l'Església, escoltant i complint la seva paraula, es converteix en la seva Família. I encara més, ens ha encomanat ser llavor de fraternitat que, sembrada en tots els cors, animi l'esperança". Són paraules del Sant Pare durant l'Angelus del dia 7 de novembre de 2010 a la Sagrada Família de Barcelona.

Benvolguts: defensem la família, defensem la vida. Ens calen famílies cristianes que, amb valentia, visquin aquesta dimensió profètica del matrimoni de ser amb generositat font de vida, sal i llevat enmig del nostre món. Pares: a les vostres mans està, en bona mesura, el futur dels vostres fills, de la nostra societat, de la nostra Església i de la nostra Setmana Santa de Tarragona. Joves: us espero a tots per a rebre primer els pelegrins que el mes d'agost vindran a la nostra arxidiòcesi, i després anirem tots a Madrid per a participar en la propera Jornada Mundial de la Joventut amb el Sant Pare.

Us desitjo una molt bona Pasqua de Resurrecció. Rebeu, amb tot el meu afecte, la meua benedicció i agraïment per la vostra tasca.

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA

La nostra societat necessita referents culturals que ens permetin lligar el nostre univers particular amb la resta del món. Potser per aquest motiu l'ànima de Tarragona es nodreix de la religiositat popular i de la tradició que comporta.

Un cas palès de tot això és la Congregació de Senyores de la Verge de la Soledat, la fundació de la qual data de mitjan segle XIX. De mica en mica, el temps transcorre i no té aturador, per la qual cosa també cal posar-se al dia: enguany, per motius de seguretat, l'associació estrena un nou pedestal per facilitar la tasca als seus portants. I és que la renovació també és sinònim de vida.

A Tarragona, la Setmana Santa és molt més que unes vacances de primavera: és el moment de retrobar-nos amb la nostra essència col·lectiva. Sovint necessitem l'espiritualitat per transcendir com a éssers humans. Junts millorem treballant per Tarragona i, si volem una ciutat que avanci, ens cal fer pinya com ho fa la vostra confraria.

No vull ni puc oblidar el vostre compromís, els preparatius i la il·lusió compartida de totes les persones que feu possible la Setmana Santa a Tarragona, com és el cas de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova
Alcalde de Tarragona

Soledat
Mare de Déu de la

**POSEM
L'ACCENT** EN
LA SETMANA SANTA

Diputació Tarragona

La Setmana Santa és sinònim de fe, recolliment i silenci, però també de fragor, color i tradició festiva. Tot un compendi d'espiritualitat i d'història que durant aquests dies impregna als nostres pobles i ciutats. La preservació de la Setmana Santa, a través dels anys i dels segles, depèn en bona part de l'empenta i la bona tasca que, al costat de l'Església, duen a terme associacions, confraries, gremis i altres entitats ciutadanes.

Publicacions com la que teniu a les mans són el portaveu d'aquest compromís envers una tradició arrelada i ben nostra, amb una projecció social i cultural que depassa l'estricta sentit religiós fins esdevenir patrimoni de tothom.

Des de la Diputació de Tarragona felicito de tot cor les diferents associacions i entitats de la Setmana Santa, per la seva contribució a enaltir i difondre l'esperit d'aquesta tradició arreu de les nostres comarques.

El meu desig és que cadascú, des de la seva perspectiva personal, visqui aquests dies amb plenitud i consciència.

Josep Poblet i Tous

President de la Diputació de Tarragona

Soleilat
Mare de Déu de la

Benvolgudes amigues,

Un any més, tinc el plaer i l'honor de dirigir-vos aquestes paraules a tall de salutació amb motiu de la Setmana Santa. Durant aquests dies, la fe que professeu per aquest esdeveniment religiós us situarà, un cop més, al capdavant de les congregacions amb més empena i vitalitat de les nostres contrades.

La Setmana Santa tarragonina no passa desapercebuda entre les nombroses manifestacions socioculturals de la nostra ciutat ni tampoc dintre de l'àmbit del fervor religiós del nostre país.

Com a tal, esdevé un punt de referència en molts àmbits nivells i, evidentment, un atractiu turístic de primer ordre que ens permet compartir aquests dies d'esbarjo amb visitants que escullen la nostra ciutat i la nostra comarca com a punt d'estada.

Entre tots plegats fem possible que Tarragona sigui un pol de desenvolupament cabdal per al nostre territori. La vostra Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat aconsegueix, amb la seva determinació i participació als actes de la ciutat, que aquesta força ciutadana sigui cada cop més ferma i encoratjadora.

Teresa Pallarès Piqué
Subdelegada del Govern a Tarragona

Soledat
Mare de Déu de la

La Setmana Santa s'escampa arreu del país. Pràcticament a cada ciutat, a cada poble, a cada vila, hi ha processons, passions, i multitud d'actes. La gent viu amb interès i amb participació la Setmana Santa, i m'atreviria a dir que ho fa més enllà, fins i tot, del seu principal contingut religiós.

La Setmana Santa de Tarragona, de gran tradició a la ciutat, és fruit de l'esforç de molts, i ens permet, també, com a actiu turístic, presentar-nos al món tal com som, a explicar les nostres tradicions, a donar a conèixer un patrimoni immaterial que és original i és una de les nostres aportacions al món.

Tot això és possible gràcies a les hores que hi dediquen moltes mans anònimes, de tota edat i condició. Gràcies a vosaltres, la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Sole-dat, i a moltes més aportacions anònimes, la Setmana Santa de Tarragona se'ns fa possible un any més. Una immensa obra col·lectiva feta des de la fe, la il·lusió i el sentiment. Moltes gràcies per la vostra dedicació.

Joaquim Nin i Borreda
Delegat del Govern a Tarragona

 Generalitat de Catalunya
Delegació del Govern a Tarragona

Sole-dat
Mare de Déu de la

SETMANA SANTA 2011

Cada any, l'arribada de la Setmana Santa ens demostra fins a quin punt està viva la societat tarragonina. Impulsat per l'esperit religiós i per la tradició i la cultura més arrelades, el tarragonisme surt al carrer i és capaç, de manera gairebé espontània, de posar en escena una de les manifestacions ciutadanes més emblemàtiques, multitudinàries i plenes de sentit que hom pot viure i veure avui en dia en una ciutat oberta i cosmopolita com és la nostra.

Des dels seus orígens, Tarragona s'ha caracteritzat per ser una capital que no oblida les seves tradicions i els seus orígens mil·lenaris, però que alhora no renuncia al progrés, la innovació i la modernitat. Així s'explica que avui dia la nostra ciutat presenti un important teixit industrial, hagi convertit el seu port en un dels més decisius de la Mediterrània, aculli una de les millors universitats del país i gaudeixi d'una oferta turística i patrimonial inigualable, entre molts altres atractius; tot això, sense haver renunciat ni un sol mil·límetre a la seva identitat.

La nostra estimada Setmana Santa exemplifica a la perfecció aquest esperit de tarragonisme etern portat a l'excel·lència. Tradició, religió i sentiment es complementen a la perfecció amb l'atractiu que suposa tant per als tarragonins i tarragonines com per als nostres visitants el fet de poder ser testimoni directe d'un esdeveniment que evoca la Passió de Crist d'una manera única als països catalans.

Ens trobem un any més a pocs dies de la Setmana Santa i molts tarragonins i tarragonines ens preparem per reviuire experiències que els nostres avis, àvies i avantpassats més llunyans ja vivien als carrers de la capital tarragonina. Experiències que ens evoquen el sacrifici que Crist va fer per tots nosaltres, que ens recorden que la solidaritat, la compassió i l'estima a les persones han de prevaler per sobre de tot en aquests moments de dificultat. Experiències que ens mostren que la societat civil tarragonina està més activa que mai i que, any rere any, fan que tots i cadascun de nosaltres ens sentim orgullosos de ser tarragonins en aquestes dates.

Amb aquestes línies, com a president del Port de Tarragona i també com a participant actiu en els actes de Setmana Santa, vull lloar la tasca impagable d'aquells tarragonins i tarragonines que, a través de les confraries, fan possible que la nostra estimada Tarragona celebri amb tots els honors la setmana més important del calendari cristià. Reforceu les arrels de Tarragona i sou un exemple per a institucions com ara la que tinc l'honor de presidir.

Josep Andreu i Figueras
President Autoritat Portuària Tarragona

Col·lectat
Mare de Déu de la

AUTORS DE LA IMAGEN: JORDI GARCIA
SETMANA SANTA
DE TARRAGONA

Les tradicions, profundament sentides i arrelades, són patrimoni espiritual d'una part molt considerable de la població, de la seva ànima. I quan aquestes tradicions s'adornen i enalteixen d'espiritualitat, aleshores arriben a un grau enorme d'expressivitat, ja que fan vibrar l'ànima popular, de manera emocionada i commoguda.

Són tradicions que destil·len una simpatia contagiosa, perquè toquen les fibres més sensibles del cor i produeixen aquell regust de les coses antigues de les persones que ens han precedit, a la família, a la Congregació, a Tarragona. Per això ens atrauen tant. Perquè transcendeixen a les generacions, a manera d'herència, de successió familiar, amb tots els trets singulars de la seva vida, del seu art, de la seva història i de la seva pietat popular. La Setmana Santa.

Per tot això hem de ser conscients que les confraries aportem alguna cosa positiva a la societat. Són els valors cristians que sempre portem a sobre, com un segell, com una identitat: la caritat, l'acollida, la solidaritat, la fraternitat, la pau, la justícia, la veritat... valors que hem d'estimular i consolidar dintre de les nostres entitats, perquè ens reconeguim com el que som, cristians compromesos.

I dintre de la Setmana Santa, Ella, la darrera, però la primera a seguir al seu Fill, com vosaltres, que la seguiu a Ella, membres de la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Mare de Déu de la Soledat. Vosaltres, de sempre, renoveu aquest compromís cristià d'acompanyar la qui pateix, la qui es troba en soledat.

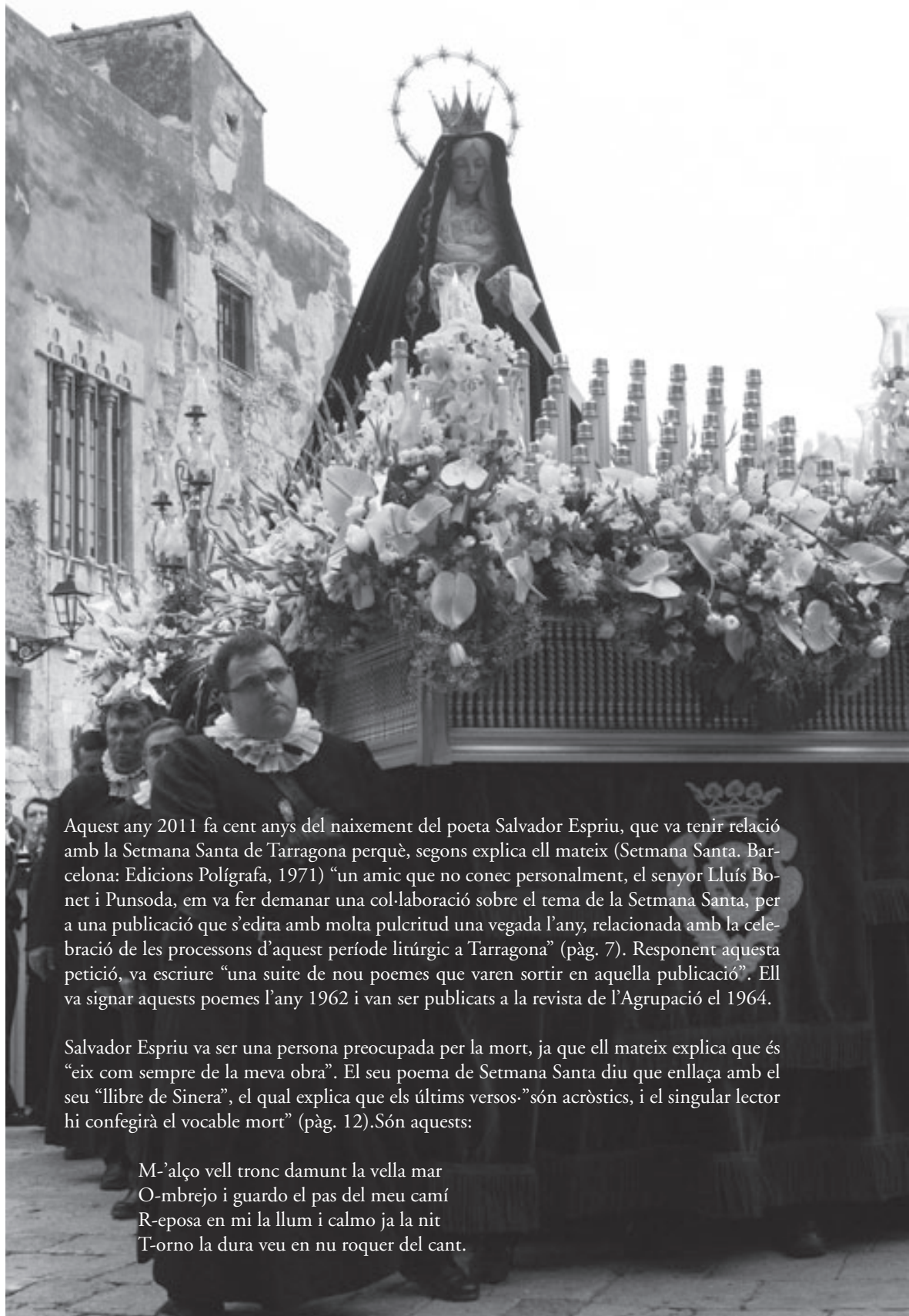
La Soledat tanca la Setmana Santa tarragonina el Dissabte Sant, però de ben segur que obre, també, la porta de la festa més esperada: la Pasqua, la Resurrecció i la Vida.

Bona Setmana Santa i millor Pasqua de Resurrecció.

Joaquim Julià Panadés

President de l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa Tarragona

Soledat
Mare de Déu de la

Aquest any 2011 fa cent anys del naixement del poeta Salvador Espriu, que va tenir relació amb la Setmana Santa de Tarragona perquè, segons explica ell mateix (Setmana Santa. Barcelona: Edicions Polígrafa, 1971) “un amic que no conec personalment, el senyor Lluís Bonet i Punsoda, em va fer demanar una col·laboració sobre el tema de la Setmana Santa, per a una publicació que s’edita amb molta pulcritud una vegada l’any, relacionada amb la celebració de les processons d’aquest període litúrgic a Tarragona” (pàg. 7). Responent aquesta petició, va escriure “una sùite de nou poemes que varen sortir en aquella publicació”. Ell va signar aquests poemes l’any 1962 i van ser publicats a la revista de l’Agrupació el 1964.

Salvador Espriu va ser una persona preocupada per la mort, ja que ell mateix explica que és “eix com sempre de la meua obra”. El seu poema de Setmana Santa diu que enllaça amb el seu “llibre de Sinera”, el qual explica que els últims versos: “són acròstics, i el singular lector hi confegirà el vocable mort” (pàg. 12). Són aquests:

M-’alço vell tronc damunt la vella mar
O-mbrejo i guardo el pas del meu camí
R-eposa en mi la llum i calmo ja la nit
T-orno la dura veu en nu roquer del cant.

A propòsit d'uns poemes de Salvador Espriu

Aquest home, que es veu allunyat de la nostra creença, reivindicava “el fonamental i imprescindible dret d’interrogar i indagar”. Malgrat això, des del seu món tan diferent del nostre, accepta de col·laborar amb la nostra Setmana Santa. I, en aquest mateix llibre, recorda impressions de les setmanes santes que havia viscut. Arran d’una “tovallola de Comunió” feta per unes monges properes a la família, recorda l’anagrama del Crist i “els símbols tradicionals de la passió: la santa faç, la corona d’espines, la columna dels assots, el martell i els claus, l’esponja, la llança, el gall, l’escala del davallament, i potser altres emblemes...” (pag. 11).

Sabent tot aquest context personal, val la pena rellegir aquests poemes dedicats a la nostra Setmana Santa. El VI diu així:

Sota la llum rogenca /de la lluna andarejo / pels carrers.
Damunt la vella esquena / sento les bastonades / d’aquest vent.
A poc a poc m’entrava / el ferro de la llança / del meu temps.
Dintre la nit cremada / de tremolor de ciris / em vaig dient:
Com fugiré ara, / on aniré, / quina clau m’obriria / cap recer?

Timor mortis conturbat me. (Salvador Espriu. Obres completes. I Poesia. Barcelona: Edicions 62, 1968, pàg. 457-462).

En aquells anys seixanta es va produir d’una manera senzilla una cosa sobre la qual ara es tracta molt: l’apropament i el diàleg entre la fe i la raó i la creença i l’estètica.

Com Salvador Espriu, hi deu haver moltes persones que participen de la nostra Setmana Santa, des de dins de confraries o des de fora, amb els mateixos interrogants o semblants. En el Concili Provincial Tarraconense, quan es va tractar dels “allunyats”, es va fer un gran debat i n’hi va haver que es van preguntar: qui està allunyat de qui? És una qüestió molt complexa i no se’n pot fer demagògia, però segurament que hi deu haver de tot.

Potser les persones qui pensem que entenem i vivim més la Setmana Santa des de dins de les nostres creences hauríem de parar més atenció a veure què manifestem de l’amor de Déu i de la passió, mort i resurrecció de Jesucrist als homes i dones del nostre temps. Hi ha altres qüestions que haurien de passar en segon terme i potser n’hi ha que no haurien d’existir entre nosaltres. Hem de ser testimonis de l’amor a Déu i als germans, per damunt de moltes altres petites o inútils coses.

Mn. Miquel Barbarà Anglès

Delegat Episcopal per a les Associacions de Setmana Santa
Consiliari de l’Agrupació d’Associacions de S. S. de Tarragona
Perfecte i President de les Congregacions de la Sang,
La Reial i Venerable i la Soledat

Estimades congregantes i aspirants,

No puc deixar de saludar amb molt d'afecte totes les persones que formem la Congregació, incloent-hi també una càlida salutació per als portants i la banda que acompanyen el pas de la Mare de Déu de la Soledat.

Aquest any, com a cloenda del 20è aniversari que el pas es portat a espatlles, beneirem la nova peanya de fusta, que ha estat feta de nou, i el faldellí de vellut. Serà beneït, si Déu vol, pel Sr. Arquebisbe, Mns. Jaume Pujol.

Durant el mes de setembre vam assistir al XXIII Encuentro Nacional de Cofradías Penitenciales de Barbastro. Una de les conclusions de la trobada va ser la diferenciació de la litúrgia i la part popular des del Diumenge de Rams fins a la Pasqua, ja que tot això és o ha de ser una manifestació i un instrument de catequesi, pedagogia i amor entre tots el germans. Així, doncs, que les confraries i congregacions siguin àmbits on es progressi amb la fe i fraternitat.

Santa Mare de Déu, vos sempre sereu el sojorn de Déu, el signe viu de la presència de Crist entre nosaltres.

Que el vostre amor de Mare Santíssima Verge de la Soledat ens acompanyi sempre i que en la nostra vida corresponguem a aquest amor.

Maria Dolores Nolla

Priora de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat

Soledat
Mare de Déu de la

Enginyers
Industrials de Catalunya

Demarcació de Tarragona

Ntra. Sra del Claustre, s/n 1r

43003 TARRAGONA

Tel. 977 23 80 12 - 977 25 26 46 - Fax 977 23 80 06

e-mail: tarraco@eic.es

www.enginyerstarragona.com

Memória

ANUAL M. Antònia Blanco Segura

Memòria *anual*

La memòria anual de la Congregació de Senyores sota la invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat s'obre amb l'activitat oficial de l'entitat, que es va començar el dia 2 de març amb la missa a l'església de Natzaret, en sufragi de totes les congregants traspassades durant l'any. A les 18.30 h se celebrà Junta General Ordinària, d'acord amb Estatuts. Hi eren presents el president, Mn. Miquel Barbarà; la priora, Sra. M. Dolores Nolla; la Junta Directiva de la Congregació, i un nombre important de congregants.

Després de donar la benvinguda als assistents, es va llegir i aprovar l'acta de la sessió anterior. També es van presentar i aprovar la memòria d'activitats i l'estat de comptes corresponents a l'any 2009, que va exposar a l'assemblea la tesorera de la Congregació, Sra. Montserrat Gabriel. Tot seguit es va passar al torn obert de paraules, amb preguntes i intervencions de les assistents. A continuació es va presentar la proposta d'aprovació del pressupost ordinari previst per a l'exercici del 2010.

La Junta de la Congregació de la Soledat s'ha reunit diverses vegades en sessió de treball durant l'any. També s'han reunit en diferents sessions els membres que formen la Comissió Mixta de la Congregació de la Puríssima Sang, composta per Mn. Miquel Barbarà, les representants de la Junta de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat i els representants de la Junta de la Reial i Venerable Congregació de Sang, per tractar tots els temes comuns que afecten totes dues congregacions.

Com cada any, les senyores Dolors Fontana i Joana Carrasco, que formen part de la Junta Directiva, han assistit a les reunions mensuals que convoca l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa.

Diverses congregants i membres de la Junta vam assistir a les predicacions quaresmals següents:

- 22 de febrer: "El camí vers la Pasqua: Jesús els anava al davant", a càrrec de Mn. Armand Puig i Tàrrach, prevere de l'Arquebisbat de Tarragona, biblista i degà de la Facultat de Teologia de Catalunya.

- 1 de març: "Viure l'any sacerdotal", a càrrec de Mn. Jaume Pujol i Balcells, arquebisbe de Tarragona, metropolità i primat.

- 8 de març: "Edificats i arrelats en Crist, fermes en la fe" (Col 2,7). Pregària comunitària i celebració del sagrament de la Reconciliació.

Els assajos dels portants del pas i de la banda de timbals van començar molt aviat. Des d'aquest apartat els volem donar les gràcies, per la seva dedicació i l'esforç que representa reunir-se per assajar, i en especial cal agrair el coratge al Sr. Joan Salvadó, com a capità del grup.

El dia 25 de febrer de 2010 vam ser rebudes per la delegada del Govern, Sra. Teresa Pallarès, a qui agraïm la seva cordialitat i els coneixements de la nostra confraria.

El 6 de març de 2010, tercer dissabte de Quaresma, vam assistir com a membres de l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa a la XVIII edició de les Visions, que comptaven amb la participació de l'entitat convidada per la Reial Germandat de Jesús de Natzarè, la Real e Ilustre Cofradía de Nuestro Padre Jesús Nazareno, María Santísima Nazarena y San Bartolomé, y Las Hermanas Hospitalarias de Jesús Nazareno, de la ciutat de Còrdova. Aquest acte va realitzar-se a l'Antiga Audiència de Tarragona. La conferència va anar a càrrec del Sr. Fermín Pérez, que va explicar la manera de viure la Setmana Santa cordovesa de la seva confraria. Posteriorment, el Sr. Andrés Valverde va explicar la restauració de la santa i venerada imatge de Nuestro Padre Jesús Nazareno de Còrdova.

El diumenge 7 de març vam presenciar la II Mostra de Sons de la Setmana Santa Tarragonina, que va tenir lloc a l'Auditori August del Palau Firal i de Congressos de Tarragona, organitzada per l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa i el Gremi de Marejants i amb l'actuació d'altres bandes de la ciutat. Hi van participar: Banda del Sant Sopar del Gremi de Marejants de Tarragona, Banda Timbalers Presa de Jesús, Banda de Timbals dels Aspirants de la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, Banda de Cornetas y Tambores de la Cofradía del Cristo del Buen Amor, Banda de Timbalers del Gremi de Pagesos, Banda de Timbalers del Sant Enterrament del Gremi de Marejants de Tarragona, a més dels Armats de la Congregació de la Sang de Tarragona.

El 24 de març vam assistir a la inauguració de la mostra "Spiritus lux" (La llum de l'esperit), al Claustre de la Catedral, presidida per l'arquebisbe. Disposava dels espais següents: Història, La Cera, El Tenebrari, Passos i Processons, i El Ciri Pasqual. S'havia exposat una mostra dels diferents ciris pasquals que s'han beneït durant l'ofici del Diumenge de Rams i que any rere any fa a mans de Mn. Pujol una de les confraries de la ciutat.

El 16 de març del 2010 la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat vam rebre un gran ensurt, ja que van entrar de nit a l'Església de Natzaret i van robar diferents objectes de la Congregació de la Sang, entre els quals la corona de la Mare de Déu que porta durant tot l'any, quan està dipositada a la vitrina de la sala de juntes de la casa de Natzaret. Si més no, i gràcies a la celeritat del Sr. Joan Salvador, se'n va adquirir una de nova, per tal que poguéssim lluir-la el dia de la presentació de la nostra revista i com a desgreuge del que acabava

de passar. Aquesta nova peça confeccionada als Tallers de Joieria Blázquez va ser sufragada per les senyores que pertanyen a la Junta Directiva.

El 18 de març, a les 20.15 hores, es va fer la presentació oficial de l'opuscle de Setmana Santa de la Congregació de la Soledat a l'església de Natxaret, a càrrec del Dr. Josep M. Sabaté i Bosch, professor de la Universitat Rovira i Virgili, cronista oficial de la ciutat i de la Setmana Santa. Com s'esperava, va ser una brillant presentació, amb un to característic i col·loquial i alhora, molt culte i literari. El Dr. Sabaté és un gran coneixedor de la Setmana Santa, de la història de la ciutat i de les diferents confraries, gremis i

germandats de Tarragona i, junt amb la seva humanitat, senzillesa i tarannà, el fan coneixedor de quasi totes les persones que fidelment acompanyen el Senyor en aquests dies Sants. El seu discurs va fer arrencar grans aplaudiments entre el públic assistent.

Aquest acte s'inicià amb unes paraules de la priora de la Congregació, Sra. M. Dolores Nolla. La presidència de l'acte, juntament amb ella i amb el nostre president, Mn. Miquel Barbarà, estava formada per Mn. Joaquim Fortuny, vicari general, i l'alcalde de Tarragona, Sr. Josep Fèlix Ballesteros. També hi van ser presents el Sr. Albert Vallvé, vicepresident de la Diputació, i el Sr. Joaquim Julià, president de l'ASST.

Entre altres persones, també hi van assistir el Dr. Frederic Adan Domènech, degà de la Facultat de Ciències Jurídiques de la Universitat Rovira i Virgili; el Sr. Lluís Maestre, el Sr. Fernando Torres, president i secretari, respectivament, del Col·legi d'Enginyers Industrials de la Demarcació de Tarragona; el Sr. Josep Francesc Ferrer, síndic de greuges; el Dr. Antoni Jordà; el Dr. Mn. Josep Queraltó; el Sr. Manuel López, tinent d'alcalde de l'Ajuntament, i els consellers: Sra. Sandra Coloma, Sr. Antonio Rodríguez, Sr. Joan Aregio, Sra. M. Victòria Forns, Sr. Jordi Miquel Sendra, Sra. Maribel Rubio, Sr. Alejandro Fernández, Sra. Judith

Heras, i el Sr. Josep M. Fortuny, subperfecte de la Reial i Venerable Congregació de la Sang, a més de presidents i membres de les juntes d'altres confraries i nombrós públic en general.

Des d'aquest apartat de la memòria que detallo, donem explícitament les gràcies al Sr. Carles Mallol, que va cedir amablement i desinteressadament a la Congregació la magnífica fotografia que va il·lustrar la portada de la revista de l'any passat, així com a la Sr. Elvira Ferrando, per la gran qualitat de la imatge de la contraportada del mateix opuscle.

El 24 de març les senyores que formen part de la Junta Directiva van reunir-se per engalanar la imatge de la Mare de Déu, per tal que pogués ser admirada per tots els tarragonins i tarra-gonines a la seu del Col·legi d'Enginyers Industrials de Tarragona (Casa del Degà), situada al carrer de les Escrivanies Velles. Una vegada més, cal agrair la col·laboració del Col·legi d'Enginyers, i en especial la del president, Sr. Lluís Maestre, per la seva generositat i gentilesa en oferir l'esplèndida seu col·legial per exposar el misteri de la Mare de Déu de la Soledat durant tota la Setmana Santa. Posen al nostre abast tota mena de mitjans tècnics i humans

per assolir l'admiració de qui veu la imatge de la Mare de Déu engalanada i a punt de sortir en processó. El fet de tenir exposada la imatge de la Soledat al Col·legi ens converteix en pioneres en l'exposició permanent dels passos de les diferents confraries que té lloc a Tarragona durant els dies sants, ja que gràcies a la col·laboració d'aquest col·lectiu professional aquest serà el desè any que tenim exposada la Mare de Déu a la seva seu col·legial. La Junta Directiva, en representació de l'entitat, participà de forma activa en la intensa activitat que envolta els actes de la Setmana Santa. Com cada any, una representació de la Junta va assistir a diversos actes (presentació d'opuscles, concerts, viacrucis, conferències...), organitzats per les diferents congregacions, germandats i gremis de la ciutat. La Junta Directiva té la voluntat d'assistir-hi per l'agermanament que hi ha entre totes les confraries, alhora que ens donem suport respectiu per viure conjuntament l'espiritualitat retrobada en els dies sants.

El dijous 25 de març Mons. Cardenal Carlos Amigo Vallejo, arquebisbe emèrit de Sevilla, va impartir la conferència quaresmal "Cristo, centro y vida de la religiosi-

dad popular”, organitzada per la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang i de la Mare de Déu de la Soledat i per la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist a església dels Sants Reis (Sant Agustí), amb un nombrós públic assistent.

El 28 de març, Diumenge de Rams, membres de la Junta participaren en la solemne Benedicció de Palmes i Rams, oficiada per l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, metropolità i primat, així com en la solemne Missa Pontifical concelebrada a l'altar major de la Catedral. L'Associació del Pas la Presa de Jesús va fer l'entrega del ciri pasqual durant l'Ofertori de la Missa.

Tot seguit la lectura del pregó de la Setmana Santa tarragonina 2010, al Saló de Plens de l'Ajuntament, a càrrec de l'Ill·lm. Sr. Jordi López i Camps, president de la Comissió Executiva del Patronat de la Muntanya de Montserrat i exdirector general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya. El pregoner va destacar el valor catequètic de les imatges i el valor evangèlic de l'associacionisme per a la integració i la convivència.

Aquest mateix diumenge les senyores Fontana, Teixell, Miró, Sevil i Domènech, totes pertanyents a la Junta, van participar en el viacrucis processional per les muralles de la Part Alta, organitzat per la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist. Abans de retornar el Sant Crist de la Sang a l'església de Natzaret es va aturar a la Catedral, on és costum venerar la santa imatge, per tornar posteriorment a la plaça del Rei entonant el cant del “Miserere”.

El 29 de març, Dilluns Sant, vam ser presents a la Missa Crismal celebrada en el marc de la Catedral, presidida per l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona.

Hi van assistir, a més de la priora, Sra. M. Dolores Nolla, diferents membres de la Junta.

El mateix dilluns 29 de març es va inaugurar l'exposició de tots els misteris organitzada per l'Agrupació de Setmana Santa de Tarragona, titulada “II Mostra del Patrimoni Artístic de la Setmana Santa de Tarragona”. Per aquest

motiu vam rebre la visita de l'arquebisbe i de l'alcalde de Tarragona, presidents i membres de la junta d'altres congregacions a la seu del Col·legi d'Enginyers Industrials, on tenim el pas de la Mare de Déu de la Soledat exposat durant els dies sants.

La televisió pública del Consorci TA-COALT, TAC12, va entrevistar la Sra. M. Dolores Nolla, priora de la Congregació. Aquesta intervenció va ser emesa durant diversos dies.

L'1 d'abril, Dijous Sant, a les 19 h, es va celebrar a l'església de Natzaret el Solemne Ofici del Sant Sopar del Senyor amb assistència de nombrosos públics i de les juntes de totes dues congregacions, la Soledat i la Sang. Celebrà la missa del Sopar del Senyor Mn. Gallart, en un acte durant el qual es renten els peus, en record del que va fer Jesús amb els apòstols. Posteriorment els Armats, com ja és costum, van fer els torns de guàrdia d'honor al Monument del Santíssim Sagrament.

El dia 2 d'abril, Divendres Sant, a les 6 del matí, acompanyàrem el Sant Crist de la Sang fins a la Santa Església Catedral, on es fa el sermó anomenat de la Bufetada i posteriorment s'inicià el viacrucis, que presidí l'arquebisbe. Hi van assistir les Sres. Fontana, Sevil, Teixell, Miró, Potau i Blanco.

Al migdia es va celebrar a l'església de Natzaret la solemne Acció Litúrgia pròpia de Divendres Sant, que consisteix en el cant de la Passió i Oració Solemne de l'Església, l'adoració de la Creu i la Comunió. Les Sres. Nolla i Fontana hi eren presents.

El Sr. Joan Salvadó, juntament amb d'altres portants, van ser tot el dia de Divendres Sant a la seu del Col·legi d'Enginyers Industrials fins a l'hora de la recollida dels misteris per parts dels Armats, acompanyant la Mare de Déu i preparant-se per a la processó.

La Sra. Madga Bernaús i el Sr. Antoni García, una vegada més, van embellir el pas amb roses blanques, meravelloses orquídiades, gladiols, lliris, etc. Tot decorat amb un gust peculiar de calidesa i harmonia que els caracteritza a l'hora d'escollir el material adequat per ressaltar la bellesa que desprèn la imatge de la Mare quan desfila pels carrers de la ciutat irradiant el seu dolor per la mort del seu Fill Diví.

També volem donar les gràcies, com sempre, a la Sra. Budesca, ja que com cada any recull una important quantitat de donatius amb gran esforç per guarnir de flors el pas de la Soledat.

Al matí de Divendres Sant vam rebre la visita del Sr. Guillem Carabí i de la seva esposa, Mònica. El Sr. Carabí, a partir de la recerca de la seva tesi doctoral sobre Jujol i la casa Bofarull dels Pallaresos, va esbrinar que dues clientes de Jujol, les germanes Dolores i Josefa Bofarull (Dolors i Pepita, col·loquialment), van ser terciàries franciscanes congregants de la Santíssima Verge de la Soledat de la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de N. S. J.. Aquesta dada el va portar a contactar amb la priora, Sra. M. Dolores Nolla, i amb mi mateixa per tal de comprovar que

les germanes Bofarull havien estat congregants de la Mare de Déu de la Soledat. Seguint fil per randa les seves paraules escric: "De la vostra conversa i l'aportació dels estatus que tan gentilmente em vàreu facilitar, vaig comprovar que es tractava d'una tradició molt antiga i una voluntat per reivindicar la dona com a persona, al marge de qualsevol dependència masculina, la qual cosa em quadrava força amb les germanes Bofarull, que soles i solteres van

haver de gestionar la seva masia. En el seu desig d'ennobrir la casa, les germanes Bofarull van ser prou valentes com per permetre que Jujol els reformés la casa i les dependències annexes, allunyant-se de solucions convencionals i convertint-la en una obra arquitectònica clau per entendre el pas de la tradició local arquitectònica a una manera de procedir més pròxima a les avantguardes artístiques de principis del segle XX". Van accedir amablement a visitar-nos responent a la nostra invitació i les Sres. Nolla, Fontana i Blanco els vam acompanyar a veure les diferents esglésies de la ciutat. No ens en vam oblidar de la de Sant Llorenç, que per motius obvis era molt important per seguir les petjades de Jujol, ja que finalitzada la guerra, com que la Pietat va ser convertida en cendres durant la persecució religiosa del 1936-39, l'escultor Josep M. Jujol dissenyà una nova Pietat, que fou cisellada per J. M. Martisella. Hem de dir que ens van rebre molt amablement, en especial la Sra. Pilar Ortiz, presidenta de la Secció de Senyores de la Pietat del Gremi de Pagesos de Sant Llorenç i Sant Isidre.

Aquest mateix dia 2 d'abril, a partir de les 17.50 h els Armats van recollir el pas de la Mare de Déu de la Soledat davant la Catedral i començava així la baixada del pas per anar cap a la plaça del Rei. Juntament amb el pas de la Mare de Déu, es van baixar el penó, portat per les aspirants de la Congregació, i les banderes, que portaven les senyores que formen la Junta Directiva. La bandera d'Aspirants la duia la Sra. Gemma Brunet, acompanyada per dues aspirants. La bandera principal la portava la Sra. Rosó Teixell, acompanyada per les Sres. Montserrat Domènech i Assumpció Marsal. Tancaven la comitiva la priora de la Congregació, Sra. M. Dolores Nolla; la tesorera, Sra. Montserrat Gabriel; el Sr. Lluís Maestre i el Sr. Fernando Torres, president i secretari, respectivament, del Col·legi d'Enginyers Industrials, i la secretària de la confraria, Sra. M. Antònia Blanco.

Més tard s'inicià la processó del Sant Enterrament, que com cada any organitza la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist. L'assistència processional va ser en total de 2.907 persones. De la Congregació de la Soledat hi van desfilant un total de 306 membres, 200 atxes entre aspirants, congregants, més 8 arrengreradores, 40 portants i 41 membres de la banda i 17 persones entre les quals figuren banderers, cordonistes i presidències formades pels membres de la Junta Directiva. Caldria sumar-hi les aspirants que van anar acompanyant el Sant Crist i d'altres que, excepcionalment, anaven al costat del pas dels Assots de la Reial i Venerable Congregació de la Sang.

Cal destacar la important tasca portada a terme per les arrengreradores de la nostra Confraria, ja que duen a terme un treball molt responsable i compromès. Els agraïm molt l'esforç, la dedicació i l'estimació que demostren a la confraria, tant les que ens dirigeixen el Divendres com les de Dissabte Sant. Voldria anomenar-les, com a homenatge a una tasca desinteressada i alhora altruista: Teresa Aguinaga, Alejandra i Ariadna Arola, Elisabeth i Anna M. Castell, Mònica Huber, Begoña Parra, Teresa Rimbau, M. Mercè Sanhauja, Bea Satué, Montse Solano, Inés Solé i Carla Aymar. Cal destacar l'esforç de l'arrengreradora i congregant Inés Potau, que es

Memòria *anual*

desplaça expressament de Mallorca per col·laborar en la processó. Les Sres. Inés Solé i Mònica Huber, caps d'arreglaradores de la Congregació, van elaborar un protocol d'actuacions amb les seves valoracions i consideracions que van presentar a la Junta Directiva. També el va rebre la Comissió de l'organització de la processó per tal de millorar-la tots plegats.

En aquesta síntesi de tots els actes que organitza i en els quals col·labora la nostra confraria, m'agradaria destacar la tasca portada a terme per dues senyores de la Junta Directiva que s'encarreguen d'organitzar internament el protocol de tots els dies sants. Es tracta d'una tasca molt desagradida i ingrata que saben conduir amb un gran sentit de la responsabilitat. Són les senyores Montse Domènech i Gemma Brunet, a qui donem les gràcies per la seva valuosa col·laboració.

Encara que sigui un fet anecdòtic, voldria assenyalar que aquest any hem repetit les mateixes senyores portadores de la bandera de Divendres Sant, ja que l'any passat es va suspendre la processó amb motiu de la pluja. La bandera d'aspirants la portà la Sra. M. Montserrat Amigó Garcés, acompanyada de la seves filles, Alexandra i Eva M. Tarragó Amigó. La presidència que acompanyava la bandera d'aspirants estava formada per les Sres. Assumpció Marsal, Claustre Sevil, Teresa Potau, Isabel Miró i M. Antònia Blanco.

La bandera principal de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat era portada per la Sra. Margarita Prat López de Mullerat, acompanyada per la seva jove, Núria Domingo de Mullerat, i per la Sra. Maria Coll, vda. Mir. Hi donaven llum la Sra. Gemma Brunet i la congreant Sra. Megan McLaughlin de Mullerat.

La presidència de la Congregació formada per la Priora, la Sra. M. Dolores Nolla, i les Sres. Montserrat Gabriel, Rosó Teixell, Mercedes Vallvé, Joana Carrasco i Montserrat Domènech.

El dia 3 d'abril, Dissabte Sant, a les 18.30 h va sortir de l'església de Natzaret la processó de la Mare de Déu de la Soledat cap a la Catedral. Vam comptar amb la presència d'un gran nombre d'aspirants, congreants i senyores representants d'altres confraries. En arribar al temple, Mn. Norbert Miracle Figuerola, rector del Seminari Interdiocesà i Canonge Penitenciari, va celebrar la funció religiosa i va oferir una brillant al·locució basada en el sacrifici silenciós de Maria i la seva soledat. Resàrem la "Corona Dolorosa", pels set dolors que sofrí la Santa Mare de Déu.

Va ser portadora de la bandera principal la Sra. M. Carme Ferrer Val i les cordonistes eren les Sres. Carme Lladó Montoliu i Claustre Agramunt Perelló, en representació de la Germanat de Nostre Pare Jesús de la Passió.

La bandera d'aspirants fou portada per la Sra. M. Remei Pérez Martorell i les cordonistes van ser les seves filles, Natàlia i Núria García Pérez.

Com cada any, ens van acompanyar un bon nombre d'autoritats eclesiàstiques i civils, així com els presidents de diferents confraries. La Coral Augusta va ser l'encarregada d'harmonitzar la cerimònia amb els seus cants.

Hem de destacar l'àmplia representació de senyores representants d'altres confraries, i sobretot les nostres aspirants i congregants, que any rere any acompanyen la Mare de Déu en el seu dolor.

En arribar a la plaça del Rei es va cantar la "Salve Regina" i més tard la banda de tambors del pas, dirigida per Montse Salvadó, va fer una brillant demostració dels seus coneixements capitanejant un toc d'homenatge a la Santa Mare, com a acatament i homenatge a Ella i com a cloenda de la processó a l'entrada a l'església de Natzeret.

Dissabte Sant a la nit membres de la Junta Directiva van assistir a la Santa Església Catedral a la Vetlla Pasqual, celebrada per l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona. En acabar van felicitar-li la Pasqua. El diumenge 12 d'abril a les 11 h també vam assistir a la S.E. Catedral Metropolitana i Primada, a l'Ofici de la Pasqua, en què l'arquebisbe imparteix la benedicció papal.

El 5 de juny la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist va convidar les Senyores de la Soledat a la celebració de la diada de l'entitat. Primer es va celebrar la Santa Missa, presidida pel M.I. Perfecte Monsenyor Miquel Barbarà, i concelebrada pel prior i els vocals eclesiàstics de la Congregació. Posteriorment es va fer un dinar de germanor.

L'endemà es va celebrar la festivitat de Corpus Christi. Diferents membres de la Junta van assistir a la celebració de l'Eucaristia, a la Catedral, presidida per Jaume Pujol, arquebisbe metropolità i primat. A continuació van participar en la processó pels carrers del nucli antic de la ciutat. Portaven la bandera principal la Sra. M. Antònia Blanco i com a cordonistes, les Sres. Dolors Fontana i Joana Carrasco, acompanyades de la priora, Sra. M. Dolores Nolla, i altres senyores que pertanyen a la Congregació.

Al mes de juliol es va fer la trobada anual de germanor de confraries, a la Llotja de Peix del Serrallo, organitzada per l'Associació del Pas de la Presa de Jesús, amb un èxit total de participació de membres de totes les confraries i gremis de la ciutat. Hi queda palesa la germanor i el lligam que ens uneix a totes les persones que participem en la Setmana Santa de Tarragona.

Els dies 16,17, 18 i 19 de setembre de 2010 es va celebrar a la localitat de Barbastre (Osca) el XIII Encuentro Nacional de Cofradías, amb l'assistència de 432 participants i 82 acompanyants de 83 poblacions. El Dr. Josep M. Sabaté hi presentava la comunicació: "La Semana Santa de Tarragona, modelo de Catequesis". Al migdia del diumenge, dia 19, va tenir lloc la processó extraordinària de Las Siete Palabras. Posteriorment, a la S.I. Catedral es va celebrar la missa solemne, on la priora, Sra. M. Dolores Nolla, juntament amb les congregants de la Mare de Déu de la Soledat Sres. Carmen Andrés i Araceli Carrasco van ser protagonistes de l'ofrena floral a la Virgen del Pueyo, conjuntament amb les autoritats i les persones més representatives de la ciutat. La imatge de la Mare de Déu va ser baixada del santuari per presidir la santa missa i d'aquesta manera posar fi al Congrés.

El dia 2 de desembre la Congregació, en el marc del XVI aniversari dels Premis de la Fidelitat que organitza l'Agrupació d'Associacions de la Setmana Santa de Tarragona, va lliurar la medalla per la seva tasca fidel a la Confraria a la Sra. Rosita Bigorra Fernández, congregant des de 1989.

El Dr. Sabaté i Bosch, cronista oficial de l'AASST, va glossar amb aquestes paraules la nostra homenatjada: "Humilitat i senzillesa amb una ferma fidelitat: recordar les paraules de la doctora de l'Església, santa Teresa de Jesús, quan feia referència al clàssic ora et labora de la vida monàstica i religiosa, tot proclamant que també entremig de plats i olles, a la cuina, es podia trobar el Senyor. Venint de qui escriu aquesta referència històrica, no té cap sentit masclista, ans al contrari, ha de servir per refermar el convenciment del paper positiu que han tingut les dones en la nostra Setmana Santa, unes dones com les santes mullers dels guardonats any rere any en l'acte de lliurament de premis a la fidelitat a la Setmana Santa de Tarragona, i com tantes altres dones més que també han estat guardonades en edicions anteriors d'aquest acte.

Memòria *anual*

De l'ora, o sia, de la forma i manera de pregar, no us en parlaré, perquè cadascú resa com vol i pot, però quant al labora, no és menys cert que fins fa ben poc cada sexe tenia assignada la seva feina i ben pocs homes podíem competir amb la mateixa destresa que les dones en determinades labors de fil i agulla, mitja, ganxet o en l'art dels boixets en les puntes de coixí. I si com ja deia la santa d'Àvila, “entre pucheros también anda el Señor”, en aquests moments del repartiment dels Premis a la Fidelitat a la Setmana Santa de Tarragona, potser no ens aniria gens malament a tots plegats recordar que a la nostra festa major dels cristians tarragonins hi ha hagut, hi ha i haurà, gràcies a Déu, moltes més Martes, Maries i Magdalenes que apòstols, més sacerdotesses laïques que sacerdots laics, encara que a les fredes estadístiques numèriques no se les tingui degudament en compte.

Al cap i a la fi, el treball i el servei d'aquestes dones té el mateix valor que el dels homes, i potser encara més, perquè sovint es fa des d'un segon terme o des del més absolut anonimat. Algú ho havia de dir!

Una d'aquestes dones de la Setmana Santa tarragonina és Rosa Bigorra Fernández, congregant de la Soledat, com les seves filles, Rosa Maria i Elisenda Morales, i la seva néta, Laia López Morales.

La Rosita és filla de la Part Alta, la qual cosa, com el Baptisme, sembla que imprimeix un caràcter molt especial i gairebé obliga per ubicació, obligació i devoció a participar en tots els actes propis de la Setmana Santa. Això ja ho fa des de fa molts anys i amb molta intensitat —com a dada purament anecdòtica cal destacar que el seu pare va rebre també un premi a la fidelitat de la Germandat del Sant Ecce-Homo- a la qual es mantingué fidel fins a la mort.

Les mans de la Rosita es van encarregar de restaurar el mantell de la Verge recuperant les pedres despreses o manllevades per una força estranya i nova “devoció” supersticiosa; igualment, amb les seves mans i amorosament, com una anònima i abnegada sacerdotessa del temple de l'Amor, ha confeccionat els nous enagos de la nostra Mare de Déu de la Soledat, ornats amb unes puntes de coixí trenades mentre feia companyia al seu marit malalt a França, en prova dels dos grans amors de la seva vida, tot esperant retornar plegats a la seva terrenal Ítaca particular.

Malauradament el seu espòs ja no hi és entre nosaltres: ell ha retornat a l'eterna Ítaca celestial, però de moment cal desvetllar aquell anònimat —el dels enagos, que ben poca gent veurà i el de les mans que enfilen les agulles i mouen els boixets que sovint tampoc veu ningú—, perquè Rosa —o Rosita— Bigorra Fernández va rebre el proppassat dijous 2 de desembre de 2010 la merescuda medalla a la fidelitat a la Setmana Santa de Tarragona de mans de la priora de la Congregació de Senyores sota la invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i la Santíssima Verge de la Soledat, Maria Dolores Nolla Tapias. Per molts anys i enhorabona.”

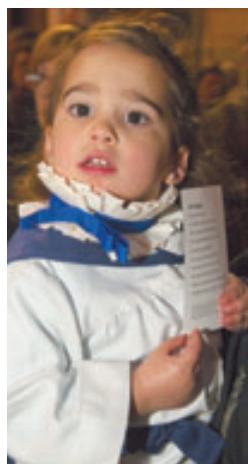
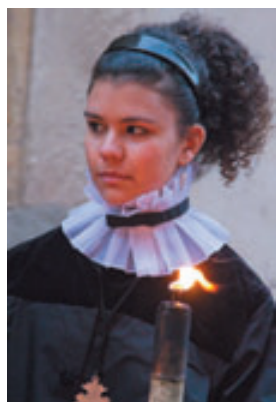
La Junta Directiva va assistir el dia 15 de juliol a una missa d'acció de gràcies pel nomenament de monsenyor Miquel Barbarà, president de la Congregació, com a protonotari apostòlic supernumerari, distinció concedida pel sant pare Benet XVI.

El dia 12 de novembre monsenyor Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, va presentar el llibre Miscel·lània Mossèn Miquel Barbarà Anglès. Aquest acte es va portar a terme al saló de tron del Palau Arquebisbal. Hi va participar, entre altres persones, el cardenal Mons. Lluís Martínez Sistach, arquebisbe metropolità de Barcelona.

Monsenyor Barbarà va ser nomenat per monsenyor Pujol delegat episcopal per a les associacions de Setmana Santa de tota l'arxidiòcesi. Va organitzar una Trobada Diocesana d'Associacions de Setmana Santa, en les diferents modalitats de confraries, germandats i congregacions, el dia 22 de gener del 2011 a la Casa dels Concilis de Tarragona i va ser presidida per l'Arquebisbe.

Del 25 al 28 de febrer del 2011, les Sres. Fontana i Brunet van desplaçar-se a Mataró per assistir al V Congrés Català de Confraries i Congregacions. Cal destacar la ponència central, “Setmana Santa, expressió de Fe”, a càrrec de Mns. Lluís Martínez Sistach, cardenal arquebisbe metropolità de Barcelona. Es va concloure amb la santa missa a la mil·lenària basílica de Santa Maria.

Volem transmetre el nostre sentiment de condol per la pèrdua de mossèn Martí i Aixalà, que el dia 20 de setembre de 2009 va partir cap a la casa del Pare i de M.I. Florenci Giralt Palau, que va ser durant molts anys Subperfecte de la nostra Congregació i ens va deixar el dia 20 de febrer d'aquest any. Reposin en la pau de Crist.

També fem extensiu el nostre condol a les famílies de totes les congregants tan estimades per totes nosaltres que han mort en aquest darrer any. Desitgem que hagin trobat en els braços de la benaurada Mare de Déu de la Soledat el repòs etern.

Finalment, un any més reconeixem l'intens treball i la dedicació a les persones que escriuen a la revista, a les persones que hi aporten fotografies i a tots els anunciants que econòmicament i a pesar de patir un any de crisi continuen donant-nos el seu suport. Gràcies a aquest esforç fan possible que aquesta publicació es porti a terme.

Com sempre, la Junta Directiva està a disposició de tots els membres de la Congregació que ho desitgin.

Us recordem que estem incloses en el programa: "Tu ajudes", de Catalunya Caixa, ja que demanem ajuda per subvencionar la peanya nova de la Mare de Déu. Hem de canviar-la a causa del mal estat en què es troba, ja que amb els anys que han passat i el fet de portar-la a espatlles s'ha anat deteriorant.

La Junta Directiva us encoratja a participar-hi donant el vot amb els vostres punts al codi que se'ns ha adjudicat: 2368 (àmbit: Medi Ambient i Patrimoni).

També us convidem a l'acte de inauguració i benedicció d'aquesta nova peanya, construïda als tallers Artemartínez, d'Horche (Guadalajara), que tindrà lloc a la plaça del Rei el diumenge 2 d'abril. Serà beneïda per l'arquebisbe.

Per concloure aquesta memòria, només em queda desitjar-vos una bona Pasqua a tothom i encoratjar-vos a participar en tots els actes que se celebrin a les parròquies i a la Catedral Primada de Tarragona.

A Santiago Delgado Vallvé

Portant del pas de la Mare de Déu de la Soledat

Al nostre amic Santiago,

Vas entrar a formar part dels portants del pas de la Verge de la soledat l'any 1992 per portar-lo la setmana santa del 1993 i ho vas seguir fent fins al 2008. encara que no et vas poder deslligar del tot, ja que vas continuar seguint la imatge pels diferents indrets de la processó, ni de tots nosaltres, perquè seguies venint al sopar del dissabte sant i a la fideuada del Llorito.

Però nosaltres ja érem amics des de feia més temps, des de l'any 1972.

La nostra amistat va arrelar molt més a través dels anys, mitjançant la mili, les nostres dones, els fills, els castells i el misteri, entre d'altre multitud de coses que ens unien.

Trobo a faltar aquells matins que quan anàvem a treballar i a l'ascensor o al portal em cridaves amb un "salvatore!"

tantes i tantes vegades coincidíem cridant-nos salvatore i jo et contestava "què passa delgato!" Et trobo a faltar els dissabtes a dos quarts de cinc, quan pujo als assajos del pas, o els divendres per anar als assajos dels castells.

Tants moments que vam conèixer i tantes coses que ja no podrem tornar fer junts...

Te'n vas anar la nit del 6 d'abril de l'any passat, tal com va ser la teua vida, sense fer soroll. Però com sempre, i per on havies passat, vas deixar empremta i un buit molt important. Sabem que hi ets, que ets aquí, al teu lloc, a l'últim ganxo de l'esquerra o a la filera de darrere del pas, al sopar llançant-nos molletes de pa, o a la fideuada fent-nos l'allioli i tantes i tantes altres coses.

Et trobem a faltar.

Fins sempre amic, Joan Salvadó Monterrubio
Cap dels Portants i Banda del Pas de la Verge de la Soledat

PORTANTS:

FAUSTI GARCIA - LUIS GONZALEZ - XAVIER SOLE - JORDI SALVADO A. - VICTOR MARTIN SERVET - XAVIER PIJUAN DAVID GARCIA - JORDI ROMEU - ALBERT ROMEU - MANEL GARCIA - JOAN MATAS - FRANCESC MARTI - JORDI MALLAFRE - JOSE LUIS CASTRO P. - ANTONI PONS - RICARDO CORBACHO - JOSE LUIS TORIJA - BALDO OSORIO - GABI MOLINA - JORDI SALVADO M. - CESAR NIETO - JUAN CARLOS SANCHEZ - ALFREDO GONZALEZ - JORDI OLIVE - JOSE ANTONIO SAMPIETRO - JOSE LUIS CASTRO V. - JOAN SALVADO M. - ANTONIO MARQUEZ - JOSE LUIS GIMENEZ - JOAN SALVADO V. - JOAN FORTUNY - JUANJO ALABART

Absent: MIQUEL ANGEL ALABART

BANDA:

MARC NADAL - NURIA MARTI - ORIOL SALVADO - AITOR CAMERO - FRANCESC MARTI - ADRIA OLIVE - TXEMA SOLICHERO - NEUS MOLINA - OSCAR MARTÍ - MARC ENGLAND - RAMON BATISTA - MARIONA CAMPOS - CLARA MATAS - MARINA MOLINA - CARLA BRIA NATALIA SORONELLAS - RUTH PONS - GUILLEM TORRES - EDGAR SANCHEZ HUGO MESALLES - FERRAN VENTOSA ANDREU MUSTE - ALVARO ANDRES JOSEP ENRIC BRIA - MONTSE SALVADO - GEORGINA FORTUNY - YOLANDA ALABART - GRIFE DE LOS RIOS - BALDO OSORIO - ALEIX OLIVE - OLEGUER DE LOS RIOS - POL MASDEU - EDUARD GARCIA - LAURA MALLAFRE - PILI GAZQUEZ - SARA REY - JOAN SALVADO

Portants del pas Verge de la Soledat

Banda del pas Verge de la Soledat

Presentació de l'Opuscle

Benvolguts tots, fa poc més d'un any, era exactament el divendres 13 de març del 2009, que presentava l'opuscle llibre de l'ara dita Associació del Pas de la Presa de Jesús al saló d'actes de la Llotja del Peix de la Confraria de Pescadors. I ho feia d'acord amb l'ambient pescador i mariner que ens envoltava, trobant-me com a casa, amb aquella maqueta de l'església de sant Pere, anomenant la gent pel seu renom, intentant no parlar de mi i dels vincles que em lligaven al Serrallo, defugint qualsevol protagonisme. Però no ho vaig fer del tot perquè la veritat és que, amb permís del públic amic, vaig estar donant tombs entorn del mateix durant els sis primers fulls, abans d'endinsar-me en l'únic i veritable guió de l'acte per ressaltar l'actor principal que no podia ser sinó l'opuscle llibre corresponent. Ho vaig fer,

com molts de vosaltres recordareu, tot parlant de peixos grossos xorrats en un primer vol, peixos petits triats a bordo després del segon vol i algun peix congelat, a més del necessari pelut per fer un bon brou.

Sant Pere, patró de la gent de la mar, fidel i pecador a la vegada, era, si més no, tan eixelebrat com jo, i jo el guanyo amb escriure com a pecador.

Aquí, ara i avui, podeu estar benvolguts que no cauré en els mateixos errors i aniré per feina respectant, això sí, un rigor similar, però donant també una seriositat imposada no sols pel mateix marc d'aquesta església de Natzaret, la seu de la casa de la Sang (1592) d'aquí el costat, sinó per l'entitat que ha pensat en mi per presentar enguany el seu opuscle llibre: la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i la Santíssima Verge de la Soledat.

No obstant això, tampoc no deixaré de prendre'm una primera llicència i trencar la correcció protocol·lària d'aquest acte per no encetar-lo amb allò que s'acostuma fer i que qui us parla ha emprat també en semblants ocasions. (I que consti que tot això ja ho tenia escrit molt abans que Joaquim Maria Puyal Ortiga ens fes aquella meravellosa lliçó en l'acte de la seva investidura com a doctor honoris causa per la meua Universitat Rovira i Virgili de Tarragona, el proppassat dimarts 2 de març).

Haureu vist i veieu que no he començat amb les mateixes o similars referències a les personalitats que ens presideixen i les que ens acompanyen; ni tan sols he tingut la deferència obligada de donar-vos a tots la benvinguda i l'agraïment per fer-me costat en aquesta presentació. Però excuseu la meua mala educació, que no té cap justificació, si és que no aconsegueixo convèncer-vos que les dues màximes autoritats que tenim aquí no són sinó aquesta imatge del Sant Crist de la Sang i la de la seva Mare, la Santíssima Verge de la Soledat, reservada en solitud a la sala de juntes del primer pis de la casa —d'això n'haurem de parlar un altre dia. Esmento aquestes autoritats perquè, a la fi, res de tot això tindria sentit si no

fos perquè des del fons dels nostres cors, allí on broten els nostres sentiments religiosos, que s'escampen fins arran de pell, són elles dues, i en especial avui la Soledat de Maria, les que inspiren totes les pàgines de l'opuscle llibre que he de presentar.

Tal vegada i encara més, la meva gosadia potser hauria d'anar molt més enllà, aixecant-me, donant-vos l'espatlla a tots i, senzillament, per allò de ser curt i no allargar-me massa, apropant-me a l'esmentat primer pis, amb l'opuscle llibre a la mà, fins als peus de la nostra Verge, cosa que ja he fet abans quan he dipositat un opuscle llibre i una còpia dels que us estic dient als seus peus amb el respecte que em mereix parlar amb la Mare de Déu i d'Ella, tot dient-li: "Aquí el teniu, Maria, Mare de tots:

És a Vós a qui va adreçat el nostre opuscle llibre.

D'ençà els darrers nou anys, aquest és el nostre petit homenatge anual que fem en aquestes dates.

Aquesta és una manera, ni millor ni pitjor, de commemorar, amb Vós, el tridu pasqual de la passió, mort i resurrecció del vostre Fill.

Veureu que tot allò que patí el vostre Fill per nosaltres i que també Vós patíreu dempeus al seu costat no fou pas endebades.

Veureu que, malgrat saber dirigir-nos al Pare com ens ensenya el vostre Fill i a Vós com Us saludà l'àngel, tot i saber dir fiat —faci's la vostra voluntat...—, amb aquest opuscle llibre també Us fem palesa una manera de resar.

A mi, Santa Verge de la Soledat, enguany m'ha tocat presentar-Vos-el i de veritat Us dic que, si bé em sento honorat per la confiança dipositada, ara, davant Vós, tremolo i tremolo. De fet, ja tremolava quan pensava en aquest moment, perquè a les meves oïdes ressonaven els eterns interrogants dels versets d'aquell vell espiritual negre:

"Hi eres tu quan el duïen a la creu?"
Hi eres tu quan a l'arbre el van clavar?
Hi eres tu quan la llança el va ferir?
Hi eres tu quan el varen davallar?"

I, pel que fa a mi, totes les respostes eren negatives. En canvi, Vós, Verge i Mare Santa, Vós sí que hi éreu; Vós éreu pels carrers de Jerusalem camí del Calvari; éreu allí quan el clavaren a la creu i quan la llança el va ferir; Vós el vàreu recollir entre els vostres braços quan el varen davallar; Vós trobareu l'alegria dins el calze del dolor, tastàreu la pobresa al costat del Redemptor i espereu els qui us estimen a la dreta del Senyor.

Per això, ara Us tenim aquí entre nosaltres, acompanyant-Vos en la vostra pena i intentant pal·liar la vostra soledat, i esperant també participar en "l'alegria que trobareu dins el calze del dolor, de la pobresa que tastareu al costat del Redemptor i de la corona de la glòria que ja brilla en vostre front".

Ara, en presentar-Vos aquest opuscle llibre d'enguany, segueixo tremolant i tremolant, perquè, davant Vós, que des dalt ens veieu aquí reunits, no trobo les paraules que haurien d'expressar els meus sentiments i hauré de manllevar-les del llibre dels llibres, el Llibre de la Saviesa, és a dir, de la mateixa Bíblia, que té mil i un racons i raconets per trobar-hi les paraules més adients no sols per parlar amb Vós, sinó també per presentar-Vos —com Déu mana i com les senyores de la Soledat esperen de mi— tots i cadascun dels articles de l'esmentat opuscle llibre, esperant que compleixi el que diu el llibre Siràcida o Eclesiàstic i cito literalment: “La saviesa li donarà un lloc d'honor entre els seus companys, enmig de l'assemblea li posarà les paraules a la boca”, perquè, també literalment, “la saviesa fa l'elogi d'ella mateixa, enmig del seu poble proclama la seva glòria. Pren la paraula en l'assemblea de l'Altíssim, es glorifica davant el seu poder”.

I el primer que he de deixar ben clar és que, segons sant Joan Evangelista, “al principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu. Ell estava amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res no hi ha vingut sense ell. En ell hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes [...]”, aquesta llum que tindrem exposada al Claustre de la nostra Catedral: la llum que trenca la foscor, la claror que esvaeix les tenebres, la llum que ens allibera de la dificultat que acompanya el fet de caminar a les fosques; és la llum de Crist, ressuscitat gloriósament; és la llum que dissipa les tenebres del cor i de l'esperit, que ens comença a il·luminar en el Baptisme, ens obre els ulls a la llum de la fe i ens fa llum del món; és la Llum de l'Esperit que ja no cerquem entre els morts.

Tinc també la més absoluta certesa que, seguint amb el Siràcida, “[...] quan algú es posa a parlar, li surten els defectes [...] les paraules revelen el que pensa una persona [...] en les paraules es posen a prova les persones” i que “si vols fer-te escoltar, prepara't els discursos, sintetitza bé el que saps i després respon”.

I, tot i haver preparat el meu discurs, segueixo tremolant davant Vós i davant de tots vosaltres, perquè voldria ser fidel a la “Saviesa” que pregona el verset en recordar-nos “Quin criteri que té, la gent dels cabells blancs! Que n’és, de bonica, la saviesa en la gent d’edat, i en els homes importants, el seny i els bons consells!” i voldria respondre als consells de felicitat que ens diuen que és feliç “[...] l’home que troba la felicitat en els fills i aquell que viu fins a veure la caiguda dels enemics; feliç l’home que viu amb una dona intel·ligent, aquell a qui la llengua no ha fet mai relliscar i l’home que no ha servit un amo indigne d’ell; feliç l’home que ha arribat a ser prudent i aquell que parla a persones que escolten! Que n’és de gran, aquell qui ha trobat la saviesa! [...]” quan, a la fi, “la veneració del Senyor està per damunt de tot [...]”, perquè venerant- Vos, Santa Mare de Déu, també venerem el Senyor.

I encara tremolo i tremolo, tot pensant que avui puc trobar la felicitat entre els vostres fills i filles, i amb el vostre Fill i germà nostre per la Redempció, em sento feliç perquè tinc una dona intel·ligent i estic en presència de les senyores de “la Soledat”; sóc fins i tot feliç, perquè tan me fa viure fins a veure la mort dels enemics —de fet, si en tinc, que en dec tenir!, sols desitjo que Déu els perdoni i que visquin més que jo—; espero que la llengua no em faci relliscar —si no ho he fet ja— i no tinc cap dubte respecte a la dignitat de l’Amo, aquest Amo que ens presideix a tots i la senyora mestressa —la Mare de Déu de la Soledat—; intentaré ser prudent, perquè, evidentment, ja me n’adono que parlo a persones que escolten. I si segueixo quasi al peu de la lletra el camí a la recerca d’aquesta felicitat és tan sols, Verge i Mare, per obtenir la saviesa necessària que em permeti presentar-Vos com cal aquest recull anual de treballs dedicats a Vós.

I encara tremolo, tremolo. Però he de començar i, com us deia a l’inici de la meva exposició, aprofitant la llicència que pel que veig ja m’heu donat, o millor, m’he pres, tampoc ho faré com es costum, perquè d’entrada m’agradaria destacar aquelles pàgines amb la lletra més menuda, com una que, a més de portar el cos més petit de totes, la pobra, per no tenir no té ni número, però, sense número i tot, és la pàgina 2, coneguda en el món de les arts gràfiques com manxeta o la dels títols de crèdit, com dirien els del setè art, la qual cosa no és sinó res més, ni menys, que la relació oficial o el veritable document d’identitat de l’opuscle-llibre amb les dades: la Congregació editora amb el seu domicili, el número d’aquest opuscle llibre (9è), la tirada (1.700 exemplars), l’empresa encarregada de la impressió i maquetació (Sugrañes Editors SA.), el número del preceptiu dipòsit legal (T-352-07), els noms i cognoms de les vostres filles que formen l’equip de redacció i que, dirigides per Maria Antònia Blanco Segura, està format per Dolors Fontana Milà, Maria Teresa Potau Mas, Claustre Sevil Dasca i Rosó Teixell Cácharo, amb l’ajut d’Arantxa Tévar Beunza, com a correctora de textos, i la llarga llista dels artistes autors de les fotografies —bona part d’elles en color— amb el número de les corresponents pàgines on les podeu localitzar: Albert Nel·lo (7), Anna Albarracín (1), Carles Mallol (2), Dani Seró (8), Elvira Ferrando (3), FERVI - Josep Ferré (24) i Freixas (1).

De fet, tots aquests noms de la manxeta corresponen als pares de la criatura perquè, encara que en el sumari o índex apareixen els títols dels articles amb el nom dels seus autors i amb un cos de lletra més gran, totes aquelles altres persones són les qui han passat el veritable embaràs dels mesos anteriors fins a aquest infantament que avui celebrem en aquesta presentació.

Conscientment he volgut presentar-Vos-els perquè veieu, Santa Mare, la munió de gent que, potser des de l'ombra, ha treballat per fer-Vos el present de la seva edició: uns ho han fet voluntàriament, amore et gratia, perquè volen i poden, però també n'hi ha que han cobrat, perquè han de viure del seu treball i per viure es necessiten diners.

Per això encara vull seguir destacant-Vos, Santa Mare, la quantitat d'anunciants que han donat també la seva ajuda econòmica, demostrant, d'una banda, que el negoci és el negoci i que la publicitat sempre va bé, però, d'altra banda, manifestant-Vos a la vegada la confiança que tenen en Vós i en la congregació. Avui pagar perquè el nom del teu negoci o el d'entitats i institucions aparegui en una publicació religiosa també té el seu mèrit: són 10 anuncis a tota plana i fins a 42 de format divers, a més d'un dibuix del recordat dissenyador Guigui, cedit per Isidre Domènech (vuit d'aquests anuncis estan inserits en les pàgines d'una col·laboració meua i no crec que sigui aprofitant la meua presència en aquest acte). Però tal com estan les coses en els nostres dies, això també és un acte de fe.

Veieu, doncs, benaurada Verge, com us estima la gent de casa nostra.

I quant a les altres pàgines amb lletra petita, tot i que vénen quasi al final, en realitat constitueixen la base humana d'aquesta estimació: em refereixo a la llista de congregants (pàgs. 102-117), que sumen un total 1.298, de les quals 17 són altes d'enguany i, tenint en compte que hi ha hagut diferents baixes (7 per defunció), mantenen la xifra de l'any passat, amb un planter de 104 aspirants.

També al final de l'opuscle llibre, abans de la esmentada llista, trobareu, Santa Mare, els noms i cognoms, amb els càrrecs corresponents, de les Vostres filles que conformen la Junta Directiva (pàg. 101), presidida per monsenyor Miquel Barbarà Anglès. Més endavant s'insereix una butlleta per facilitar alguna possible nova inscripció a la Congregació. I encara una miqueta més amunt, entre les pàgines 96 i 99, veureu la relació de tot el programa d'actes que la Congregació Us ha preparat per aquesta Setmana Santa, amb l'horari de les misses de tots els temples de la nostra ciutat. Obre el gruix dels col·laboradors, els quals goso qualificar de fidels amb el més ample sentit de la paraula, la ja esmentada directora del consell de redacció d'aquest opuscle llibre i secretària de la Congregació, Maria Antònia Blanco. En la memòria anual Us assabenta fil per randa i a la menuda, entre les pàgines 29 i 43, de totes les activitats fetes l'any 2009, i dedica uns compliments d'agraïment a tota la resta de col·laboradors, amb una menció especial a aquelles persones més significatives que ens deixat en el decurs de l'any passat i que esperem hagin trobat amb Vós el repòs etern. Tota aquesta informació encara la completa amb una crònica del XXII Encuentro Nacional de Cofradías Penitenciales, que amb el lema "Hacia el futuro de la Semana Santa" va tenir lloc a Ciudad Real (pàgs. 47-51). Ambdues col·laboracions estan il·lustrades amb un complet reportatge fotogràfic.

En la mateixa línia dels fets passats l'any 2009, no podia faltar tampoc en aquest opuscle llibre el recordatori de la presentació anterior, amb el laudatori discurs de qui em va precedir en aquesta tasca, Maria Victòria Forns Fernández (pàg. 52-61), com tampoc heu de patir, Verge i Mare nostra, perquè els fidels portants i timbalers del pas també es manifesten un any més de la mà del seu cap de colla, Joan Salvadó Monterubio (pàg. 46-48).

Tampoc no hi pot faltar la transcripció de l'homília que pronuncià mossèn Joaquim Gras Minguella en el decurs de la l'exercici de la Corona Dolorosa de l'any passat, un acte popular, encara que, com diu ell, "no litúrgic" —algun dia li demanaré que m'expliqui la diferència, si és que n'hi ha! Com ja sabeu, el bon rector de la parròquia de Sant Pere Apòstol, del Serrallo, va aprofitar una homília anònima d'un autor antic i, per enaltir la Vostra soledat i el gran silenci del Dissabte Sant, la va amanir amb una munió de cites evangèliques, tot recordant-nos el Vostre paper coprotagonista en aquest drama sacre, una cosa que sempre m'ha cridat l'atenció perquè, tot i la seva importància, gairebé no parla més enllà del fiat inicial —"Sóc l'esclava del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules"— i uns pocs mots en aquell casament de Canà: silenci i obres, i Us ho dic jo, que ja fa més de vuit folis que xerro!

Però segueixo parlant, perquè, malgrat el que alguns puguin pensar, la Congregació i tota la Setmana Santa és com una gran família cristiana... Heu notat, Mare Santa, que, xerrant xerrant, ja feia una estona que havia deixat de tremolar, però ara, en afirmar que som una gran família cristiana, em torna aquella tremolor, i tremolor; tremolor perquè vull creure que de veritat som una gran família cristiana, que les nostres associacions, confraries, congregacions, germandats i gremis són institucions d'Església, amb bonys i berrugues, conscients dels nostres defectes i mancances, dels nostres, dels de tots, com totes les famílies, però cristianes a la fi i des de la base. Vull creure que totes les associacions que conformen la nostra Agrupació no són comparses d'una rua carnavalesca, sinó una autèntica manifestació de pietat i religiositat popular que de manera solemne i pública es fa palesa aquest dies sants, però que té, o ha de tenir, un dia a dia durant tot l'any i que va més enllà dels dies sants: "tots els dies són sants i bons..." i ens cal recordar encara el lema del proppassat any jubilar de sant Fructuós, "Testimoniis: avui som nosaltres". I si deixo de tremolar és perquè a les pàgines d'aquest opuscle llibre, Soledat en companyia, hi trobareu tres articles que palesen familiaritat cristiana: el primer és el de la congregant i fidel col·laboradora, antiga exalumna del qui Us parla, Sílvia Sancho Roca: l'amiga Sílvia en "Les edats extremes de la vida", títol de la seva col·laboració (pàg. 74 i 75), ha retrobar amb il·lúsió la tasca de catequista. En el segon, la seva filla, Glòria Albacar i Sancho, ara ja tota una senyora metgessa, però hereva d'una catequesi viscuda en el si de la llar, amb la senzillesa d'"El conte de l'avi Josep" (pàg. 77), en la nota final reflecteix el que Us deia abans i ho cito literalment: "Aquest és un petit homenatge a totes aquelles persones que amb el seu dia a dia i amb la seva feina, donen exemple dels valors cristians aportant una imatge plàstica de suport en moments socialment molt difícils". Permeteu-me, Mare de tots, que des d'aquí agraeixi a la Glòria aquesta alenada d'aire fresc, juvenívol i esperançador. I encara el tercer article, signat per la majorala segona de la Congregació, Claustre Sevil Dasca, precisament titulat "La gran família de la Setmana Santa", Us explica la trobada festiva que, des de fa uns anys, fem tots plegats pels voltants del dia de la vostra advocació com a Mare dels mariners i pescadors, i és que els cristianisme tampoc està renyit amb la sana alegria, i encara més si aquesta alegria la inspira, més enllà del Divendres Sant, la fe en la Resurrecció i la Redempció, una fe adjectivada per Maria Rosa Robert Cardona en el seu article, "Adjectius de la fe", arrodonit amb uns sentits versos a la pàgina 85.

I si parlem de versos també el lirisme d'Enrique Vilagrasa en el poema "Soledad del momento" (pàg. 83), destaca el silenci i la Vostra soledat del capvespre de Dissabte Sant en aquest temps de tenebres.

Altres tres col·laboracions Us aporten diferents visions històriques: en primer lloc, qui Us parla no fa sinó la traducció lliure al català d'un capítol del treball del consiliari de la Setmana Santa de Calahorra, Fermín Labarga García: es tracta de la quarta tramesa (pàg. 66-71, comptant les dues pàgines al mig amb els vuit anuncis) de l'extens estudi a l'entorn de "La soledat de Maria", amb les referències a la devoció a la Verge de la Soledat al sud d'Espanya, amb Ceuta i les Illes Canàries, un estudi que definitivament es completarà l'any vinent amb la cinquena i darrera d'aquestes trameses. En segon lloc, l'arqueòleg municipal de l'Ajuntament de Tarragona, Joan Menchon Bes, continua amb els seus acurats estudis historicoartístics de les representacions iconogràfiques de l'escena de la Crucifixió; en aquest cas es tracta de la del timpà de la portalada de l'església romànica de Santa Maria de Siurana, al municipi de Cornudella de Montsant, comarca del Priorat, un treball degudament il·lustrat amb dues fotografies (pàg. 81-83). El darrer, seguint l'ordre de pàgines, és "La processó de l'Encontre de Resurrecció" de la Setmana Santa de Benicarló, col·laboració de Josep Ciurana Moncusí, que també, com altres vegades, ens apropa el coneixement d'altres Setmanes Santes, però que en aquest cas ens deixa un regust agredolç tot pensant en el buit que tenim els setmanasanters tarragonins pel que fa a aquesta escenificació del Diumenge de Pasqua.

Com ja Us he dit abans, les fotografies il·lustren la majoria de les pàgines d'aquest opuscle llibre i hi podreu veure retratats els rostres de moltes de les Vostres filles, les dels portants i timbalers i la Vostra i nostra imatge del pas, però en algunes pàgines —les del començament—, veureu que hi ha uns escrits signats per uns senyors i unes senyores que donen la cara i si, en parlar dels anuncis us deia que en aquest temps això té molt de mèrit, no puc per més que, ara, ratificar aquesta afirmació en presentar-vos la salutació que Us fa el nostre arquebisbe Jaume, hereu en la seu metropolitana i primada, del recordat Fructuós i dels seus diaques Auguri i Eulogi. El doctor Pujol Balcells, com correspon, ens parla de fe, del sentit del dolor com a ofrena i amor, dolor, ofrena i amor que veiem amb fe en el Vostre Fill Jesucrist i en Vós mateixa, i ens crida a seguir-lo tot recordant-nos l'actual any sacerdotal.

L'alcalde de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros, en el seu escrit, fa el que li toca, com a primer servidor de Tarragona i defensor de la seva capitalitat, enaltint la tradició secular i l'aspecte turístic de la nostra Setmana Santa. No voldria que, en presentar-Vos-el interpretéssiu malament aquesta escarida, minsa, migrada i escarransida referència meua com una crítica, ans al contrari, perquè, malgrat el meu concís laconisme, ja sabeu que el seu testimoni oral, en viu i en directe, palesa amb escreix la seva fe i la seva ofrena cristiana per la ciutat i la nostra Setmana Santa.

També de tradició patrimonial i de projecció cultural, social i turística parla en la seva salutació Josep Poblet, president de la Diputació de Tarragona, però hi afegeix el sentit de sentiment, fe i religiositat d'aquesta celebració col·lectiva.

Teresa Pallarès Piqué, subdelegada del Govern de l'Estat a Tarragona, escombra cap a casa i porta l'aigua al molí femení, en recordar els trenta anys de la presència evident de les dones, després del parèntesi entre 1859 i 1980, i recalca, però, amb encert, l'exemple de devoció que ha d'implicar aquesta presència.

El delegat del Govern de la Generalitat al Camp de Tarragona, Xavier Sabaté Ibarz, a més dels apunts històrics i la qualificació de la Setmana Santa de Tarragona com a Festa Tradicional d'Interès Nacional per la Generalitat i la més important de Catalunya, reflexiona sobre els valors de solidaritat i justícia que ens han de portar a treballar per un món millor lluitant per una igualtat amb les mateixes oportunitats de viure dignament.

Les reflexions a l'entorn del moment actual —dificultats econòmiques, atur, etc. — que motiven mostres de solidaritat i fraternitat segueixen en l'escrit del president del Port de Tarragona, Josep Anton Burgasé Rabinad, el qual manifesta també la dimensió de la Setmana Santa en les seves afectacions de caràcter religiós, cívic, social, econòmic o turístic, tot recordant el fet extrem de generositat i d'amor que representa esperonant-nos a viure-la des del recolliment o des de la participació.

Joaquim Julià Panadès, president de l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa de Tarragona, insisteix en les diferents visions que hi ha de la Setmana Santa, però fixa l'atenció en el vessant immaterial dels sentiments religiosos de transcendència i de catequesi al carrer, que igualment conviden a la reflexió, al compromís i a la generositat, amb un autèntic testimoni de fe que hem de saber transmetre a les futures generacions.

Monsenyor Miquel Barbarà, delegat episcopal per a les Associacions de Setmana Santa, consiliari de l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa de Tarragona, prefecte i president de les congregacions de la Sang, la Reial i Venerable, i la Soledat, es preguntà “Què ens tocarà viure?” i, després de fer les oportunes referències a la crisi econòmica i les seves conseqüències, a l'any sacerdotal i a l'important paper que fan —ell diu que hauria de dir: fem— els consiliaris de les associacions, encara qüestiona si la nostra societat i la nostra Església han de seguir camins paral·lels, tot responent un No —amb majúscules—, gràcies, afegint-hi una mirada de fe en la nostra Església i el testimoni cristià en la societat.

I finalment, la priora de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat, Maria Dolores Nolla Tapias, enceta la seva salutació amb un fet històric de fe i confiança —els vint anys del pas portat a espatlles—, i es desfà en agraïments i felicitacions a tothom, demanant per damunt de tot el Vostre ajut, perquè puguem gaudir d'una feliç Pasqua de Resurrecció un any més. Ja veieu, Verge i Mare nostra, com Us honoren tots aquest senyors i senyores, que han donat la cara en els seus escrits. És ben cert, com Us haureu adonat, que cadascú ho ha fet a la seva manera i d'acord amb la institució que representa, però no és menys cert que també Us haureu adonat que en els seus rostres traspuja una expressió d'alegria que, vull creure, té el sentit de la mateixa fe i confiança en la glòria de la Pasqua de Resurrecció.

Permeteu-me que els dediqui alguna de les frases extretes igualment del Siràcida (Eclesiàstic) en el capítol sobre “Realitat i aparença”: “Dels artistes, se n'admiren les seves obres i dels governants, la saviesa de les seves propostes.

El governant savi educa el poble, el dirigent assenyat posarà ordre en el seu govern. Tal com és el cap d'estat són els seus ministres, tal com és el governador de la ciutat són tots els seus habitants.

Els governants intel·ligents fan prosperar la ciutat”.

Fins aquí, amb les meves pobres i humils paraules he volgut embolcallar aquest nou opuscle llibre que Us presentem.

Veieu que té molts fulls o pàgines i una ben acurada i bonica aparença, amb una portada en color, però cal esperar que el contingut estigui a la page, que l'interior de cadascú respongui a les aparences, que l'efectivitat superi el que té de bonic, i que a més de totes els fulls o pàgines produeixin aquelles flors que generaran fruits de bones obres i valors profitosos per a tots.

Però “Ahir a la nit vaig tenir un somni molt estrany. Havien obert una botiga nova a la plaça del Rei. El rètol deia: “Regals de Déu”. Hi vaig entrar. Un àngel atenia els clients. Jo, sorprès, li vaig preguntar:

- Què és el que vens, àngel del Senyor?
- Venc qualsevol do de Déu.
- El cobres molt car?
- No, els dons de Déu són gratuïts.

Vaig mirar les prestatgeries: eren plenes d'àmfores d'amor, flascons de fe, embalums d'esperança, caixes de salvació i moltes coses més.

Jo necessitava molt totes aquelles coses. Em vaig armar de coratge i li vaig dir a l'àngel:

-Dóna'm, si us plau, molt d'amor de Déu; dóna'm perdó de Déu; un embalum d'esperança, un flascó de fe i una caixa de salvació.

Em vaig quedar molt sorprès quan vaig veure que l'àngel, amb tot el que jo li havia demanat, m'havia fet un sol paquet, que havia deixat allà damunt el taulell; un paquet tan petit com la mida del meu cor.

- És possible? -vaig preguntar- Segur que això és tot?

L'àngel em va respondre:

- Sí això és tot, Déu no dóna mai fruits madurs; Ell només dóna llavors petites, que després cadascú ha de cultivar, fer créixer i madurar.”

Evidentment aquest conte no és de collita pròpia, jo només hi he posat la plaça del Rei. Si més no, tenim en cada opuscle llibre de Setmana Santa com aquest una bosseta plena de petites llavors que cada any, en una nova Setmana Santa, tots hem de cultivar, fer créixer i madurar, i tenim el millor adob de tots amb l'Eucaristia, al recer i amb l'ajuda de Vós, santa Mare de Déu i Verge de la Soledat.

I acabo, finalment, ara sí, agraint a Vós i a vosaltres l'atenció per escoltar-me i la llicència que m'heu donat o m'he pres, i la que, abusant de la vostra paciència, encara em prendré, perquè he deixat com a darrer punt final un verset meu de la pàgina 93 en què, posats a fer

les coses a l'inrevés, capgiri el sentit de la soledat de Maria en un cant d'esperança:

Contra l'egoisme... esperança.
Contra la desesperació... esperança.
Contra l'odi... esperança.
Contra l'avarícia... esperança.
Contra la injustícia... esperança.
Contra el "passotisme"... esperança.
Contra la desmoralització... esperança.

I vós sou, Mare Santa,
Verge de la Soledat,
en la vostra solitud,
model d'una fe que espera
retrobar en nova Pasqua
l'eterna i gran esperança
d'aquest Crist ressuscitat.
I encara tremolo i tremolo.
Bona nit, bona i santa Pasqua i moltes, moltíssimes gràcies a tothom.

ANGELE DEI QUI CUSTOS ES MEI...

L'ÀNGEL PENELL QUE CORONA CASA BOFARULL

Qui s'acosta al terme dels Pallaresos des de la carretera dels Pallaresos a Sant Salvador descobreix, molt abans de traspasar els límits del municipi, l'agulla del campanar de l'església parroquial vigilada, a pocs metres de distància i sobre la mateixa horitzontal, per una figura alada que remata la torre mirador de Casa Bofarull. La masia, amb més de quatre-cents anys d'antiguitat, serà objecte d'un conjunt d'intervencions de les quals destaca, tant per la seva definició material com per la seva singularitat com a remat en alçada, l'àngel penell projectat i construït per l'arquitecte Josep M. Jujol.

L'àngel arriba del cel i, sense a penes tocar la base piramidal sobre la qual se subjecta, s'alça sobre els camps en actitud de complaença. Custodiar el municipi serà el seu propòsit. Un èmbol central de ferro, de vuit centímetres de diàmetre, fixa la figura a la base d'una vella campana; aquest ferro central forma l'eix sobre el qual gira la figura mitjançant un mecanisme de coixinets; ferro que trobem també a l'estructura interior de les ales que li permet girar per l'acció d'empenta que produeix el vent. Tant l'èmbol com l'esquelet de les ales, o els ferros que serveixen per fixar la figura a la base piramidal, són producte de tubs, platines i fragments de peces de rebuig utilitzades durant les obres de reforma de la masia. Què millor si no la reutilització de materials que ja han estat usats, ara apartats en la seva inutilitat, defecte o manca de precisió, per redimir-los i donar-los una nova vida ara com a parts constituents d'un nou esperit celestial?

La figura, de dimensions antropomòrfiques —1,65 metres assenyalarà Jujol als seus dibuixos preparatoris—, és un àngel armat amb escut i espasa, amb ales alçades de grans dimensions, braç dret estès subjectant l'espasa finalitzada a la part posterior amb una creu en forma de ganxo, i braç esquerre, semiencongit, subjectant, amb la mà tancada en puny, l'escut. El vestuari consisteix en una senzilla túnica fins als peus i sense mànigues, sostinguda per un cenyidor que creua d'esquerra a dreta i de dalt a baix el seu tors. Un barret rematat per una petita creu llatina precedeix la cinta al cap que recull els rínxols de cabells caiguts sobre el seu front, net i clar, pertanyents a un rostre adolescent els ulls del qual es mantenen entreoberts, com qui es relaxa en veure la serenor dels bells camps de conreu.

No és fàcil trobar precedents que anunciïn la proposta jujoliana; tant la manera d'abillar l'àngel com el seu posat no es corresponen amb les representacions que de l'àngel custodi es coneixen dels segles XV al XVIII. Potser la imatge que pintà el mestre Huguet, un dels pocs custodis armats amb escut i espasa, sigui el que més s'hi aproxima. No seria estrany que Jujol, bon coneixedor dels secrets artístics de la Catedral de Barcelona, hagués estudiat el retaule on es trobava l'àngel d'Huguet.

Però si la idiosincràsia del món angèlic ha estat tractada per diversos autors, des del pensament, la pintura, la literatura o la crítica, de tots ells és d'interès comentar qui, per la seva condició de contemporani a Jujol i especialment per la seva influència manifesta en la vida artística catalana, permet establir algunes claus de lectura per interpretar l'àngel que l'arquitecte col·loca sobre la Casa Bofarull. La veu d'Eugeni d'Ors, les afinitats del qual implicaven establir una refundació de la cultura catalana, estableix una nova casuística de la representació de l'àngel a partir de l'observació que realitza de les figures que interpreten el text bíblic al Llibre de Tobies.

Si l'àngel és paradigma d'allò que és eteri, personificació de l'aire i tan ràpid com lleuger, Antonio di Jacopo Benci, anomenat Antonio Pollaiuolo, el representa ara sòlid i pesant, en clar contrast amb les faccions dèbils i escanyolides del noi que acompanya en el seu viatge. Així descriu Ors la seva fesomia: Magníficamente vigorosas, como un ave capaz de grandes vuelos, sus alas, nada tienen de morfologías mariposeras ni de esa pequeñez a lo "angelito [...]". Alas, aquéllas, como las necesita para ser sostenido y volar en los aires un cuerpo gigantesco. Su amplitud y fuerza, la tangible irrecusabilidad de una presencia física, que excluye todo lo fantasmal y vaporoso, todavía resaltan más, gracias al contraste con el aspecto del muchacho [...].

La comparació amb l'àngel de Casa Bofarull no és gratuïta; si obviem els trets més adolescents que conté el seu rostre, la resta del text bé podria trobar-se en sintonia amb l'estàtua que corona el mirador de la masia. Els braços, les ales i el cos de l'àngel de Casa Bofarull responen a una complexió adulta i musculosa que poc té a veure amb representacions més infantils dels missatgers de Déu. El símil entre l'àngel de Pollaiuolo, comentat per Ors, i el de Jujol obre una possibilitat a propòsit dels camins que l'art de l'arquitecte semblen anunciar; en un cas i en un altre es reconeix el sentit físic que comporta una presència que exerceix de custodi, la condició protectora del qual exigeix, sens dubte, una concreció d'allò més física com a característica primera per salvaguardar aquells que habiten la Terra. Per Eugeni d'Ors, aquesta vindicació física de l'àngel neix de la voluntat de recuperar una universalitat del clàssic com a solució a una modernitat no il·lustrada; universal serà, per Ors, l'equivalent a humanista, i clàssic, l'art grecoromà: no existirà més origen ni millor referent.

És també així com responen les formes de l'àngel proposat i construït per Jujol? Recuperem el terreny d'allò més concret, repassant de nou la figura.

Aparentment, l'estàtua penell s'adapta als preceptes artístics que, des de finals del segle XIX i durant bona part del primer terç del segle XX a Catalunya, se suposava que havien de respondre als cànons en vigor: la figura s'identifica amb una dona, musa eternament present dels modelats suaus i evanescents que esculpiran autors com Llimona, Clarasó o Blay i que dibuixaran pintors com Alexandre de Riquer. Però una segona mirada més atenta descobreix nous detalls de la figura, més propera a les maneres d'un jove fort que als d'una dona caracteritzada per la finor de les seves formes. La masculinitat de l'àngel jujolià es concreta en una nou gens dissimulada a la gola, uns braços vigorosos i sensiblement musculats, i uns turmells i peus que recorden, quant a proporcions, l'àngel que dibuixa Pollaiuolo. Una figura allunyada, ara sembla, dels cànons modernistes en voga i que suggereixen, d'altra banda,

una aproximació al model orsià d'estatuària humanista a l'aixopluc de la recuperació del classicisme i la seva vindicació del mediterranisme. Des de aquest punt de vista, la solució d'àngel penell es trobaria en un punt d'encreuament, metàfora literal del periple que, en termes artístics, el modernisme haurà de recórrer fins a ser substituït pel noucentisme, defès i introduït pacientment i de forma obsessiva per Eugeni d'Ors a la vida artística catalana.

Si la possibilitat d'aquest paral·lelisme conceptual entre ambdós autors no deixa de sostenir-se sobre la sempre fràgil línia d'afinitats formals, cal també preguntar-se sobre l'ús de l'obra de Jujol en referència a un programa més general que tracti de validar la inclusió de la peça

comentada en un moviment o en un altre o coherent artístic. Si la crida a l'àngel físic d'Eugeni d'Ors neix d'un referent vinculat a la nova modernitat de la cultura humanista —i, per tant, intel·lectualment erudita—, en Jujol aquesta mateixa modernitat s'emplaça d'esqueses a les proposicions que puguin arribar més enllà del seu univers —situat dins una ultralocalitat geogràfica que el fa connectar, de forma indiscutible, amb l'entorn rural en què hi treballa. L'aire que ensuma, el mar que veu, la terra que toca, els ocells que sent, els fruits que degusta són, és clar, els del Camp de Tarragona.

La pell de l'àngel és elaborada a partir d'una barreja d'àrids i morters, lligats amb filferro per assegurar-ne la subjecció durant l'assecat del material; tal combinació dona com a resultat una pell de dos centímetres de gruix, excepcionalment pesant per a una figura que ha de ser enlaira-

rada. Però, no és menys cert que són la sorra, l'aigua i la calç, materials tàctils, susceptibles de ser treballats només amb les mans, aquells que, en la seva imperfecció, van directament dirigits a la percepció sensorial? No és el tacte allò que permet distingir l'artesà, el pagès i tots els qui coneixen el valor del treball producte de les seves mans, la ductilitat, la fermesa o la fragilitat d'un material, el que els permet també deixar part de la seva empremta sense haver de forçar el gest?

Les ales de l'àngel són recobertes per una pàtina de pa d'or, cosa que els confereix sota la llum del sol una lluentor i joc de reflexos que fan augmentar, si això és possible, la percepció de les dimensions de la figura. El fill de l'arquitecte descriu amb detall la col·locació de l'àngel: Una vez retirados los andamios tras la colocación del ángel, y con la llegada del anochecer, por iniciativa del autor del proyecto se prendió fuego a los dos fogariles del mirador. El cielo, todavía azulado, iba volviéndose oscuro mientras el vestido del ángel brillaba junto a sus alas que se movían suavemente con el paso del aire; semejaba una aparición celestial entre fuegos suspendidos en el vacío milagrosamente. Jujol, entusiasmado como un niño, lo contemplaba desde la era.

No és difícil trobar, en termes similars, un relat que ajusti el seu argument a l'efecte plàstic derivat de la contemplació de l'àngel; recordem la descripció recollida a l'Èxode:

Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot de Madian. Un dia, mentre guiava el ramat desert enllà, va arribar a l'Horeb, la muntanya de Déu. Allí se li va aparèixer l'àngel del Senyor en una flama enmig d'una bardissa. Moisès va mirar i veié que la bardissa cremava però no es consumia. I es va dir: «M'atansaré a contemplar aquest espectacle extraordinari: què ho fa que la bardissa no es consumeixi? Quan el Senyor va veure que Moisès s'atansava per mirar, el cridà de la bardissa estant: -Moisès, Moisès! Ell respongué: -Sóc aquí. Déu li digué: -No t'acostis. Treu-te les sandàlies, que el lloc que trepitges és sagrat.

La visió de la bardissa que cremava sense consumir és el precedent que Jujol recrea, donant ple sentit a l'àngel penell de Casa Bofarull. L'Àngel Custodi, les flames de les teieres que l'envolten, la contemplació gairebé en èxtasi des de l'era, materials tàctils, sensibles a la força dels dits, reutilitzats, contemplació comuna i, per tant, reconeixement que ultrapassa allò que de particular i privat té la masia.

Estàtua i penell, manifestació espiritual i element utilitari, guerrer i custodi, la redempció ara és completa: Casa Bofarull ha esdevingut, gràcies a Jujol, i amb permís de l'agulla del campanar de l'església parroquial, el lloc sagrat dels Pallaresos.

"CRUCIFIXUS ETIAM PRO NOBIS" III. LA CRUCIFIXIÓ DE LA PORTALADA DE SANTA TECLA DE LA CATEDRAL DE TARRAGONA

L'any 2009 vam iniciar un periple per la iconografia de la Crucifixió representada en diferents peces d'art medieval de les nostres comarques. Primer vam parlar d'una estela medieval del monestir de Poblet (Conca de Barberà). L'any passat ens centràrem en el timpà de l'església romànica de Siurana (Cornudella de Monsant, Priorat). Enguany iniciarem un passeig petri per un dels monuments més importants i desconeguts de Catalunya: la Catedral de Tarragona.

Aquest impressionant monument medieval s'aixeca sobre el podi del temple que el 15 dC l'emperador Tiberi va autoritzar construir als tarraconenses, en memòria d'August i com a exemple de totes les províncies. Cap al segle VI, amb el cristianisme oficialitzat des de feia ja força temps, l'antic espai de culte a l'emperador, presidit pel vell temple d'August, es transformà de forma dràstica en establir-s'hi la seu episcopal del metropolità de Tàrraco, fins llavors situada al conjunt paleocristià de la necròpolis de Sant Fructuós, a la fàbrica de tabacs.

Amb la fi de l'imperi romà a Hispània (476), els antics espais controlats pel poder polític van passar en bona part mans dels bisbes i metropolitans, i Tàrraco no en va ser l'excepció. Però l'arribada dels musulmans dirigits per Tàriq cap al 713-714 van estroncar la vida de la Terracona visigòtica. Segurament la ciutat era un record del que havia arribat a ser al segle II, quan era capital de la Hispània Citerior i un dels centres urbans més importants de l'occident mediterrani. La pèrdua de la capitalitat política en favor de Barcino i del pes eclesiàstic cap a Toledo van deixar la nostra ciutat gairebé en via morta, en una situació inercial que acaba amb la invasió islàmica.

La fugida del bisbe Pròsper amb els seus diaques, just en arribar els arabomusulmans o poc després, significava la desarticulació política de Terracona, que resta en una situació de letargia difícil de definir fins al segle XI. L'any 1091 la butlla Inter Primas Hispaniarum Urbes restaurava la seu metropolitana de Tarragona en un context eclesiàstic i polític clar: les grans reformes de l'Església al segle XI i el procés de consolidació política del comtat de Barcelona, que necessitava la independència eclesiàstica de l'Església Catalana respecte a la de Narbona, a la qual estava lligada des de la conquesta islàmica.

Però aquesta restauració no es a fer efectiva fins ben entrat el segle XII. La dificultat de l'empresa, de restituir una ciutat immensa i arruïnada, la manca o escassetat de botí en la conquesta del territori, la proximitat dels musulmans de Siurana o la incursió dels almoràvits van frenar la conquesta fins més tard. El 1119 Ramon Berenguer III donava la ciutat al bisbe de Barcelona, Oleguer Bonestruga, en un intent de colonització del Camp, que ha de ser executat deu anys després pel cavaller normand Robert d'Aguiló.

El fet és que Aguiló es va trobar amb una ciutat quasi fantasmal, plena de ruïnes i en la qual creixien faigs dins de l'antiga catedral visigòtica. La lenta colonització de la ciutat i del territori s'esperona a partir de 1154, una vegada conquerida Siurana i establerta la xarxa parroquial, i per tant feudal, a la butlla del papa Anastasi IV. El mateix any l'arquebisbe Bernat Tort establí la comunitat canonical de la Catedral, sota la regla de sant Agustí.

Pocs anys després, el 1167, una deixa testamentària de Pere de Queralt ens indica que la nova Catedral ja estava en obres. Es va construir sobre el podi del temple d'August, segu-

rament aprofitat com a seu metropolitana visigòtica. Com és normal en aquestes grans construccions, es va iniciar en el que ara diem estil romànic, tot i que amb importants concessions als nous llenguatges del gòtic, com es pot veure en l'obra de la capçalera i bona part del Claustre.

La part més antiga de la Catedral es correspon a les diferents dependències al voltant del Claustre i hem de fer especial menció de la sala capitular (ara capella de Corpus Christi), la sagristia i la capçalera amb el seu espectacular absis. Aquí s'hi van obrir dues grans portalades, la que dóna al Claustre i una de simètrica, d'accés exterior, que coneixem com la porta de Santa Tecla.

Antigament es coneixia com porta de Sant Joan, pel fet d'estar al costat d'una capella dedicada a aquesta advocació. Es tracta d'una portalada d'estil romànic, de doble rebranca i ordre de columnes rematades per capitells. Al damunt hi ha una petita peça de marbre de Luni-Carrara en la qual hom va cisellar una escena de la Crucifixió. L'estudi d'aquesta placa apunta que probablement va ser cisellada pel mateix mestre que el frontal d'altar de Santa Tecla, per la qual cosa es data cap al 1215.

L'escena és formada per la figura central del Crist crucificat que es representa a la manera siríaca, de forma majestàtica, amb nimf llis, cara barbada i cabell llarg. Segueix la tradició romànica del Crist de quatre claus, encara que veiem que té un aspecte més humà perquè té les cames lleugerament flexionades, segurament per indicar que encara és viu, i també per adaptar-se a les dimensions i la forma de la peça. Vesteix el clàssic perizoma que el protegeix de la nuesa.

A banda i banda tenim la imatge de Maria, que en un gest de dolor agafa la mà del Crucificat mentre que l'altra és sobre el pit. Es cobreix amb un vel curt o maphorion, mantell i túnica. Al costat oposat, a la nostra dreta hi ha la imatge de sant Joan Evangelista amb la clàssica postura d'una mà a la cara mentre que l'altra sustenta l'avantbraç, amb un rictus circumspecte o trist.

Entre aquests tres personatges que bé coneixem i que trobem als Evangelis sinòptics (Jn 19, 28-29, Lc 23, 49, Mt 27, 55-57, Mc 15, 40) en tenim dos més procedents dels apòcrifs: Longí i Stephanos. El primer es troba entre el Crucificat i Maria, i es representa amb

barba i túnica, gairebé agenollat, per poder cabre en el petit espai reservat, i amb la llança en actitud de punxar el costat de Jesucrist. A la banda oposada, Stephanos, de genolls, ofereix al Crucificat una esponja amb vinagre i fel a la punta d'una canya, mentre que amb l'altra mà aguanta la caldereta. No podem oblidar que a banda i banda del Crist hi ha la representació del Sol i la Lluna, com a símbol del principi i fi, mort i resurrecció.

El gest de donar de beure vinagre a Jesús es recull als Sinòptics (Mt 27, 48, Mc 15, 36, Jn 19, 29-30), però no fa esment a qui li va acostar la canya d'hisop amb l'esponja. També es recull el fet de la llançada al costat (Jn 19, 33-34), però tampoc dóna el nom del soldat que la va fer.

El fet és que Longí es documenta per primera vegada a l'evangeli apòcrif de Nicodemus o Fets de Pilats, que es data a finals del segle IV, on també s'esmenten els dos lladres que van acompanyar Crist en el Gòlgota: Dimes i Gestes. La tradició ens diu que era un centurió romà d'uns 25 anys, una mica dèbil i nerviós, amb problemes seriosos de visió, per la qual cosa era objecte de burla entre els soldats romans.

El fet de clavar la llança a Jesús a la creu devia ser un acte de compassió davant dels plors de les dones al peu de la creu. Amb aquest fet volia mostrar que ja era mort i, per tant, no patia. Però així també es complia la profecia.

Quan Longí va treure la llança del costat de Jesús, va brollar una gran quantitat d'aigua i sang, que el van esquitxar, cosa que s'interpreta com una gràcia similar al baptisme. Llavors es va posar de genolls i demanant perdó pels seus pecats va proclamar la seva fe i es va sanar de la seva malaltia ocular.

Pel que fa a Stephanos, hi ha un fet que no hem d'oblidar respecte a la ubicació d'aquesta peça amb la imatge de la Crucifixió, amb el seu corresponent missatge de mort i resurrecció. Precisament és sobre la porta de Santa Tecla, que no és més que la porta que donava al cementiri de la seu. Es trobava a l'actual carrer de les Coques, entre l'església de l'Ensenyança i el mateix pla de la Seu. El missatge transmès a les persones que entren o surten de la Catedral és clar.

Soledat

Mare de Déu de la

Lliri Blau pertot arreu,
ompliu de fragància espiritual
i dueu l'amor maternal.

Penso en vós quan, joveneta,
els braços omplíeu d'il·lusió,
en una besada fraternal
i en un somriure d'amor
el fill acariciàveu,
plena de goig acaronàveu.

Com podíeu vós pensar
que aquest trosset de cel
havia de ser humiliat,
menyspreat, maltractat,
fins i tot crucificat!

Cada cop que penso
en la passió del Senyor
m'omple el cos d'esgarifança.
Penso en la mare estimada
que plena de plor acompanyava
amb el cor esmicolat
el seu fill tan estimat.

Com pot haver tanta fredor
tants cors coberts de pecat?
Sens mirar la veritat
posseïts per la maldat!

Vostres llàgrimes enceses
d'una terrible impressió,
vostre cor es desfeia
d'un increïble dolor.

Com podíeu, dolça mare,
veure tanta amargor
veient que en creu clavaven
el nostre gran redemptor,
el glopeig de martellades
també les rebíeu vós,
oh, Mare estimada,
no podíeu suportar
la força del dolor.

Feu-nos bons, oh Mare Santa,
perquè quan Déu ens aculli
tinguem un cor transparent
i replè d'humilitat.
Verge de la Soledat,
us ho demanem amb fe.

M. Dolors Cabré Domingo

Viernes Santo, Viernes Santo era aquel día.

Gemma Brunet Las

La tieta ens va ensenyar a posar-nos el pijama i a treure'ns els mitjons; a fer el senyal de la creu i a resar el "Jesúsito de mi vida eres niño como yo". La tieta, d'amagat dels pares, ens donava gairebé tot el que volíem: les laminadures, els joguets i, ja de més grans, les pessetes i les millors coartades. La tieta era senzilla però geniüda i, estimant-nos, ens va ensenyar a estimar. Quan la tieta ens deia "per esmorzar us he posat formatge" i a 'hora de dinar ens trobàvem un plat de bacallà, no només sabíem que era divendres, sinó que la Quaresma ens havia vingut a trobar. Celebràvem amb la tieta l'adveniment de la Pasqua i esperàvem plegats posar-nos ben mudats per al Diumenge de Rams. Ella no hi sortia mai, a la foto; només nosaltres amb els pares i la Catedral al fons, però, si aquelles que dúiem eren les millors palmes, ho eren perquè ella, la tieta, així ho havia volgut. Arribat el Divendres Sant, amb els carrers plens de sorra de la platja i mentre esperàvem, no la processó, sinó la professó, com a bons tarragonins, la tieta ens cantava:

Viernes Santo, Viernes Santo, Viernes Santo era aquel día, a las diez de la mañana sale la Virgen María, muy triste y desconsolada, con mucha agonía, buscando a su hijo amado a ver si lo encontraría.

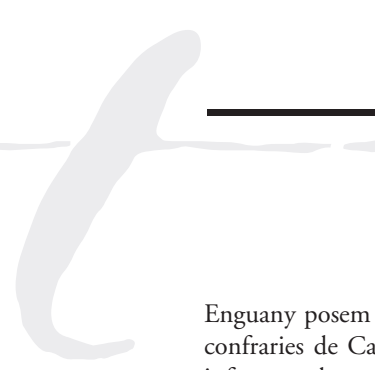
Encuentra una señora y llorando le decía: - ¿Ha visto pasar a mi hijo, a mi hijo soberano?

- Sí señora que lo he visto, por esta calle ha pasado, llevaba una cruz al hombro y una cadena arrastrando. Yo le dije si quería el paño de mi costado, el paño tiene tres dobles, tres figuras me han quedado.

- Pues vámonos señora, vámonos al calvario que más tarde que lleguemos ya le habrán crucificado.

Ya le clavan las espinas, ya le clavan los tres clavos, ya le dan una lanzada en su divino costado. La sangre que derramó era Cáliz Consagrado y por eso esta canción se dirá todos los viernes del año.

“La Soledad de María” (V) Un estudi de Fermín Labarga García

Enguany posem cloenda a l'adaptació d'aquest rigorós i extens estudi del consiliari de les confraries de Calahorra, mossèn Fermín Labarga García, que ens ha tingut degudament informats durant aquests darrers quatre anys no sols d'aquelles primeres consideracions a l'entorn del sentiment de soledat de Maria en aquella nit fosca del primer Divendres Sant de la història, amb tota una allau de referències als pares de l'Església, poemes i cites bibliogràfiques, per seguir amb les diferents interpretacions més o menys versionades novel·lísticament sobre la vida de la Mare de Déu a partir dels dies posteriors a la mort i resurrecció de Jesús i el culte que inspirà arreu la devoció a la Verge de la Soledat, especialment a Espanya amb les diferents congregacions i confraries sota la invocació de la Soledat de Maria i la seva representació iconogràfica i artística, per a passar al detall de les referències històriques d'algunes d'aquelles confraries del territori espanyol —centre peninsular, nord, llevant, sud i Àfrica—, per acabar enguany amb les d'Amèrica, que constitueixen la darrera part del també darrer capítol del treball esmentat.

Amèrica

La devoció a la Soledat de Maria passà a terres americanes des del vell continent europeu a partir d'una butlla concedida el 13 de gener de l'any 1598 pel papa Climent VIII, en la qual no sols es concedien indulgències a les confraries de la Soledat fundades en els convents dominics, sinó que, a més, es facultava els pares predicadors per erigir confraries semblants a les Índies. A través del text de la butlla sabem que les confraries americanes sota la invocació de la Mare de Déu de la Soledat, a més d'organitzar les funcions pròpies del Divendres Sant, també feien una processó de glòria el Diumenge de Pasqua:

“Siendo, pues, informados que en los Reinos de la China, y las Islas Filipinas, y en los demás Provincias y Tierra de las Indias (del mar Océano), los fieles cristianos que las habitan, movidos por la devoción que tienen a la Santísima Virgen María Madre de Dios, han fundado las cofradías con nombre e invocación de la Soledad de la sobredicha Virgen María, cuyos cofrades, entre otras obras de piedad en que se ejercitan, acostumbran el Viernes Santo llevar la Imagen de nuestro Salvador después de haberle desenclavado y bajado de la Cruz, con solemne procesión y mucha veneración al Santísimo Sepulcro, llevando los nobles y principales caballeros en sus manos las Santas Insignias de la Pasión de Cristo, nuestro Redentor, y el domingo de Pascua de Resurrección sacan del dicho Sepulcro la dicha Imagen de nuestro Salvador con muy grandes alegrías y regocijos, llevando la Imagen de la bienaventurada Virgen María con representaciones de alegría y contento a visitar a su Santísimo Hijo, ya glorioso y resucitado.” (sic)

No sols els dominics introduïren a Amèrica el culte a la Soledat, sinó que altres ordes religiosos també feren el mateix en terres americanes. Així, els franciscans erigiren a Lima una confraria de la Soledat fundada el 26 d'abril de 1603 per tal d'organitzar la processó del Divendres Sant. Els primers fundadors i majordoms foren Francisco Martín de Reyna i Hernando Sánchez, amb l'acord del pare provincial de l'orde, fra Francisco de Otálora, i del guardià del convent, fra Benito de Huerta, i l'aprovació definitiva la donà el provisor Luis de Velasco el 9 de juny del mateix any. Inicialment ocupà la capella de sant Diego a l'església de Sant Francesc, on feren una cripta per enterrar-hi els confreres, però a partir del 22 de maig de 1603, segons una escriptura, els fou cedit un lloc que hi havia en el convent

“desde la celda del portero hasta la esquina de la alhondiga”. Un any després encarregaren la talla de la imatge de la Soledat, que encara es conserva, i que llavors va costar 90 pesos. L'hàbit consistia en una vesta blanca amb escapulari negre on anava cosida una estampa de la Mare de Déu al peu de la creu i es completava amb el típic cordó franciscà. L'estendard era de tafetà negre amb una creu brodada al centre. Al principi només la conformaven trenta espanyols, però més endavant es va permetre l'entrada a tothom, i va arribar a ser una de les confraries més riques de la ciutat. Obtingué el 26 de març de 1606 el títol de reial i amb el pas del temps, durant el virregnat del comte de Lemos, aconseguiren aixecar una sumptuosa capella en aquell mateix solar del convent que encara es pot veure actualment, perquè la confraria segueix vigent i organitzant una processó per la plaça de San Francisco la tarda de cada Divendres Sant.

En el seu moment, el cronista Diego de Córdoba Salinas escrivia “todos los años sale desta capella, los viernes santos, la procesión de sangre del Entierro de Cristo y Soledad de su Santísima Madre, que, siendo la de más penitentes, pasea gran parte de la ciudad”. Respecte a la capella, seguia dient “hàcenla muy célebre las misas que en ella se cantan, las fiestas que se celebran y los sermones que se predicán; la asistencia del pueblo, los cuantiosos gastos en su adorno, olores, música y cera, y la prontitud y devoción de sus cofrades, ministros y oficiales”.

També al Perú tingué molta importància la confraria de la Soledat, amb seu a l'església de la Mercè del Cusco, fundada l'any 1578 per Diego de Vargas y Carbajal i la seva muller, Usenda de Loayza. Les primeres ordinacions foren aprovades l'any 1596 i estava regida per 24 germans escollits cada quatre anys. En l'actualitat encara una processó transcorre pels carrers de la capital incaica durant la tarda del Divendres Sant.

A l'Equador, la confraria del Rosario de Quito també organitzava des de l'any 1589 la processó de la Soledat la tarda del Divendres Sant, que l'any 1650 Rodríguez de Ocampo definia com “devota y autorizada por sus veinte y cuatro cofrades, de los principales de la ciudad”.

A la capital de Colòmbia, Bogotà, hi ha amb una confraria de la Soledat d'ençà 1589, moment en què es trasllada des de la catedral a l'església de Sant Agustí, en contra del sentit del bisbe.

També trobem diferents confraries amb la invocació de la Soledat a Veneçuela, per exemple, la de Barquisimeto, que el 23 d'abril de 1650 veia aprovades pel bisbe de Caracas, fra Mauro de Tovar, les regles de la Cofradía del Santo Entierro de Ntro. Sr. Jesucristo y Soledad de María Santísima. Tenia l'obligació de representar el Descendiment de la Creu la tarda del Divendres Sant i fer després una processó. A més, feia una missa cada divendres de l'any i estava conformada per membres de totes les races. A El Tocuyo hi havia una altra confraria de la Soledat des de principi del segle XVII. Els germans oferien una almoïna per portar les imatges i les insígnies de la Passió a la processó del Divendres Sant, i estava formada exclusivament per persones blanques i de posició econòmica bona, de manera que la Mare de Déu lluïa moltes joies. I a la mateixa capital del país, Caracas, la confraria tenia al seu a l'església de Sant Francesc, on al començament tenia un quadre que era una còpia de la imatge de la Virgen de la Paloma de Madrid. Aquesta confraria va subsistir fins ben entrat el segle XX. Igualment a la capital de Guatemala hi havia una confraria de la Soledat erigida al convent

de Santo Domingo amb l'Ajuntament de la ciutat com a patró. N'hi havia una altra a La Antigua, i també hi havia culte a la Soledat al temple de la Escuela de Cristo i al de Sant Felip de Jesús. Actualment el Dissabte Sant encara es fa la procesión de pésame, que acompanya la Mare de Déu de la Soledat.

A la capital D.F. de Mèxic la confraria tenia la seu al Colegio de Doncellas de San Miguel de Belén, de la qual fra Juan de Torquemada ens explica les processons de Setmana Santa de l'any 1609: "el Viernes salieron en la Soledad más de siete mil disciplinantes, por cuenta, con las insignias de la Soledad." La Verge de la Soledat era la patrona d'Oxaca, on té un santuari dedicat, i sabem que deu anys després de la fundació de la ciutat ja tenia també una confraria. A Guadalajara es fundà el 21 de febrer de 1586 la confraria de Nuestra Señora de la Soledad y Santo Entierro a l'Hospital de Sant Miquel. Organitzava la processó la tarda del Divendres Sant, amb diverses estacions als temples de la ciutat des de la catedral fins a retornar a la seva seu. L'any 1589 es traslladà a la catedral, on construí una sumptuosa capella amb accés directe el 1619. També la ciutat de Puebla tenia una germanat de la Soledat. La confraria de la Soledat, situada a l'església del convent franciscà de Santiago, a Xile, després de la cerimònia del Descendiment a l'interior del temple, la mateixa tarda del Divendres Sant feia la processó, que ens relata Jaime Eyzaguirre amb aquestes paraules: "Afuera, en la Cañada, se iba formando en el mismo silencio el desfile. Una cruz muy grande destacaba en la multitud y hacia ella se iba acercando la Virgen. De improviso la imagen se animaba a la vista del madero desolado y en prueba de abandono y de dolor se enjugaba los ojos con una fina tela, y luego, abriendo los brazos, enlazaba con ellos y de rodillas la cruz. El canto y la música completaban la emoción y el misterio."

Al Carib, concretament a de Santo Domingo i al convent dels dominics, la confraria de la Soledat feia una processó la tarda del Divendres Sant i la del encuentro al matí del Diumenge de Pasqua. Quant a Puerto Rico, a San Juan també hi havia una germanat de la Soledat al convent dominicà de Sant Tomàs, que feia una funció del Descendiment i una processó la tarda del Divendres Sant, presidida per les principals autoritats i considerada com la processó oficial de la ciutat. Governador, bisbe, regidors, rector de la catedral, etc. desfilaven amb els passos del Sant Sepulcre i de la Soledat, aquest amb un pal-li preciós i acompanyat només per dones. Tots els qui hi anaven, segons les constitucions de la germanat, havien de participar-hi "verdaderamente poseídos del dolor y pena cuando acompañan a María Santísima en el entierro del inocentísimo Hijo Crucificado por redimiros de nuestras culpas". Aquest treball de mossèn Fermín Labarga García s'acaba amb una conclusió en què destaca el sentit de la soledat viscuda per Maria en unió amb Crist com a experiència de caire místic —"La noche oscura del alma"—, com a participació en la coredeempció dels homes iniciada en aquell primer fiat i com a la concreció més viva de l'Església que manté encesa la flama de la fe i espera la Resurrecció del Senyor, fiada en les seves paraules.

El colofó de tot s'acaba amb el poema de José María Pemán, "Meditación de la soledad de María", del qual fem una versió en català per a les pàgines d'aquest opuscle.

llarg d'aquests últims cinc anys.

Meditació de la *Soledat* de Maria

Pel vostre dolor sense testimoni,
i el vostre plany sense clemència,
Mare i Mestra en soledats,
ensenyau-me a estar amb vós.
Que en Vós restà en mi,
quan ja amb Vós no teniu
vostre Fill clavat en creu,
jo ben sé que El retrobareu
si més no, a dins de Vós.
Jo us vull, Mare estimada,
fer-vos estada dins ma ànima,
rentada de la brutícia
amb soledats de bogades.
Tinc ben neta ja la cambra
i de flors molt adornada.
Pujo altes serralades
per veure arribar el meu hoste
i he deixat córrer a l'encontre
els millors gossos de caça.
Vull que la meva ànima,
que de coses he buidada,
en soledat compartida,
la trobeu ben preparada.
Amb bona fila a la cara
i alegria d'esperit,
matar vull tota altra vida,
—per amor—, i així a l'hora,
quan la mort m'arribi al fi,
poc del món em quedi a mi.
Però mentre Ell no m'apareix
per aquesta vall de llàgrimes,
Mare nostra endolada
amb la vostra mantellina
i amb els ulls de Verge Santa,
rebeu l'angoixa del qui espera
amb la més gran ansietat.
I sigueu, per vostra pietat,
Mare del més gran dol,
Soledat del meu consol,
consol de ma soledat.

José María Pemán (Versió lliure al català de Josep Maria Sabaté i Bosch)

(*) NOTA BONA: Aquesta poesia, en la versió original castellana, apareix al final i com a colofó del treball de mossèn Fermín Labarga García que hem transcrit i adaptat en català al

Preguem

M. Rosa Robert

L'entranyable imatge de la Mare de Déu de la Soledat ens convida a pregar pels desvalguts, als quals envolta una soledat devastadora. La Santa Mare és sabedora —i molt— de la soledat que aclapara dones i homes, que vivim sense percebre la soledat de sentiments, d'amor i de tot els que ens envolta; és una soledat de vida menyspreada, mancada de caritat, de bondat i d'amor.

Recordem un passatge tan allisonador com el de les bodes de Canà, en què els manca vi a mig àpat. La Santa Mare de Jesús en va fer esment al seu Fill: —No tenen vi, i Jesús respongué: —Encara no és arribada la meua hora. La Mare de Déu esperà, amorosa, i aconsellà als servidors: —Feu el que Ell us dirà. I obedients ompliren les gerres d'aigua, que es convertí en un vi excel·lent.

No se si és prou entenedor el fet de recordar aquest passatge de la vida de Jesús, però veiem com a la Mare el Fill no li nega el que Ella desitja que faci. Aquesta esperança és la confiança posada en Vós, Mare de Déu de la Soledat, pregueu per nosaltres pecadors... no desoïu les nostres súpliques.

Quaresma, dies que ens porten a recordar la passió i mort de Jesucrist, els viacrucis, la meditació, les processons, tots són moments intensos de reflexió, ja que vivim aquests dies en fe, per tal que no siguin una rutina anyal; sols així rebrem amb joia la Resurrecció del Senyor amb l'esperança d'un món millor i gaudirem del bo i millor d'allò que la natura ens dóna, la flaire de la Pasqua florida i la llum de la vida nova.

Medicaments per a l'ànima

No fa gaire temps, una bona amiga em va fer arribar un llibre i a l'interior dels qual hi vaig trobar unes "instruccions" de medicament.

Vaig pensar, al moment, que aquell "paperet doblegat", idèntic al que acompanya les capsles de pastilles, se li havia oblidat dins del llibre, o bé el feia servir com a punt de lectura. Tenia curiositat per saber de quin medicament es tractava i per a què servia. Vaig tenir una gran sorpresa en llegir-ne el títol:

La Creu de Crist, el Crucifix. Encuriosida, si més no per la novetat del "producte", vaig entrar en el detall.

Ho vaig trobar tan bonic i entenedor que em va semblar convenient compartir-ho amb tots els congregants a través de la nostra revista, sense deixar de respectar l'autoria del text i afegint-hi, com veureu, les meves reflexions.

La Creu de Crist, el Crucifix

1. Què és i per a què es fa servir?: El principi actiu del Crucifix és l'Amor de Déu als homes. La Creu és una invitació al lliurament personal per amor.

2. Indicacions d'ús: És especialment efectiu en malalties de l'ànima i molt aconsellable en les derivades dels set pecats capitals. Funciona d'allò més bé per combatre les temptacions, els problemes que no sabem com afrontar-los, la manca d'amor i la falta de solidaritat.

3. Contraindicacions: La Creu de Jesucrist està especialment contraindicada amb la justificació de la violència, l'odi, la rancúnia i totes les malalties i símptomes contraris a l'amor de Déu.

4. Precaucions: El Crucifix no deixa mai indiferent a ningú.

D'entrada, la Creu pot ser un element poc positiu per a la nostra vida, a causa de la càrrega de renúncia i sacrifici que porta implícitament.

No ens hem de preocupar. És un símptoma normal.

La Creu de Jesús no assegura una vida còmoda ni fàcil. Ens dóna, però, una força i una alegria per a anar “contra corrent” i fer difusió contínua del seu principi actiu més poderós: l'amor a Déu i al proïsme.

5. Advertiments: L'allunyament de Déu ens porta a l'ansietat, al consumisme exacerbant, al materialisme, a la desesperança, al nihilisme...

Sempre ens costarà més esforç tirar endavant, seguint el dictat de la Creu de Jesús.

6. Dosis: Amb aquest medicament mai hi ha risc de sobredosi.

El nostre cor humà cerca contínuament l'amor verdader, l'amor a Déu.

En el procés de curació del Crucifix, és clau el sagrament de la penitència, que a través de tots els seus estadis, ens reconcilia en Déu i ens fa millorar la salut de l'ànima.

7. Com s'ha de fer servir: El Crucifix es pot fer servir a qualsevol hora, de dia i de nit.

Portar-lo a sobre ens farà sentir forts i valents davant de les adversitats i en la defensa dels nostres valors cristians. Però també el podem tenir —i ens cal fer-ho— en un lloc important i íntim de casa nostra.

Els nadons reben el senyal de la Creu al bateig, els infants porten el crucifix al pit en el moment de la primera comunió; molts malalts es veuen confortats a través seu en els seus sofriments i el signe de la Creu és molt present en els llocs on els difunts esperen la resurrecció. Convé besar el Crucifix, com a prova de l'amor que tenim al Senyor, i també mirar-lo, per entendre tot el que Jesús va patir a la Creu pels nostres pecats.

De fet, cal convertir-lo en oració sincera i íntima entre Ell i nosaltres, de manera que aquesta força profunda i fresca ens renovi l'ànima.

8. Efectes secundaris: Tenir prop el Crucifix ens farà viure amb alegria, sabent que som a les mans de Déu.

Viurem la santificació en el nostre treball, tot fent servei a les persones que viuen i treballen amb nosaltres.

Podrem defensar amb coratge els drets de Déu, la justícia social, l'honestetat en la nostra professió i les persones més febles que ens necessiten.

Parlarem directament i sense embuts amb Déu.

9. Si heu deixat de prendre el medicament: Pot tenir efectes molt adversos i donar lloc a l'aparició de símptomes virulents com els següents, entre d'altres:

- Incontinència de la ira, la luxúria i la supèrbia.
- Confusió moral.
- Insensibilitat a les necessitats del proïsme.
- Secreció salivar abundosa per a les queixes, la murmuració i la crítica malintencionada.
- Erupcions de rancúnia i alteració de la capacitat d'oblidar les ofenses que ens fan.
- Amnèsia de les faltes comeses i pèrdua de la memòria envers les coses que no hem fet bé.

Els remeis davant d'aquesta situació són els sagraments de la penitència i de la eucaristia. El primer ens reconcilia en Déu i amb les persones que hem ofès i el segon ens reconforta per seguir endavant.

10. Durada del tractament: Tota la vida.

El principi actiu de l'amor que ens infon el Crucifix serà més gran si hi som ben a prop. L'ús intens i continuat de la Creu potenciarà l'efecte d'aquest amor en els diversos aspectes de la nostra vida.

11. Caducitat: Aquest medicament no té data de caducitat.

La visió i devoció a la Creu de Crist és un medicament definitiu.

12. Presentació: La Creu del Crist original era de fusta. Aquesta forma de tortura que portava fins a la mort era reservada per als malfactors més mal vistos.

Jesús va arribar per tots nosaltres, per la nostra salvació, fins a l'extrem de donar la vida, i la va donar en el turment més dolorós: la mort en creu.

AQUEST MEDICAMENT NO NECESSITA RECEPTA I ELS NENS HI HAN DE SER BEN A PROP

Un cop feta la lectura detallada d'aquestes instruccions de medicament per a l'ànima i amb la disposició personal de fer-ne l'ús recomanat, serà durant aquesta Setmana Santa quan trobarem el moment ideal per reflexionar-hi i veure clarament per on vol el Crucificat que siguem instruments d'Ell.

Hem de fer un pas més endavant, hem de carregar-nos de les raons de la Creu de Jesús més enllà de la nostra vida diària i servir-nos d'aquesta força salvadora per donar servei i ajudar en la seva salvació totes les persones que ho necessiten.

Al costat de la Creu, en el moment de la mort del Senyor, es troba Maria, la Mare de Déu i mare nostra.

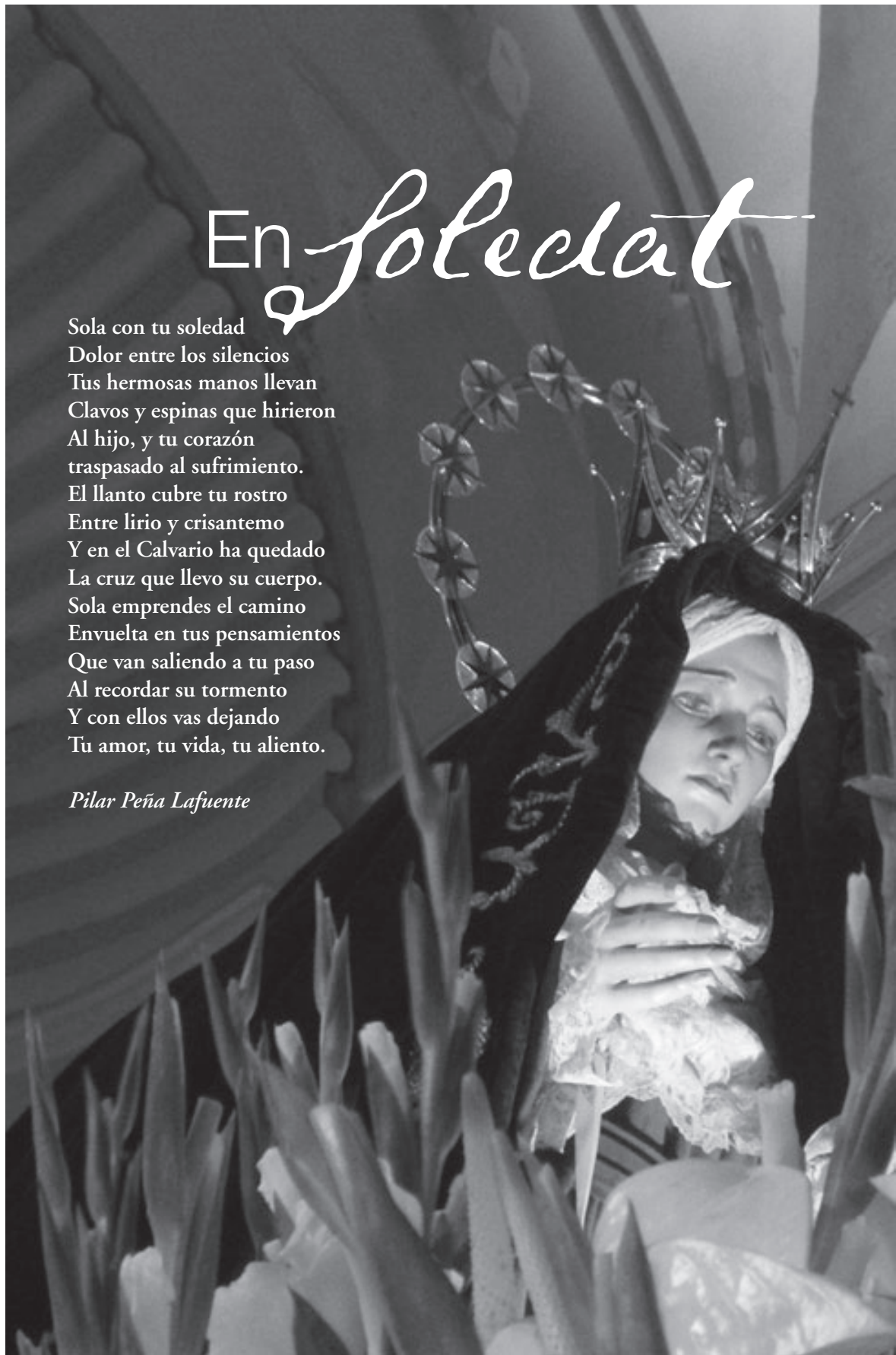
Demanem-li de cor a la nostra Verge de la Soledat que ens ajudi a guarir la nostra ànima i acompanyem-la a Ella, tota Sola, tancant la processó del Divendres Sant.

Verge de la Soledat, pregueu per nosaltres!

En Soledad

Sola con tu soledad
Dolor entre los silencios
Tus hermosas manos llevan
Clavos y espinas que hirieron
Al hijo, y tu corazón
traspasado al sufrimiento.
El llanto cubre tu rostro
Entre lirio y crisantemo
Y en el Calvario ha quedado
La cruz que llevo su cuerpo.
Sola emprendes el camino
Envuelta en tus pensamientos
Que van saliendo a tu paso
Al recordar su tormento
Y con ellos vas dejando
Tu amor, tu vida, tu aliento.

Pilar Peña Lafuente

La Virgen de la Carrodilla La Santísima Virgen María

La madre de Jesús, es la Virgen María, y la madre del Hijo de Dios, éstas son las expresiones más usadas para los católicos.

A lo largo de la historia, a la Virgen María se la conoce por un sinnúmero de advocaciones, que no son otra cosa que diferentes formas de referirnos a la Santísima Virgen María. Los católicos la solemos “implorar” ó “apodararla” de distintas maneras, según el lugar, la circunstancia dependiendo de si se trata de una patrona o si es una aparición, o por la devoción que se le tiene.

Posiblemente, el primer tratamiento que tuvo, fue de los Dolores y después de la Soledad.

No creo que haya para una madre mayor sufrimiento o mayor dolor que ver a su hijo, presenciándolo en vivo, como es burlado, abofeteado, escarnecido y ajusticiado. ¡Cuánto dolor sufriría!.

Jesús en la cruz, momentos antes de expirar, le dijo a su discípulo Juan: Ahí tienes a tu madre, y fijándose en su madre le dijo : Madre, ahí tienes a tu hijo.

Y los evangelistas cuentan que el apóstol la recibió en su casa, y nunca la dejó sola ;pero es fácil imaginar desde la debilidad humana, que en muchos momentos de su vida, la Virgen se encontró sola contemplando su amargura, en SOLEDAD.

Existe una devoción muy antigua atribuida a Santa Brígida, reina de Suecia, madre de ocho hijos y patrona de Europa, en la que la Santísima Virgen María le manifiesta que concedía siete gracias a quienes diariamente la honrasen considerando sus lágrimas y DOLORES, y rezando siete avemarías. También existe el septenario de la Virgen de los Dolores cuya fiesta se celebra el 15 de Septiembre.

Aunque nos esforcemos, no seríamos capaces de averiguar la cantidad de miles de advocaciones y devociones que existen a lo largo y ancho de este mundo, por los cinco continentes. Raro es el pueblo o lugar, sobretodo en Europa, que no tenga una devoción, un santuario, o un rincón dedicado a la Santísima Virgen María. La Virgen de la Carrodilla es una de ellas.

Ubicada en la sierra del mismo nombre, formación rocosa encuadrada en el prepirineo aragonés de la provincia de Huesca, entre Estadilla, Fonz, Alins del Monte, Calasanz, Aguiñalíu, Olvena y Estadilla, todos ellos en el margen izquierdo del río Cinca, la altura máxima es el pico de Buñero con 1.108 m. y un poco más abajo, sobre los 800 m. a modo de rellano de la misma configuración de la sierra se encuentra el santuario donde se venera a la VIRGEN DE LA CARRODILLA patrona de Estadilla.

Una advocación más, donde se da testimonio de la devoción y el cariño que se tiene a la Madre de Jesucristo Hijo de Dios.

Debido a tantos devotos descendientes de esta zona, su devoción está extendida por toda la península, como es el caso de una servidora. Pero su grandeza traspasa nuestras fronteras llegando a ser una Virgen muy querida en una región de Argentina llamada Mendoza, donde fue llevada por un emigrante Estadillano hace varios siglos y donde se la venera como patrona de los viñedos.

El sacerdote misionero de Tarragona, Josep M. Mitjans, muy querido en nuestra tierra y que desgraciadamente falleció hace pocos meses llevó en agosto de 1987 a El Zaire, misión de BITWE, en GOMA, una imagen de la Carrodilla donde le construyeron una capillita que atienden el grupo de las Hijas de María.

La tradición dice que a finales del siglo XIII y principios del XIV, unos leñadores llamados Portolés y Beteza, estaban trabajando como de costumbre en aquel monte, que se llamaba de San Salvador, cortando leña para fabricar carbón, una profesión habitual por aquella época para conseguir el sustento; un buen día, la Virgen se les apareció resplandeciente encima de la carreta que usaban para acarrear la leña hasta la carbonera, llevaba un niño en sus brazos y éste tenía una actitud como si quisiera mamar de uno de los pechos de su madre.

Estos leñadores quedaron estupefactos, asombrados y atemorizados por la visión que habían tenido y decidieron bajar al pueblo para dar la noticia, primero a los eclesiásticos de Estadilla que por aquel tiempo no eran pocos, ya que la iglesia disponía de un Abad y nueve Racioneros con sus correspondientes privilegios, pero tuvieron una gran decepción porque no les hicieron caso, con lo cual se sintieron ridiculizados; es de suponer con qué ánimo volvieron al monte a contar a la Santísima Virgen lo que les había ocurrido en Estadilla.

Al oír el relato, la Virgen les pidió que volvieran al pueblo y para que en esta ocasión fueran creídos dispuso una señal en uno de ellos, consistente en fijarle su mano a una de las mejillas de tal forma que no se podía separar, y se presentaron de nuevo al cabildo que rápidamente se dio cuenta de la falta de fe que habían tenido. Dispusieron ir en procesión al monte del Salvador con todo el pueblo y cuando llegaron vieron la celestial aparición de la Virgen Santísima colocada sobre el carro de los carboneros. Postrados de rodillas pidieron perdón a la excelsa Señora por su poca fe cuando se rieron del mensaje de los honrados carboneros y luego le dieron gracias por la voluntad que había manifestado de que se le diera culto en aquel lugar.

El vecindario regresó lleno de júbilo a la villa, no sin antes dar el encargo a los dos carboneros que custodiaran aquella joya de inestimable valor. Pronto se ocuparon de edificar un pequeño templo que hizo crecer la devoción de los estadillanos, la noticia se extendió por toda la zona y fue y es motivo de gran devoción, sucediéndose las gracias de la Virgen.

Después de la reconquista de Lérida a los musulmanes en 1.150, el Episcopado de Roda de Isábena y todas las parroquias de la Litera, pasaron a depender del Episcopado de Lérida incluidas Estadilla y la Carrodilla, y no fue hasta 1.956 en que por una nueva reestructuración pasaron a la diócesis de Barbastro, hoy de Barbastro-Monzón.

Durante la pertenencia a la diócesis de Lérida, algunos obispos decidieron instalarse en este santuario como residencia de verano, para lo cual realizaron una serie de obras civiles que lo engrandecieron considerablemente y llegó a tener un gran esplendor; incluso le dotaron de propiedades rústicas; vivían ermitaños todo el año y atendían la iglesia para que los fieles pudieran visitar a la Virgen.

Parece ser que toda esta actividad duró hasta la desamortización de Mendizábal en 1.836. Desde los principios de la ermita, la propiedad siempre fue de Estadilla porque su aparición fue dentro del término municipal, y para los estadillanos nunca ha sido cuestionado, pero con la desamortización se presentaba una incertidumbre, podría pasar la propiedad de los terrenos y las construcciones ajenas a la iglesia a manos forasteras.

Las familias pudientes de aquella época se percataron enseguida de este problema y se hicieron unas reuniones para reaccionar ante tales circunstancias; decidieron comisionarse doce personas y se presentaron dos grupos con plenos poderes el día de la pública subasta, uno en Huesca capital y el otro en Tamarite de Litera, por entonces partido judicial de Estadilla; cumplieron su objetivo y la propiedad volvió a sus manos, en este caso de los doce, pero el pueblo lo celebró y pudo disfrutar de casi los mismos privilegios, hasta pocos días después de Julio de 1.936, en que grupos incontrolados y enloquecidos por odios y rencores, mucha falta de cultura y una incapacidad total por parte de otros para defender sus tradiciones, fue saqueada, destruidos todos los símbolos religiosos y a su vez, fusilados todos los propietarios que se encontraban en Estadilla junto con los eclesiásticos.

Después de esta desgracia y barbarie, y con lo que se pudo rescatar de la hoguera y de los destrozos, pasados los años de la guerra se volvió a reconstruir humildemente lo que se pudo del interior de la iglesia y se volvieron a festejar las romerías con mucha devoción y con mucha fuerza; eran años muy duros los de la posguerra pero la devoción a la Virgen de la Carrodilla, nunca decayó.

La fecha de la romería es el viernes de Dolor, viernes anterior al Domingo de Ramos y como este tiempo está sujeto a la Semana Santa, no es fecha fija.

Las romerías eran verdaderas caravanas de personas andando caballerías que llevaban las viandas en los cuévanos y a personas mayores montadas o a niños pequeños.

Se notaba una gran Fe, una gran devoción, una gran alegría, era una gran fiesta con el canto de la Salve de la Virgen de la Carrodilla como despedida.

Por tradición se obsequiaba a los que asistían a la romería, con un plato de judías con bacalao, típico de la Carrodilla, esto se vino haciendo hasta la romería del año 1.936 y no se volvió a restaurar hasta los años 50.

Los Santuarios de la Virgen, allí donde estén, son lugares de devoción, lugares de espiritualidad, lugares de Fe y por lo tanto son lugares muy concurridos por los fieles en busca de sosiego por una necesidad de encontrarse a sí mismo, de hablar con Dios. Acudimos

a nuestra madre del Cielo para que haga de intercesora con su Hijo, Dios nuestro Señor. En todos los santuarios se han realizado milagros, unos, han transcendido y están escritos, pero muchísimos más, no se conocen, están muy bien guardados en el interior del corazón de cada uno. Jesús nos dio a su madre en el pie de la cruz y por lo tanto es nuestra madre Celestial y como madre, nos quiere a todos sus hijos y espera que vayamos a visitarla y contarle nuestras penas, nuestras alegrías, nuestros proyectos, nuestros éxitos y nuestros fracasos, ella está siempre con nosotros, pero sin olvidar, que está con nosotros si nosotros queremos estar con Ella y ahí es donde se produce el milagro.

En la Carrodilla se han producido milagros que están reflejados en los documentos, como puede ser el de la lámpara de la iglesia que siempre estaba encendida porque manaba aceite y aún sobraba y se recogía en una cazuela.

El niño que se cayó en la balsa del Santuario y sin saber nadar, a la petición de la madre a la Santísima Virgen, el niño llegó hasta la orilla.

El de aquel preso, de la cárcel de San Esteban de Litera que una mañana apareció en la puerta del Santuario y el santero al verlo le preguntó qué hacía allí, a lo que respondió: “-No ves, enseñándole los grilletes y la cadena, -Esperando que me ejecuten hoy mismo”, y al decirle el santero que aquello era la puerta de la iglesia de la Carrodilla exclamó “¡ Madre de misericordia, amparad a un inocente ¡”, y dejando allí con facilidad los grilletes y la cadena, se fugó.

O también aquella joven sordomuda que vivía en Estadilla, y que velando la noche anterior a la festividad de la Virgen, que es el 8 de Septiembre, juntamente con otras personas (según era costumbre en las vigiliass de la Virgen), recibió de la Soberana mano y con sólo su tacto en los sensorios, los dos favores de hablar y oír, que la hicieron dichosa y en memoria de tal gracia decidió llamarse María. Este suceso tuvo lugar en 1.591 y se hizo acto público por el Notario Real Gerónimo Naval.

Todos recordamos la cantidad de “exvotos”, tal como se llamaban, que estaban colgados por la pared del pasillo que llevaba al camarín de la Virgen por dentro de la sacristía, antes del nuevo presbiterio, ¿Qué eran éstos exvotos? Pues no era otra cosa que favores pedidos a la Virgen con mucho fervor y que solamente saben de ellos los propios protagonistas.

En la década de los 80 se llevó a cabo una reforma importante en el Santuario con pocos medios económicos pero con mucho entusiasmo, encabezada una vez más por fieles de Estadilla, devotos de la Virgen, Amigos de la Carrodilla. Se reforzaron muros y cubiertas y se restauró el Camarín de la Virgen dándole el aspecto que tiene actualmente.

Los que trabajaron y lucharon por este proyecto se preguntan, ¿acaso no fue un gran milagro poderla restaurar tal como se hizo?

An American in Tarragona

As a born and raised American, my participation in last year's Procession in Tarragona was very profound. While I was growing up, my family did not travel internationally and I had very limited first-hand experience of other cultures. My curiosity inspired me to travel to many foreign countries as a university student, however, as a visitor, my experience of each of these cultures was superficial, simply viewing a scene through a window.

When I met my husband, Juan Mullerat Prat, a proud Catalan from Barcelona, my cultural education expanded profoundly. While Juan grew up in Barcelona, his family has strong ties to Tarragona, a city of 150,000 inhabitants which was the capital of the Tarraconensis province of the Roman Empire. In the early days, I actually didn't believe the stories he would tell me about his family traditions because they seemed so strange to me. I couldn't imagine even the routine events, such as spending weekends in the country, attending weekly mass in an ancient monastery, or sitting down to a multi-course, ceremonial meal for both lunch and dinner every day.

After visiting Juan's family in Barcelona, I was finally convinced that the stories he had told me were true. He really wasn't exaggerating about how tight-knit his family was, how historic his home was, or how warm and friendly his culture could be. (This is not to say that he doesn't exaggerate about many, many other things.)

That said, I should have been more prepared for my first experience of the Procession in Tarragona. The Procession is the Mullerat Prat's most important and most beloved tradition. For generations, they have been deeply involved in its organization and management. My husband remembers processing with his family every year as a child, the men with La Sangre and the women with La Soledad. He has a very strong emotional attachment to the Procession, and he was eager to share this experience with me. Immediately after we were married, his mother, Margarita Prat de Mullerat, registered my name with the sisterhood of La Soledad, welcoming me into this very special family tradition.

Last year, Juan and I came for our first Holy Week in Spain as a married couple. The excitement and anticipation for the Procession was very strong, and Margarita had been making preparations for the family for months. During the week leading up to the big day, we visited Tarragona to pick up the special clothing, including robes, belts, collars, and pendants. I was given Juan's grandfather's robe to wear. I was amazed that his family had kept this piece of clothing so carefully for so many years.

On the day of the Procession, the entire Mullerat Prat family, including his parents, brothers and sisters-in-law, nieces and nephews, and family friends all gathered together in Tarragona to prepare for the procession. Getting dressed that evening felt like preparing to perform in a ballet or the theatre, with everyone adjusting their robes, donning their stiff collars, and the women checking and double-checking their hair and make-up. It was very jolly, with the children all getting ready as well. I wasn't the only new family member to join the procession that year – my 8-year old niece Clara was also taking part in the procession for the first time. I don't know which of us was more excited.

I must tell you that it was very strange for me to be preparing in this way for a religious celebration. In the United States, religion and public life are kept very separate. While in Spain the drama and emotion of Holy Week and Easter Sunday are celebrated by the entire town in a public event, in the United States, Holy Week and other religious holidays are much more private. We do not get time off from school or work, so the masses must be held at night. Growing up, my family celebrated Holy Week and Easter Sunday within the walls of our parish church, and shared the festivities only with our fellow parishioners. We would never celebrate a religious holiday in public, and we would not talk much about it in public, either. I really liked the fact that in Spain, we were able to celebrate a religious holiday as a grand event, together as a large family, in public.

Once we were finished preparing ourselves, the entire Mullerat Prat family went down to the main plaza to gather with the other members of La Sangre and La Soledad before the procession. Margarita was given a role of honor within La Soledad, as she was responsible for carrying the banner for the group. Because of her special status, my mother-in-law was able to choose women to walk alongside her as she carried the banner. My sister-in-law, my husband's godmother, and I were honored to walk with her in a place of great importance during the procession. It was very exciting for me to not only be able to participate in the event, but also to walk with my family in such an important position.

I was very awed by the solemnity and drama of the procession. It was amazing to me that we truly walked the entire town in mourning of the death of our Lord. The darkness, the strong, simple beat of the drums, the endless lines of candlelight, and the countless numbers of townspeople taking part in the procession astounded me. I was very humbled by the men who carried the statues. As we wound through narrow streets, up steps, and around corners, we could visibly see them struggle with the immense weight. It was also very impressive to me that we walked so late into the night, with even my young nieces and nephews processing until 2am. It really felt like an appropriate recognition of the life and sacrifice of Jesus Christ.

Participating in the Procession is one of my favorite experiences with my new family and my adopted culture. I love the fact that in Spain, entire villages and families can come together to celebrate their religious holidays proudly, and can uphold the traditions that their ancestors have carried on for centuries. My husband and I look forward to joining his family in Tarragona for many future Processions. And we both look forward to sharing this tradition with our children, who will be carrying on yet another chapter in the history of the Procession.

Una americana en Tarragona

Como nacida y educada en America, mi participación en la procesión del año pasado en Tarragona fue muy profunda. Cuando yo crecí, mi familia no viajaba al extranjero y tuve muy limitada experiencia directa de otras culturas. Mi curiosidad me animó a viajar a muchos países extranjeros como estudiante universitaria. Sin embargo, como visitante, mi experiencia de cada una de estas culturas fue superficial, simplemente como se ve una escena a través de una ventana.

Cuando conocí a mi esposo, Juan Mullerat Prat, un catalán orgulloso de Barcelona, mi educación cultural se vio ampliada profundamente. Aunque Juan se crió en Barcelona, su familia tiene fuertes lazos con Tarragona, una ciudad de 150.000 habitantes que fue capital de la provincia Tarraconense del Imperio Romano. En los primeros días, en realidad no creía las historias que me contaba sobre las tradiciones de su familia, ya que parecían tan extrañas para mí. No podía imaginar siquiera los eventos rutinarios, tales como pasar los fines de semana en el campo, asistir a misa cada semana en un antiguo monasterio, o sentarse para una comida ceremoniosa de varios platos, para el almuerzo y la cena todos los días.

Después de visitar a la familia de Juan en Barcelona, finalmente me convencí de que las historias que me había contado eran ciertas. Realmente no estaba exagerando acerca de cómo unida estaba su familia, cómo era su casa histórica, o cómo cálida y acogedora su cultura podría ser. (Ello no quiere decir que no exagera acerca de muchas, muchas otras cosas.) Dicho esto, debería haber estado más preparada para mi primera experiencia de la Procesión en Tarragona. La procesión es la tradición más importante y más querida de la familia Mullerat-Prat. Durante generaciones, han estado profundamente involucradas en su organización y gestión. Mi marido recuerda de niño la procesión con su familia, todos los años, los hombres con la Sangre y las mujeres con La Soledad. Él tiene un vínculo emocional muy fuerte con la procesión, y estaba ansioso de compartir esta experiencia conmigo. Inmediatamente después de casarnos, su madre, Margarita Prat de Mullerat, registro mi nombre en la hermandad de La Soledad, admitiéndome en esta tradición familiar muy especial.

El año pasado, Juan y yo acudimos a nuestra primera Semana Santa en España como pareja casada. La emoción y la ilusión por la procesión eran muy fuertes, y Margarita había estado haciendo los preparativos para la familia durante meses. Durante la semana previa al gran día, visitamos Tarragona para recoger la vestimenta especial, entre ellas, vestas, cinturones, golillas y colgantes. Me dieron para revestirme la túnica que había llevado el abuelo de Juan. Me sorprendió constatar como su familia había guardado esta pieza de ropa con tanto cuidado durante tantos años.

En el día de la procesión, toda la familia Mullerat Prat, incluyendo a sus padres, hermanos y cuñadas, sobrinas y sobrinos, y amigos de la familia todos se reunieron en Tarragona para preparar la procesión. Revestirse por la tarde se sentía como la preparación para actuar en un ballet o en el teatro, todo el mundo ajustando sus ropas, ponerse sus collares rígidos, y las mujeres comprobando y comprobando su el pelo y maquillaje. Todo ello era muy alegre, con los niños preparándose igualmente. Yo no era el único miembro de la familia que tomaba parte en la procesión ese año - mi sobrina de 8 años Clara fue también participe en la procesión por primera vez. No sé cuál de las dos estaba más emocionada.

Debo decir que era muy extraño para mí prepararme de ese modo, para una celebración religiosa. En los Estados Unidos, la religión y la vida pública se mantienen muy separadas. Mientras que en España el drama y la emoción de la Semana Santa y el Domingo de Pascua se celebran por toda la ciudad en un acto público, en los Estados Unidos, Semana Santa y otras fiestas religiosas son mucho más privadas. No tenemos tiempo libre en la escuela o en el trabajo, de manera que las misas deben celebrarse en el atardecer. Al crecer, mi familia celebraba la Semana Santa y el Domingo de Pascua dentro de los muros de nuestra iglesia parroquial compartiendo las fiestas sólo con nuestros co-feligreses. Nunca se celebran fiestas religiosas en público, y que no hablamos mucho de ello en público, tampoco. Me gustó mucho que en España sean capaces de celebrar una fiesta religiosa como un gran evento, como una gran familia, en público.

Una vez terminada nuestra preparación, toda la familia Mullerat Prat bajó a la plaza principal para reunirse con los demás miembros de La Sangre y La Soledad antes de la procesión. A Margarita se le dio un cargo de honor dentro de la Soledad, ya que fue responsable de llevar la bandera del grupo. Debido a este cargo especial, la madre de mi marido, eligió a dos mujeres a caminar junto a ella llevando la bandera. Mi cuñada, la madrina de mi esposo y yo tuvimos el honor de caminar con ella en un lugar de gran relevancia durante la procesión. Fue muy emocionante para mí no solo participar en el evento, sino también a caminar junto con mi familia en un lugar tan importante.

Yo estaba muy impresionado por la solemnidad y el drama de la procesión. Fue increíble para mí realmente recorrer con todo el pueblo por toda la ciudad recordando la muerte de nuestro Señor. La oscuridad, el ritmo fuerte, simple de los tambores, las interminables filas de velas, y el incontable número de ciudadanos que participan en la procesión me impresionaron. Yo sufrí mucho por los hombres que llevaron a cuestras las estatuas de los pasos. A medida que trascurríamos por callejones estrechos y doblando esquinas, podías verlos luchar con el peso inmenso. También fue sorprendente para mí caminar tan tarde en la noche, incluso con mis sobrinas y sobrinos pequeños hasta las 2 de la madrugada. Realmente, sentí un reconocimiento adecuado de la vida y el sacrificio de Jesucristo.

La participación en la procesión es una de mis experiencias favoritas con mi nueva familia y mi cultura adoptada. Me encanta el hecho de que en España, pueblos enteros y las familias pueden reunirse para celebrar sus fiestas religiosas con orgullo, y puedan mantenerse las tradiciones que sus antepasados han continuado durante siglos. Mi esposo y yo esperamos poder unirnos con su familia en Tarragona para muchas procesiones en el futuro. Y los dos esperamos compartir esta tradición con nuestros hijos, que escriban un nuevo capítulo en la historia de la Procesión.

Per als més petits: ADÉU, FRED

Glòria Albacar i Sancho Congregant de la Verge de la Soledat

En primer lloc, voldria explicar per què escric aquestes línies enguany a la nostra revista.

No fa gaire temps va ser Sant Antoni Abat, el patró de les bestioles, i per desgràcia, uns dies abans, se'ns havia mort el Fred, un preciós cocker spaniel.

Aquest vol ser un petit i humil homenatge a tots els animalons que Nostre Senyor posa al nostre costat per fer-nos més agradable la vida... i a la vegada, un agraïment per haver-nos donat quasi catorze anys durant els quals n'hem gaudit.

Va ser un mes de novembre que et vam anar a buscar a una vall daurada de Girona... Eres pèl-roig i duies una butxaca de color negre al llom... tenies pocs mesos i ja només arribar a casa ens vas robar uns quants somriures i més tard, el cor...

Encara recordo la teva primera trapelleria (et vas menjar un cordill i vas robar un paquet de magdalenes), a més de moltes altres que encara avui, que ja no et tenim, ens fan riure...

Quantes vegades vas allunyar els núvols grisos d'una tempesta i quantes més vas ser l'amic que s'alegra només de veure't, de manera incondicional... sense res a canvi.

A poc a poc, o potser massa ràpid, et vas anar fent gran i cada cop es feia també més gran la nostra complicitat... Durant quantes postes de sol has passejat al costat de ma mare, quantes hores de companyia li vas fer a mon pare i, a mi, quants dies em venies a rebre i a la teva manera m'acaronaves... Sense adonar-nos-en, et vas convertir en un més de nosaltres i de vegades em semblava que fins i tot acabaries parlant.

Però un bon dia, et teu cor va emmalaltir, de tant estimar-nos, i ja no t'hi va cabre al pit... Et vas anar apagant i ens vas deixar... però no pas el teu record, que encara ens inspira tanta tendresa i ens fa riure... ni tampoc tot allò que ens has fet sentir i que encara sentim per tu, com el valor de l'amistat incondicional i sense límits.

Això és el que ens fa pensar en valors que dissortadament són escassos en els temps actuals.

Fred, no vas passar de bades per la nostra vida.

Espero retrobar-te algun dia trotant sense cansar-te per un prat verd, com aquell on vas néixer, tot sabent que si hi ha un cel per a gossets, hi seràs... fent companyia a tots els nostres éssers estimats que també han marxat i que tant estimem.

DUES REPRESENTACIONS DE L'ENCONTRE A LA CIUTAT DE PALMA

No tot acaba el Divendres Sant, ni tan sols el Dissabte Sant quan acompanyem Maria en la seva soledat, en la seva tristesa. La nostra fe no pot tenir com a punt culminant la mort, hi ha alguna cosa més. El Diumenge de Pasqua tot comença de nou, tot comença amb la nova vida. La Pasqua és el triomf de la vida sobre la mort. És la Resurrecció de Crist allò que ens dóna esperança, que ens allibera del pecat, que ens fa viure plenament com a cristians, allò que ens recorda que més enllà de la mort física la vida continua en la plenitud de la glòria, gaudint sempre de la companyia i presència de Déu.

Aquesta plenitud de vida eterna que Jesús ens ofereix es manifesta amb joia i alegria de diverses maneres atenent les diferents formes d'expressió de la pietat popular. Una d'aquestes maneres, que ja vam començar a tractar l'any passat i que enguany seguirem estudiant, és la Processó de l'Encontre de Resurrecció o Encontre de Pasqua. A l'opuscle del 2010, si ho recordeu, us vaig parlar d'aquesta processó a la ciutat de Benicarló. Doncs bé, enguany ens traslladarem a Mallorca, concretament a la ciutat de Palma, per parlar de les dues processons de l'Encontre de Resurrecció que se celebren a la capital balear. Coneixerem la processó de l'Encontre que es fa a la Catedral de la ciutat, i també la de la parròquia de Santa Eulàlia.

PROCESSÓ DE L'ENCONTRE DE RESURRECCIÓ DE LA CATEDRAL DE PALMA

És una processó plena de solemnitat i fervor pel lloc on se celebra, la Catedral, una joia arquitectònica del gòtic català, i per la gran quantitat de gent que hi assisteix, que omple el temple de gom a gom, seguint la representació sempre amb molta seriositat.

L'acte, que només dura 15 minuts, comença a les 10.30 després del cant de laudes, preceptiu de la litúrgia matutina, que precedeix la desfilada processional i el posterior ofici.

Des del fons de cadascuna de les naus laterals de la Catedral surten les imatges de la Verge Maria i de Crist Ressuscitat. Per la part dreta del temple, mirant a l'altar, surt des de la capella de Sant Benet la imatge de la Verge Maria, portada sobre un baiard per quatre por-

tants. Aquesta imatge, que data aproximadament de finals del segle XVII o principis del XVIII, és coneguda també amb el nom de Sa Puríssima dels tres botets. Així mateix i per la banda esquerra del temple, mirant sempre a l'altar, surt des de la capella de la Puríssima Concepció la imatge de Jesús Ressuscitat portada també sobre un baiard per quatre portants. Les dues imatges van avançant per les naus laterals, acompanyades per una petita comitiva cadascuna, fins a arribar al creuer de la basílica, on es troben cara a cara.

En aquesta processó de la Catedral de Palma encara perduren certes tradicions o privilegis propis d'anys enrere, que s'han mantingut en el temps: les dues imatges són de propietat particular, de dues famílies de la noblesa mallorquina, la família Truyols (propietària de la imatge de la Mare de Déu) i la família Dameto (propietària de la imatge de Jesús Ressuscitat), que ja fa molts anys les van cedir a la Catedral i ocupen un lloc a sengles capelles laterals de la seu. Doncs bé, les imatges, que són portades sobre les espatlles per quatre membres d'aquestes famílies benestants, van acompanyades durant la petita desfilada per les naus laterals per dues comitives, una composta pels quatre portants de la imatge i dotze persones de la seva família amb ciris encesos, si parlem dels acompanyants de la Mare de Déu, i l'altra formada pels quatre portants de la imatge precedits del Capítol de la Catedral, presidit pel bisbe de Mallorca, si ens referim als acompanyants de Crist Ressuscitat.

Quan aquests dos petits seguicis processionals arriben al creuer de l'església, provinents de les naus laterals, totes dues imatges es troben cara a cara. En aquest moment s'aturen un instant, avancen de nou uns metres i es tornen a aturar al bell mig del creuer, davant l'altar major. És aleshores quan s'escenifica el moment de l'Encontre: la Mare i el Fill es miren, és llavors quan la imatge de Maria inclina tres vegades el cap (és una imatge articulada que té un mecanisme que s'activa prement un botó que hi ha en un dels braços del baiard que sosté la Mare de Déu). Amb aquestes inclinacions se simbolitza l'alegria de la Mare de Déu en veure el seu Fill ressuscitat. Un cop realitzada la salutació, les dues imatges són portades al presbiteri, on es col·loquen una a cada costat de l'altar major i així restaran tot el temps pasqual fins al dia de Pentecosta. Mentrestant ressonen els cànctics d'al·leluia, propis de la música sacra d'aquesta festa, i es respira olor a encens. Així s'acaba la processó i es dona pas a la celebració litúrgica de l'Ofici de Pasqua.

Per posar fi a aquest estudi de la processó de l'Encontre de Resurrecció de la seu, cal recordar que en l'origen era molt més llarga, ja que feia un recorregut exterior pels carrers propers a la Catedral. La imatge de Jesús Ressuscitat sortia des de l'església de Sant Domènec (a tocar de la seu), mentre que la imatge de la Mare de Déu iniciava el seu recorregut sortint de la seu fent un trajecte que es creuava amb el de Crist (moment de l'Encontre) davant del portal de l'Almudaina, l'entrada principal de la Catedral.

Abans, en parlar de la imatge de la Mare de Déu que pren part en aquesta desfilada, he dit que també era coneguda amb el nom popular de Sa Puríssima dels tres botets. Això és degut al fet que en totes les processons de l'Encontre de Pasqua, per simbolitzar l'alegria que Maria sent en trobar-se amb son Fill ressuscitat, la pietat popular expressa aquesta felicitat fent fer tres saltets a la imatge de la Mare de Déu (tres botets, com diuen a Mallorca). Curiosament la imatge de la processó de la Catedral, encara que el poble li ha donat aquest nom, és l'única de tot Mallorca que no fa els tres saltets.

PROCESSÓ DE L'ENCONTRE DE RESURRECCIÓ DE LA PARRÒQUIA DE SANTA EULÀLIA

Aquesta església palmesana, situada al centre històric de la ciutat, a tocar de la plaça de Cort on hi ha l'Ajuntament i, per tant, bastant a prop de la Catedral, també celebra la seva processó de l'Encontre de Pasqua.

A diferència de la Catedral, on tot el recorregut es fa per l'interior del temple, aquí la processó transcorre pels carrers que envolten la parròquia i acaba a la plaça de Santa Eulàlia, davant l'església, on es produeix l'encontre de les dues imatges i acte seguit l'entrada en processó dins el temple parroquial.

La parròquia organitza la processó i determina el recorregut, la participació i l'ordre de desfilada dels diferents elements processionals que hi assisteixen, com les banderes representatives de diverses entitats i moviments eclesials: (bandera del Santíssim, bandera de l'Acció Catòlica, bandera de la Puríssima i bandera de Santa Eulàlia). Com a acompanyament musical de la processó, hi participa l'Agrupació Musical Verge del Mar.

La processó comença a les 11, quan surt la imatge de Crist Ressuscitat pel portal lateral del temple i inicia el recorregut pels carrers acompanyat per les banderes de les diferents associacions participants i la banda de música. Quan arriben a la plaça de Santa Eulàlia es troben amb la imatge de la Mare de Déu, que ja ha sortit del temple per la porta principal i ha fet un breu recorregut al voltant de la plaça. Aleshores es produeix l'Encontre entre Mare i Fill, i Maria expressa la seva alegria mitjançant els tres saltets (tres botets).

Cada imatge és portada sobre un baiard per quatre persones que, com en el cas de la Catedral, són membres de famílies de l'aristocràcia palmesana que sempre assisteixen a aquesta parròquia i cada any compleixen la tradició. Seguint aquesta tradició, és propi dels organitzadors demanar a la banda de música que en el moment de l'Encontre sonin les notes de l'himne nacional.

Aquest fet de barrejar religió i política (amb la interpretació de l'himne nacional), molt sovintejat anys enrere en tots els pobles i ciutats de l'illa durant la representació d'aquesta processó, va aixecar molta polèmica en alguns sectors del clergat i dels laics, tant dels pobles com de la capital, perquè creien que eren reminiscències d'èpoques passades i el considera-

ven poc adient per a una celebració religiosa. Aquest costum s'ha canviat en tots els pobles al llarg dels primers anys de l'actual segle, ja que s'ha substituït l'himne per peces de música sacra pròpies de la celebració pasqual. Però aquest canvi musical va produir fa dos anys una forta tensió entre el nou rector de la parròquia de Santa Eulàlia (a favor de la substitució de l'himne nacional per una melodia religiosa) i els representants de les famílies aristocràtiques, que volien mantenir la tradició i tampoc volien un canvi en l'horari de la processó. L'enfrontament va créixer fins al punt que aquestes famílies estaven decidides a no sortir en processó i deixar plantat el rector. Al final, després de molt diàleg, es va acceptar canviar l'himne nacional per la música religiosa, però mantenir l'horari antic, que permet a molts assistents anar a totes dues celebracions, la Catedral i Santa Eulàlia.

Encara que aquesta processó de l'Encontre de Resurrecció és fora dels actes que organitza l'Associació de Confraries de Palma, és habitual que representants de les agrupacions surtin a la processó de l'Encontre de Resurrecció de la parròquia de Santa Eulàlia amb la vesta de cada confraria i sense caputxa, tot i que la participació en aquest acte no és gaire nombrosa.

Soleclat
Mare de Déu de la

P r o g r a m a d ' a c t e s

Setmana **SANTA**
Tarragona 2011

Congregació de Senyores sota la invocació de la Puríssima Sang i la Mare de Déu de la Soledat i Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist.

• **DIA 2 D'ABRIL**

A les 13.00h: Benedicció de la nova penya del Pas de la Mare de Déu de la Soledat, pel Mn. Jaume Pujol i Balcells, Arquebisbe Metropolità de Tarragona i Primat.

Els Padrins seran l'Il·lm. Sr. Albert Vallvé Navarro i la seva esposa la Sra. Dolors Fontana Milà.

• **DIA 5 D'ABRIL**

A les 20.00h: Presentació de l'opuscle LA SANG, a càrrec del Dr. Josep Maria Sabaté Bosch, congregant i cronista oficial de la ciutat i de la Setmana Santa. L'acte tindrà lloc a l'església de Natzaret.

• **DIES 4, 5 I 6 D'ABRIL**

18.00-20.00h: Lloguer de vestes infantils de les aspirants de la Mare de Déu de la Soledat.

• **DIES 4, 5 I 6 D'ABRIL**

De les 18.00-20.00h: Lloguer de vestes de congregants de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat. Lloc: seu de la Congregació, carrer Natzaret, núm. 1

• **DIA 7 D' ABRIL**

A les 20.30h: Presentació de l'opuscle de la Congregació de Senyores sota la invocació de la Puríssima Sang i la Mare de Déu de la Soledat, a càrrec del Sr. Antoni Vives Sendra. L'acte tindrà lloc a l'església de Natzaret.

• **DIA 14 D'ABRIL**

A les 20.30h: Conferència quaresmal: "El triduo sacro, entre la liturgia y la piedad popular", a càrrec de monsenyor Juan Miguel Ferrer Grenesche, sotssecretari de la Congregació pel al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments. L'acte tindrà lloc a l'església de la Comunitat Claretiana (Sant Agustí).

• **DIES 11 a 15 D'ABRIL**

De les 18.00-20.30h: Repartiment de vestes i impropis als senyors congregants i altres persones interessades que prèviament ho hagin sol·licitat. A la Secretaria de la Congregació (c/ Natzaret, núm. 1).

• **DIUMENGE DE RAMS, 17 D'ABRIL**

A les 19.00h: des de l'església de Natzaret, SOLEMNE VIACRUCIS que, d'acord amb l'itinerari tradicional, es farà pel recinte murallat i acabarà a la S.E. Catedral, on serà venerat el Sant Crist la Sang, per retornar posteriorment a Natzaret. Els congregants hi assistiran amb vesta i gorgera.

• **DILLUNS SANT, 18 D'ABRIL**

A 2/4 d'11 del matí: Missa Crismal, a la S.E. Catedral, presidida l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona i primat.

• **DIMECRES SANT, 20 D'ABRIL**

Assistència del pas La Flagel·lació acompanyat de congregants, aspirants i la Banda de Timbals del Pas a la processó del Dolor, que sortirà a les 20.00h de l'església parroquial de Sant Joan.

Hi poden assistir tots els congregants, congregants i aspirants que ho desitgin, amb la vesta reglamentària. Esperem la vostra presència per acompanyar al pas.

• **DIJOUS SANT, 21 D'ABRIL**

A les 19.00h: SOLEMNE OFICI del Sant Sopar del Senyor. Tot seguit, torns de guàrdia d'honor dels Armats al Santíssim Sagrament.

• **DIVENDRES SANT, 22 D'ABRIL**

A les 6.00 del matí: a la S.E. Catedral, Sermó de Passió, predicat per l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol i Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat.

A 1/4 de 7 del matí: sortida dels senyors congregants acompanyant el Sant Crist de la Sang, per dirigir-se a la S.E. Catedral, des d'on, a 2/4 de 7

sortirà el SOLEMNE VIACRUCIS, que finalitzarà a l'església de Natzaret. Els congregants hi assistiran amb vesta i cucurulla.

A les 12.00h: Solemne Acció Litúrgica i Veneració de la Creu, a la nostra església de Natzaret.

A 1/4 de 5 de la tarda: sortida dels Armats, que començaran a recollir els passos de les diferents confraries i germandats que participaran a la Processó.

A les 17.45h: Les aspirants i congregants poden ACOMPANYAR el pas de la Mare de Déu de la Soledat des del Col·legi d'Enginyers Industrials (c/ Escrivanies Velles) fins a la plaça del Rei.

A les 20.00h: des de l'església de Natzaret, tradicional PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT, declarada Festa tradicional d'interès nacional per la Generalitat de Catalunya, que organitza la nostra Congregació amb assistència de totes les confraries, gremis, congregacions i germandats de la ciutat.

• DISSABTE SANT 3 D'ABRIL

A les 18.30h: PROCESSÓ DE LA MARE DE DÉU DE LA SOLEDAT, organitzada per la Congregació de Senyores sota la invocació de la Puríssima Sang de N.S.J. i la Mare de Déu de la Soledat, amb l'exercici de la Corona Dolorosa.

A les 22.30h: Vetlla Pasqual a la S.E. Catedral, oficiada per Mons. Jaume Pujol i Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat.

• DIES 9, 10 I 11 DE MAIG

De les 18.00-20.00h: Recollida de vestes d'aspirants i congregants de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat. Lloc: seu de la Congregació, carrer Natzaret, núm. 1.

• DIA 26 DE JUNY

Festivitat de Corpus Christi. Totes les senyores de la Congregació de la Mare de Déu de Soledat que vulguin poden assistir a la processó, al costat de la nostra bandera.

Nota: Totes les aspirants i congregants que ho desitgin, amb la vesta reglamentaria, poden assistir als diferents viacrucis que organitzen les altres confraries en representació de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat.

Diumenge de Passió	Dilluns Sant Missa Crismal	Dijous Sant, Pòrtic al Triduum Pasqual	Missa del Sopar del Senyor	Hora Santa Triduum Pasqual	Divendres Sant, 1er dia del Triduum Pasqual	Viacreus	Acció litúrgica	Dissabte Sant, 2er dia del Triduum Pasqual	Pasqua	Vetlla Pasqual	Diumenge de Pasqua, 3er dia del Triduum Pasqual	 SANTA Setmana Tarragona 2011 Horari d'actes
11.00 Missa 12.45	10,30		20.00			6,00	12.00			22,30	9.30 11.00 12.30	Catedral
12.00			18.00 20.00	23.00		10.00	16.00			22,30	9.00 10.00 12.00 20.00	Sant Joan Baptista
9.30 12.00			18.30	23.00		9,00	12.30			22,30	9.30 12.00	Santíssima Trinitat
11.00 18.00 19.30			19.30	23.00		9,00	12.00			22,30	11.00 18.00 19.30	Sant Francesc
12.00			20.00	22.30		10.00	12.00			22,00	10.30 12.00	Sant Pere Apòstol
12.00			20.00	23.00		10.00	13.00			23,00	9.30 11.00 12.30 19.30	Sant Pau
12.00			18.00 Sagrat Cor 20.00	22.30			12.00 16.00 Sagrat Cor			22,00	10.00 11.00 12.00 13.00 Sagrat Cor	Sant Fructuós
10.30 12.00			20.00	21.00		10.00	13.00			23,00	10.30 12.00	Sant Pere i Sant Pau
10.30 C. Resi, 11.30 Molnars 13.00 Loreto			19.00 Loreto	22.30 Loreto		00.15 Loreto	13.00 Loreto			22,30 Loreto	10.30 C. Resi, 11.30 Molnars 13.00 Loreto 17.30 Llevant	Sant Cosme i Sant Damià
11.00 Ferran i Tamarit 12.30 La Móra			19.00 La Móra 19.00 Tamarit 17.30 Ferran				12.00 La Móra 13.00 Tamarit			22,00 La Móra 20.00 Tamarit	11.00 Ferran i Tamarit 12.30 La Móra	Santa Maria Ferran-la Móra
19.00 9.30 11.00 12.00			19.30	22.30		9.30	12.00			22,30	9.30 11.00 12.00	Santa Clara
12.00			19.00	21.00		9.30	12.00			20,00	11.30 12.30 19.00	Església del Carme P. Carmelites
11.45 13.00			19.00			9.00	12.00			22,00	9.00 12.00 13.00 19.00 20.00	Església dels Sants Reis Sant Agustí P. Claretians
12.30			19.00	22.00		10.00	12.00			22,00	11.00 12.30 19.00	Sant Antoni de Pàdua
11.00			19.00	22.00		11.30	16.00			22,00	11.00	Monestir de les Carmelites Descalces
11.00			19.00	22.30		10.00	19.30 Processó			22,30	11.00	Santa Maria
11.30			20.00	21.00		11.00	12.00			23,00	11.30	Sant Salvador
11.00			19.30	Acabada la celebració		9.00	17.00			22,00	9.00 11.00 19.00	Sant Josep Obrer
12.15			20.00	21.00		10.00	18.00			23,00	12.15	Santa Tecla
12.30			19.00				12.30				12.15	Nostra Senyora del Sagrat Cor

REPSOL

JUNTA DIRECTIVA

President:	Mn. Miquel Barbarà Anglès
Priora:	Sra. M. Dolores Nolla Tapias
Vicepriora:	Sra. Dolors Fontana Milà
Tresorera:	Sra. Montserrat Gabriel Costa
Secretària:	Sra. M. Antònia Blanco Segura
Vicesecretària:	Sra. M. Teresa Potau Mas
Majorala primera:	Sra. M. Assumpció Marsal Cavallé
Majorala segona:	Sra. Claustre Sevil Dasca
Majorala tercera:	Sra. Isabel Miró Berrocal
Vicetresorera i Vocal primera:	Sra. Rosó Teixell Cácharo
Vocal segona:	Sra. Mercedes Vallvé Martí
Vocal tercera:	Sra. Joana Carrasco Forés
Vocal quarta:	Sra. Montserrat Doménech Figueras
Vocal cinquena:	Sra. Gemma Brunet Las
Vocal sisena:	Sra. M. Montserrat Amigó Garcés
Congregant honorífica:	Sra. Montserrat Boronat Inglés
(C. núm. 1)	

Mare de Déu de la *Solecat*

1	Montserrat Boronat Inglés	47	M. Jose Andreu Bertran de Pastor
2	Carmen Alaix Sanroma de Martí	48	M. Montserrat Gabriel Costa
3	M. Rosa Gasulla Virgili Vda. Boada	49	Conchita Porqueras de Ferré
4	M. Josefa Prat Lopez de Salamero	50	Ana M. Feliu de la Peña Vda. Vallvé
5	Claustre Vallhonrat Llorach	51	M. del Pilar Escriu Cobos
6	Josefa Adserias Pascual	52	Margarita Prat Lopez de Mullerat
7	Pilar Teixell Solé	53	M. Dolores Prat Lopez de Sevil
8	Josefa Mestres Vda. Gassó	54	M. Dolores Rafi Ollé
9	Carmen Dols Cabré	55	M. Teresa Cortés Vda. Sotoca
10	Manolita Segura Sanabria	56	Lupita Cobos Herrera
11	Teresa Bondia Aguiló	57	M. Victoria Pedrol Vda. Bauxauli
12	Angelina Sordé Folch Vda. Sentís	58	Esther Ferré Dalmau
13	Rosa March Vilalta Vda. Gasulla	59	Pilar Ruiz de Lopez
14	Carmen Güell Pasalodos	60	M. Antonia Escarré de Adseria
15	Teresa Casanovas Pedra	61	M. Montserrat Ruiz Alsina
16	Rosa Pedra Pons	62	Juana M. Miquel de Vilá
17	M. Cristina Güell de Pons	63	M. Glòria Male de Pujol
18	Montserrat Carballeira de Roca	64	M. Dolores Argemí Elias Vda. Bisbal
19	M. Dolores Nadal Alaix	65	Carmen Casas Ferré
20	Mercedes Izquierdo Vda. Lopez Duque	66	M. Teresa Pinilla Cano
21	M. Angeles Bertrán Doce	67	M. Teresa Fernández Gimenez de Boronat
22	M. del Carmen Blanco Vda. Escudero	68	Montserrat Serra Tutusaus
23	Juana Fa de Anguela	69	M. Dolores Castiñeira Vda Simo
24	Dolores Sans Vilalta Vda Mezquida	70	Chitina García Pujol
25	Francisca Braña Vda. Antón	71	M. Lluïsa Malé de Nadal
26	M. Josefa Dalmau de Morán	72	Montserrat Costa Vda. Virgili
27	Rosa Martí de Durán	73	M. Rosa Perelló de Vallverdú
28	M. Josefa Jané Vda. Sanromà	74	Carmen Molas Vda. Barriach
29	Carmen García Pujol	75	Mercè Alegret Vda. Jané
30	Mercedes Antón Braña	76	M. Luisa Pérez de Castanedo
31	M. del Carmen Aixalà de Diego	77	María Carulla de Ventosa
32	M. del Pilar Borrás de Alió	78	Josefa Pegueroles Vda. Ventura
33	M. Josefa Vallhonrat Llorach	79	Pilar Arana Vda. Urzaiz
34	Isabel Garcés Cortes Vda. Amigó	80	M. Dolores Esqué Ruiz
35	M. Asunción Murtra Solé	81	M. Teresa Esqué Ruiz
36	Amelia Baixauli Echevarria	82	Roser Mas Vda. Potau
37	Trinidad Boronat de Martínez	83	Dolores Massó Llorens
38	Pepita Rodríguez Fonts	84	M. Elisa Ferràndiz de Marrugat
39	Montserrat Colet Sancho Vda. Sugrañes	85	M. Montserrat Amigó Garcés
40	Elvira Braña Pedrol	86	Montserrat Company Ventosa
41	Marta González Pedrol de Escatllar	87	Rosa M. García de Plana
42	M. del Pilar Fernández Labata	88	Núria Fossas Gil
43	M. Teresa Arto de Juncosa	89	M. Alicia Castro Mercader
44	Montserrat de Muller de Travé	90	Montserrat Duch Vda. Salvat
45	Mercedes de Canals Torres	91	M. Elena Llubra Mateu
46	Rosa Cácharo Vda. Teixell	92	M. Asunción Marsal del Fraile

93	M. Asunción Roselló de Colet	121	Isabel López Izquierdo de Potau
94	Trinidad Moreno de Romeu	122	M. Cristina Vidal Pedrol
95	M. Dolores Nolla Tapias	123	Angeles Anguela Fa
96	Isabel Veciana Botanch	124	Rosó Teixell Cácharo
97	M. del Carme Bosqué Ibañez de Marsal	125	Angelita de Muller de Tarradellas
98	Montserrat Tapias de Martínez	126	Beatriz Merelo Sanromà
99	Isabel Iglesias Pocurull	127	M. Asunción Jané Rodríguez
100	M. Josefa Ferrer Fortuny	128	Elisabeth Vallvé Feliu de la Peña
101	M. Victoria Rimbau	129	Pilar Banús de Vallvé
102	M. Montserrat Bordas Cobo	130	M. Rosa Mezquida Sans
103	M. Luisa Vallvé Feliu de la Peña	131	Enriqueta Echevarria Aloma Vda. Masvidal
104	Aurelia Rull Civit, Vda. De Pagés	132	Inmaculada Sevil Hevia
105	M. Carmen Barriach de Juan	133	Inma Marsal Cavalle
106	M. Pilar Fontana Milà	134	M. Pilar Sanromà de Sánchez
107	M. Dolors Fontana Milà	135	Mercedes de Muller de Otero
108	M. Concepción Oribe Vda Cañellas	136	Andrea Castellà Zàforas
109	M. del Carmen Iglesias Goma de Espejo	137	M. Valentina Sotoca Cortés
110	M. Pilar Roselló de Seró	138	M. Elena Roselló Cavallé
111	M. Dolores López Izquierdo	139	Rosa Margarita Roselló de Matas
112	M. Magdalena Roselló Cavallé	140	Mercedes Hernandez-Sanahuja Anguera
113	Rosalia Vallvé Navarro	141	Montserrat Dols Saperas
114	M. Josefa Sanromà de Esquerrà	142	M. Teresa Alfaro Bozalongo
115	M. Teresa Banús de Martorell	143	Adelaida Papaseit Iborra
116	Laura Vallvé Feliu de la Peña	144	Paquita Baila Vda. Sanromà
117	M. Teresa Aragonés Valls	145	Montserrat Segarra Ferran
118	Francisca Moreso de Català	146	M. Teresa Graupera Arbos
119	M. Asunción Tarragó Guinovart	147	Teresa Civit Rovira
120	Pepita Batalla Bernat	148	M. Angeles Peralta Maestreuán

Mare de Déu de la *Solcedat*

149	Dominica Orea Herrán	180	M. Luisa Castanedo Pérez
150	Mercedes Pujals de Martí	181	Mercedes Palomino Vda. Sales
151	M. Carmen Sanromá Jané	182	Montserrat Carrasco Solà
152	Pilar Alió Borrás de Ricomà	183	Natalia Mañas Sentís
153	Berta Malet Masalles	184	Eulalia Potau Mas
154	M. Concepción Ferré Porqueras	185	M. Mercedes Ferré Porqueras
155	Helen Artigau Cots de Solé	186	Ana Salamero Prat
156	Adelaida Espejo Iglesias de Palau Ribes	187	Marta Salamero Prat de Henere
157	Mireia Espejo Iglesias	188	Teresita Prat Fontana
158	M. Jesús Coll de Pallarés	189	Montserrat Vilà Miquel
159	Teresa Galea de Carcolé	190	Montserrat Potau Mas
160	M. Antonia Blanco Segura	191	Victoria Espejo Iglesias de Gómez Iturriaga
161	M. Claustre Sevil Dasca	192	Inés Solichero Roselló
162	M. Victoria Sevil de Caelles	193	Soledad Sánchez Yepes
163	Ana M. Sevil Dasca	194	M. Carmen Fortuny Grau
164	M. Pilar Sevil Dasca	195	M. Dolores Castellà Záforas
165	Montserrat Iglesias de Ulloa	196	M. Jesús Pallarés Coll
166	Roser Potau Mas	197	Montserrat Alegret Vda. Lleixà
167	M. Teresa Potau Mas	198	Mercedes Alegret de Bou
168	Marta Potau Mas	199	M. Luisa Alegret Combalia
169	Patricia Tapias Ibañez	200	Carmen Alegret de Martí
170	Ana M. Izquierdo Nadal	201	Beatriz de Muller Mencos
171	Montserrat Vendrell Durán	202	Sofia de Muller Mencos
172	M. Josefa Sotoca Cortés	203	Chitina Bardají Ruiz
173	Mercè Jané Alegret	204	Montserrat Boada Gasulla
174	M. Carmen Martí Viamonte de Terraza	205	Antonia Fontanilles de Ribé
175	M. Carmen Campo Gomicia de Gómez	206	Natividad Tomás Francesch
176	M. Dolores Plana Gavalda	207	M. del Carmen Ferrer Egea
177	M. Pilar Aromir de Martí	208	M. José Guillén de Solé
178	M. José Salamero Prat de Piera	209	M. del Mar Prat Fontana
179	M. Mونتserrat Jané Alegret	210	M. Claustre Salvat Duch

211	Alicia Roca Carballeira	257	M. Juana Zaragoza Gras
212	M. Angeles Hernandez-Sanahuja Anguera	258	Josefa Cañellas Horta
213	Rosa Margarita Hernandez-Sanahuja Anguera	259	M. Dolores Lafuente Alonso
214	Maite Dasca i de Moxó	260	M. Pilar Serrano de Pallarés
215	M. Carmen Alvarez de Aguiló	261	Esmeralda Sevil Gomis de Belmonte
216	Júlia Rovira Murillo	262	Montserrat Sevil Gomis
217	Angeles Campo Gomicia de García	263	Juana Recasens Bassedas
218	Montserrat Tomás de Pepió	264	Carmen Vericat Royo
219	M. Elena Donoso Mezquida	265	M. Teresa Rodríguez Monteverde de Jané
220	M. Angeles Roca Carballeira	266	Gertrudis Martí Aromir
221	Carmen Lou Morrrón	267	Cristina Lleixà Alegret
222	Carmen Bernabé Serra	268	M. Victoria Rosell Rimbau
223	Emma Blanco Zarate de Prat	269	Cristina Satué Vallvé
224	M. Dolores Larrubia de Julve	270	Mercedes Vallvé Martí
225	M. Rosa Budesca Aguiló	271	Carmen Trillas García
226	Ana M. Queralt Fontanals	272	Sara Guardia Catalán
227	Núria Gómez Porta	273	Rosa M. Solé Rubio
228	M. Emilia Bautista Figuerola	274	Montserrat Elias Huguet
229	Raimunda Olivé Vda. Pallach	275	Teresita Fontana Bertrán Vda. Prat
230	Josefina Oriol Baiguet Vda. Massó	276	Lourdes Gras Virgili
231	M. Macarena Mañás Sentís	277	M. Glòria Vallvé Garcia de Solé
232	Paloma Prat Fontana de Juarrero	278	Tecla Reig Monclús
233	Ana M. Dasca i de Moxó	279	Magda Bernaus Pascual
234	Alicia de Muller Mencos	280	Carmen Calvo Huguet
235	M. Teresa Mallafré Valero	281	Rosa M. Capdevila de López
236	Paquita Boltó de Bella	282	M. Dolores Andreu Salomó
237	M. Claustre Magallón Vidal	283	M. Belén Ansuaga Sentís
238	Rosalía Cusidó de Maseras	284	Gloria Salvat Duch
239	Juana de Aróstegui de Monravá	285	M. Leticia Mañás Sentís
240	Teresa Martí Aromir	286	Montserrat Fortuny Grau
241	Carmen Queralt Fontanals	287	Xandra Tarragó Amigó
242	Amparo Cajigao Grau Vda. Mallafré	288	Concepción Enseñat Aznar
243	Amparo Mallafré Cajigao	289	Juani Franco Martínez
244	Julia Tapias de Tresseres	290	Pilar Serrano Coll
245	Mercedes Tapias Albiac	291	Beatriz Satué Vallvé
246	M. Teresa Campanera Perramon	292	Laura Passiti Franquet
247	Angela Simó Gibert	293	Maruja Solé Vallés de Colet
248	Francina Marcó Nieves	294	Adela Tapias López de Rodríguez
249	Lolita Donat de Gomis	295	Ana M. Tasias Vidal
250	Montserrat Coll de Serrano	296	Ana M. Lop Vaquero
251	Josefa Gassó Mestre	297	M. Dolores Gras Sanz
252	M. Rosa Robert Cardona de Virgili	298	Amparo Brú Gómez
253	Yolanda Roca Chesa	299	Magda M. Moya Fortuny de Nin
254	M. Rosa Solé Vda. Nolla	300	Magda M. Nin Moya
255	Ines Potau Mas	301	M. Victoria Nin Moya
256	Angeles Escobar Garrido	302	Isabel Miró Berrocal

Mare de Déu de la *Soleclat*

303	Rosa M. Ricomà Vallhonrat	334	Araceli Carrasco Muñoz
304	Matilde Rodríguez Entero	335	Teresa Blanco Segura
305	M. Pilar García Medrano	336	Carmen Blanco Segura
306	Ana M. Brú Gómez	337	M. Luisa Nebot Bessa
307	Pilar Muñoz Garcés	338	Inmaculada Bea Ribes
308	Marta Cassany Virgili	339	Cristina Pinilla Andreu
309	Joaquina Aznar Bielsa	340	Patricia Marsal Bosqué
310	Olga Robledo Artigau	341	Olivia Merelo de Barberá Roig
311	Carolina Caelles Sevil	342	Asunción del Fraile Marsal
312	Sandra Moncunill Sevil	343	Cristina Marsal Periz
313	Isabel Potau Mas	344	Mercedes Monravá Aróstegui
314	Isabel Serrano Coll	345	Marta Gómez Masdeu
315	Sandra Pinilla Andreu	346	Marta Castaño Elias
316	Cristina Figueras Gras	347	Beatriz Rosell Rimbau
317	Lourdes Panadés Grau	348	Beatriz Pino Roca
318	M. Dolores Roquet-Jalmar Ensesa	349	Almudena Aymat Satué
319	Francisca Baches Escofet	350	Maria Martí Solé
320	Natalia Segura Pérez	351	M. Eugenia Gabriel Lop
321	M. Dolores Cirugeda Mercadé	352	Paquita Pons Saperas
322	Montserrat Virgili Dalmau	353	Lídia Alcalde Cugat
323	Montserrat Virgili Costa	354	Sílvia Serres Soler
324	M. Carmen Alcantarilla Benítez	355	Natalia Serres Soler
325	M. Cinta Pons Mestres Vda. Esporrín	356	Elisabeth Benítez Gispert
326	Dolores Amigó Iglesias	357	Mercè Pallach Olivé
327	Antonia Bosch Rillo	358	M. Dolores Nogués Vall
328	M. Isabel Colet Solé	359	Modesta Pozuelo Molina
329	M. José Colet Solé	360	Pilar Pozo Pozo
330	M. José Brescolí Cruz	361	Carmen Velasco Muñoz
331	Ventura Soler Finet	362	Maria Gomis Vda. Sevil
332	Mercedes Pinós de Farrè	363	Carmen Junquera Burdeos
333	Marta Gago Panadés	364	Inmaculada Romero García

365	M. Pilar Adserà Gebellí	396	Araceli Caelles Sevil
366	Sagrario Pozo de Vilá	397	Ana M. Salazar Echevarria
367	Montserrat Doménech Figueras	398	Marta Serrano Coll
368	María Prim Carrasco	399	Núria Mercadé Casanova
369	Natalia Triguero Prim	400	Ana M. Bea Ribes
370	Olga Salas Torrents	401	Montserrat Cubeles Aznar
371	Marta Artigau Cots	402	Josefa Samper García
372	M. Camino San Román Castanera	403	Francisca Adell Pérez
373	Elisenda Segura Pérez	404	Isabel Moreno Lara
374	Josefina Valldosera Moreno	405	Ana Estopá Navalón
375	Magda Martí Mercadé	406	M. Teresa Carcolé Vidal
376	M. Carmen Andrés Pueyo	407	Maruja Ballarín Sarrablo
377	Rosa M. Torres Queraltó	408	Juana Villalobos Gragera
378	Rosa M. Matute Piñol	409	Anna Lladó Madico
379	M. Concepción Gosálvez Roca	410	Pilar Cortés Palau
380	Pilar Jané Vda. Mestres	411	Montserrat Sentís Tamburini
381	Guadalupe Queralto Domingo	412	Dolores Juncosa García
382	Maria Solé Forné	413	Eva Tarragó Amigó
383	Francisca Gras Vendrell	414	Gabriela Merelo de Barberá Roig
384	Clotilde Cilleros Barrantes	415	Natalia Solé Artigau
385	Elena Rivas Lliteras	416	Alejandra Marsal Bosqué
386	Teresa González Masdeu	417	Agueda del Fraile Marsal
387	Vicenta Bartolí Merola	418	Núria Marsal Periz
388	Ana Vives Sendra de Saez	419	Meritxell Baches Serra
389	M. Teresa Moya Fortuny de Farré	420	Natalia Turrión Simó
390	Natividad Ramírez Giménez	421	Núria Alegret Fontana
391	M. Luisa Pastor Andreu	422	M. Carmen Morán Dalmau
392	Mariona Aguilar Antón	423	M. Mercedes Boronat Fernández
393	M. Teresa Combalia San Román	424	Núria Gabriel Lop
394	M. Teresa Martorell Banús	425	Lourdes Cubeles Aznar
395	Mónica Julve Larrubia	426	Maria Pino Roca

Mare de Déu de la *Soledat*

427	Belén Brú Roig	473	Mireia Aymat Satué
428	Mónica Sabaté Amenós	474	Rosa López Capdevila
429	Yolanda Triguero Prim	475	Gabriela Micó Recasens
430	Noelia Llitrà Dalmau	476	Elisenda Lloret Ollé
431	Beatriz Solé Artigau	477	Sofia Gasull Guardia
432	Nerea Combalia San Román	478	Elisa Marrugat Ferrándiz
433	Alejandra Pastor Andreu	479	Judith Nadal Gras
434	Christine Vaucouloux Esqué	480	M. Teresa Boronat Fernández
435	Alba Colet Roselló	481	Miriam Pinilla Andreu
436	Carlota Vallvé Banús	482	Alicia Saez Vives
437	Helene Vaucouloux Esqué	483	Núria Rodríguez Tapias
438	M. Camino Combalia San Román	484	Laura Gabriel Lop
439	M. Victoria Esquerra Sanromà	485	Marta Gabriel Lop
440	Cecilia Julve Larrubia	486	Ana Fortuny Tasia
441	Marta Huber Potau	487	Maria Fortuny Tasia
442	Laura Huber Potau	488	M. Victoria Fabregat Sevil
443	Emma Prat Blanco	489	Marta Piqué Chacón
444	Núria Prat Blanco	490	M. Isabel Fortuny Miró
445	Anna del Fraile Marsal	491	Mertixell Anglès Brú
446	Anna Vilà Tapias	492	Montserrat Anglès Brú
447	Maria Adserias Escarré	493	Montserrat Martí Rodríguez
448	Cristina Cadena Freire	494	Montserrat Martorell Salort
449	Ana Franco Martínez	495	Sílvia Miquel Muñoz
450	Montserrat Bella Boltó	496	Clara Tarradellas de Muller
451	Cristina Caelles Sevil	497	Rocio Ramos de Muller
452	Mona Moncunill Sevil	498	Gemma Samper Virgili
453	Esther Andreu Sevil	499	Laia Sentís Virgili
454	Adela Rodríguez Tapias	500	M. Dolores de Muller y de Montemayor
455	Teresa Esqué Englund	501	Araceli Salvadó Carrasco
456	Sandra Simó Blanco	502	Montserrat Salvadó Carrasco
457	Aurelia Marsal Ricomà	503	M. Claustre Costa Albiol
458	Carlota Ferrándiz Mallafre	504	Núria Caparrós Pons
459	Begoña Ferrándiz Mallafre	505	Mariona Martí Represa
460	M. Mercedes Tresserras Tapias	506	Rosa M. Pintado de Aizpuru
461	Montserrat Turrión Simó	507	Bárbara Pintado Duch
462	Mónica Huber Potau	508	Mónica Benito Gázquez
463	Cristina Solé Guillén	509	Montserrat Adán Doménech
464	Verónica Tapias Zaragoza	510	M. Montserrat Boada March
465	Zoa Ferrándiz Sanromà	511	Celia García Jané
466	Ana Vallvé Fontana	512	Soledad García Gorbena
467	Inés Potau López	513	Carlota Sánchez Sanromà
468	Alejandra Vives Sanromà	514	Elisabeth Voltas Vallvé
469	Iraida Belmonte Sevil	515	Mónica Orea Velasco
470	Carla Belmonte Sevil	516	Alba Calderón Marsal
471	M. Cristina Aleu Pérez-Gramunt	517	Julia Marsal Ricomà
472	Inés Solé Guillén	518	Maria Combalia San Román

519	Glória Pino Roca	544	Montserrat Garcés Altadill
520	Anna Potau Bustamante	545	Mercedes Dalmau Massó
521	Cristina San José Méndez	546	Rocio Llitrà Dalmau
522	Vanessa San José Méndez	547	Rosa Catalán Cazorla
523	Vanessa Alvarez Zarate	548	Almudena López Panisello
524	M. Cinta Güell Signes	549	Mónica Busquets Martí
525	Anna Martí Represa	550	Clàudia Teixell Aleu
526	M. Amelia Sentís Masllorens	551	Sandra Miquel Muñoz
527	Gemma Mas Sotoca	552	Rosana Combalia San Román
528	Irene Potau López	553	Meritxell Borrás Bové
529	Elena Gallego López	554	Montserrat Pijuan Cascón
530	Eva Pijuan Robledo	555	Marta Cascón Goñi
531	M. Belén Cabré Pérez	556	M. Luisa Torres Sanz
532	Cristina Savin Vidal	557	Teresa Fabregat Nuet
533	Clara Savin Vidal	558	Carmen Fabregat Nuet
534	Elena Ulloa Iglesias	559	Miriam Fernández de Caleyá Dalmau
535	Sofia Vilá Pozo	560	M. Francisca Dalmau Massó
536	Montserrat Solano Prats	561	Magdalena Pons Solé
537	M. Teresa Franquet Sugrañes	562	M. Rosa Moncusí Ollé
538	Marta Ricomá Alió	563	M. Rosa Ciurana Moncusí
539	Miriam Ricomá Alió	564	Rosa Picornell Ciurana
540	M. del Mar Roig Elías	565	Dolors Amell Pons
541	M. Cruz Goñi San Miguel	566	Tatiana Belmonte Sevil
542	Pilar Gascón Sotoca	567	Pepa Sentís Mariné
543	Montserrat Riba Garcés	568	Rosa Elías Riera

Mare de Déu de la *Soleclat*

569	Adelaida Gómez de Iturriaga Espejo	615	Cristina Casas Roca
570	Roser Costa Albiol	616	Isabel Bacarizo Giménez
571	Núria Voltas Vallvé	617	Isabel Berrocal Amela
572	M. Teresa Rivelles Blanco	618	Alegría Miró Berrocal
573	Isabel Salvadó Padreny	619	Ana Miró Berrocal
574	M. Luisa Izquierdo Nadal	620	Inmaculada Miró Berrocal
575	Sandra Lleixà Alegret	621	Maria Egoscózábal Solé
576	Teresa Rimbau Prat	622	Maite Egoscózábal Solé
577	Cristina Juarrero Prat	623	Ana Jané Oliván
578	Paula Piera Salamero	624	Elena Arqued Jané
579	Diana Piera Salamero	625	Blanca Jané Oliván
580	Carla Henere Salamero	626	Rocio Arqued Jané
581	Patricia Salamero Hostench	627	Esther Moreno Hill
582	Blanca Juan Bariach	628	Isabel Pigem Ricart
583	M. del Mar Basco Cuadrada	629	Júlia García Jané
584	Ana Basco Cuadrada	630	Núria García Jané
585	M. Teresa Gutierrez Carrera	631	Olga García Jané
586	Juana Robert Cardona	632	Florentina Penco Bermejo
587	Natalia Caballero Pavon	633	Carme Tamburini Trallero
588	Elisabeth Castell Mallafré	634	Josefa Figueras Trillas
589	Rosa M. Torres Fernández	635	Montserrat Dalmau Cortés
590	Maria Elias Riera	636	Montserrat Aleu Pérez-Gramunt
591	Núria Pijuan Robledo	637	M. Pilar Aleu de Grau
592	Irene Pijuan Robledo	638	M. del Mar Vives Segarra
593	Laura Gilisbars Pons	639	M. Carmen Vallvé Alvarez
594	Margarita Garijo Sadurní	640	Eva Lourdes Vallvé Alvarez
595	Natividad Murtra Solé	641	M. Antonia Ferrer Martínez
596	M. Carmen Domingo Belando	642	Angela M. Molina Pino
597	Silvia Montalban Granero	643	Silvia M. Sancho Roca
598	Ana Calvo Elias	644	Carla Aymar Potau
599	Marta Perez Noguera	645	Anna Mateu Morelló
600	Celia del Diego Thomás	646	Núria Alfaro Mateu
601	M. Rosa Carola Cosialls	647	Clara Rubio Sanromà
602	Francisca Ayala Parejo	648	Beatriz de Castro Espejo
603	M. Pilar Sarroca Mañé	649	Esther Sentís Pijoan
604	Ana M. Fabregat Sarroca	650	Filomena Sentís Masip
605	Mercedes Mañós Gonzalbo	651	Mercedes Donoso Mezquida
606	Antonia Caparros García	652	M. Dolors Mercadé Boquera
607	Marta Callao Guim	653	M. Neus Llort Mercadé
608	Bárbara Guim Llovet	654	M. Pilar Llort Mercadé
609	M. Victòria Guinart Mateu	655	Isabel Vallvé Domingo
610	Cristina Montalban Fabra	656	Alicia Vallvé Domingo
611	Pilar Gázquez Jurio	657	Francisca Figueras Simó
612	Concepción Fabra Lluch	658	Marina Vives Blanco
613	Josefa López Plaza	659	M. del Pilar Solano Prats
614	Maria Jiménez López	660	Beatriz Solano Bilbao

661	Montserrat Domingo Saigí	707	Eliabeth Aranda Núñez
662	Mercedes Dexeus Domingo	708	Ana L. Bozalongo Antofías
663	M. Teresa Chillida Ronchera	709	Alejandra Vallvé Banús
664	Teresa Gené Escoda	710	Silvia Peña Güell
665	Rosa Bigorra Fernández	711	Judith San José Mendez
666	Marta Hernández Anadón	712	Montserrat Nieto Roldan
667	Elisenda Morales Bigorra	713	Ana Borrull Riera
668	Mar Ulloa Iglesias	714	Maria Llobera Calaf
669	Virginia Martí Llaurodo	715	Míreia Solichero Ramos
670	M. Dolors Comas Andreu	716	Montserrat Mallafré Gázquez
671	Isabel Domingo Martí	717	Pilar Cusido Miró
672	Júlia Solé Guillen	718	Ana Castell Mallafré
673	Alejandra Henere Salamero	719	Amalia Palau Gual
674	Raquel Maset Gaya	720	Puri Gervas García
675	M. Carme Panadés Ferrer	721	Henar Vendrell Gervas
676	Ana Hernández Panadés	722	M. Cristina Barrera Aluja
677	Leyre Ucha Alfaro	723	Marta Balaña Lucena
678	Eulalia Gené Fleix	724	M. Pilar Zarate Sánchez
679	Nuria Martí Nieto	725	Ariadna Arola Brunet
680	M. Cinta Andreu Faiges	726	Alejandra Arola Brunet
681	Glòria Rovira Martí	727	Alicia Benítez Gispert
682	Blanca Martí Garrido	728	Mercedes Dalmau Cortes
683	Cristina Martí Sirvent	729	Marta Dalmau Roig
684	Isabel Rovira Martí	730	Anna Riola Colet
685	M. Merce Gené Sanahuja	731	Aleyda Carrillo Olivé
686	Yolanda Casas Roca	732	Milagros Pérez Benito
687	Mercè Gea Sales	733	M. Victoria Grau-Aleu Pérez-Gramunt
688	Mónica Climent Pomes	734	Blanca Escatllar González
689	Ana Ondiviela Bozalongo	735	Núria Escatllar González
690	M. Joana Carrasco Forés	736	Núria Valldosera Escatllar
691	Teresa Brú Sales Vda. Rovira	737	Carlota Lozano Alsina
692	M. Soledad Aparicio Palazuelos	738	M. Mercedes Saiz Murillo
693	M. Concepción Ibars Simó	739	Ingrid Alvarez Montalbo
694	M. Claustre Arribas Ibars	740	Miriam Alvarez Montalbo
695	Belén Ramos de Muller	741	Laura Pons Estradé
696	Gloria Albacar Sancho	742	Alba Boronat Pons
697	Ainara Múgica Ribas	743	M. del Mar Pons Estradé
698	Carme Basora Canals	744	Sonia Boronat Pons
699	Laura Val Corominas	745	Iris Pons Romeu
700	Mercè Roldan Poy	746	Marta Escatllar González
701	Esther Salvadó Roldan	747	Marta Grau Carrasco
702	Silvia Salvadó Roldan	748	Sonia Grau Carrasco
703	Ana Pallarés Coll	749	Núria Rubio Gómez
704	M. Rosa Company Ventosa	750	Pilar Icart Perelló
705	Rosa Frisach Domadel	751	Joana Serra Virgili
706	Elodia García Frisach	752	Gemma Brunet Las

Mare de Déu de la *Soleclat*

753	Andrea Jordà Martínez	799	Alexandra Micó Albarracín
754	Sonia Mestre Martínez	800	Anna Micó Albarracín
755	M. Dolores Signes Ruiz	801	Anna Carme Albarracín García
756	Lourdes García Amate	802	M. Angeles López Domínguez
757	Arantxa Siendones Bordas	803	Antonia Gómez Botella
758	M. Carmen Alonso Fontbona	804	Anna Vives Blanco
759	Susana García Alonso	805	Blanca Ondiviela Bozalongo
760	Beatriz Fontenla Aguinaga	806	Gabriela de Castro Espejo
761	Juana Elena Fontenla Aguinaga	807	Mercé Marín Ferrer
762	Josefa Toset Brú	808	M. Dolores Duch Bové
763	Marta González Garcés	809	Maria Pluvinet Duch
764	Assumpta González Garcés	810	Josefa Lerin Abellà
765	Elisenda Joglar Huber	811	M. Antonia Morros Lucas
766	Maria Joglar Huber	812	Juana García Sánchez
767	Covadonga Joglar Huber	813	Rosa Carme Segalà Capdevila
768	Irene Huber Company	814	Ester Sanz Herraiz
769	M. Angeles Aguar Ferriz	815	Ana Sancho Melendres
770	M. Mercé Martorell Comas	816	Ana Teresa Sanfiz Sancho
771	Clara Matas Roselló	817	Agueda Marina Sanfiz Sancho
772	Andrea Englad Roselló	818	Marta Romeu Morera
773	Mercedes García Forcada	819	Belen Noguera Mutlló
774	Begoña Parra García	820	Isabel Bueno Cano
775	M. Teresa Fernández Leal	821	Josefa Jiménez Giraldez
776	Agustina Granadero Monjo	822	Consol Güell Querol
777	M. Dolores Bosch Gutiérrez	823	M. Cristina Pons Güell
778	Júlia Abat Barberá	824	Ruth Pons Romeu
779	Maria Doménech Mezquida	825	Marta Bonillo Segalà
780	M. Dolores Zaforas Vda. Castellà	826	Aida Bonillo Segalà
781	Andrea Losada Castellà	827	Dolors Andreu Prats
782	Patricia Murphy Prat	828	Mariona Brull Andreu
783	Araceli Anadon Esquiroz	829	Carla Helena Bria Montcusí
784	Anna Pedraza Vidal	830	Mireia García Bernaus
785	Carla Jané Oliván	831	Eugenia Aymat Castresana
786	Marisé Odena Rosell	832	Dolors Diaz Muniz
787	Marina Vallvé Odena	833	Cinta Gavalldà Seriol
788	Marta Vallvé Odena	834	Inma Gavalldà Seriol
789	Carmen Ochoa Calvo	835	Isabel Soriano Perea
790	Gabriela Vallvé Ochoa	836	Paula Baena Zarate
791	M. Teresa Martí Estrada	837	Maria Boada Gea (A)
792	Josefina Navarrete Castellví	838	M. Dolors Torres Eguiluz
793	Ana M. Ramos Gómez	839	M. Neus Torres Eguiluz
794	M. Dolores Delclós Teixidó	840	Laura Sales Palomino
795	Ana Cristina Campón Ferreras	841	Maria Mullerat Pigem
796	M. Luisa Sanz Herraiz	842	Núria Domingo de Mullerat
797	Cristina Peña Güell	843	Roser Peiró de Mullerat
798	Josefa Fabregat Nuet	844	Sílvia Fuster Mateu

845	Anna Labata Marco	891	Ines Calderón Satué (A)
846	Haydee Valdivieso Espinosa	892	Natalia Artero Boronat
847	Rosa M. Batet Alonso	893	Maria Sabaté Sabaté
848	Inmaculada Ribalt Muñoz	894	M. Pilar Bote Vidal
849	M. Josefa León Rebollo	895	Vanessa Tierraseca Matute
850	Dolores Miquel Serrano	896	Rosa M. Tierraseca Matute
851	Rafaela Roman Marín	897	M. Pilar Peña Lafuente
852	Mónica Tarragon Peralta	898	Paula Fortuny Ardanuy (A)
853	M. Carme Mir Felip	899	M. Cinta Itarte Rabadà
854	M. Dolores Sans Vidal	900	Gemma Marchena Angos
855	Purificación López Segura	901	Míreia Marchena Angos (A)
856	Maria Ferrando Babot	902	Joana Angos Mirantes
857	Miriam Salvadó Agustín	903	Esperanza Porqueras Queralt
858	Julia Robledo Carrió (A)	904	Irene Oliveira Capa
859	Elisabeth Arribas Ibars	905	Josefa Capa Balfegó
860	Emma Torralbo Avila	906	Teresa Leiva Villalba
861	M. Isabel Martínez Blanco	907	Esther Ventura Dalmau
862	Sonia González Ollé	908	Josefa Girona Gil
863	Pilar Ortiz de Paz	909	Andrea Fernández Soto
864	Laura López Vendrell	910	Aida Braña Picó (A)
865	Paula Cristobal Sanz (A)	911	Natalia Lacasa Vidal
866	Trini Pérez Yeste	912	Elvira Ballester Garris
867	Ana Ardanuy Fortuny	913	Ana Pérez Romero
868	Araceli Gómez López	914	Maria Murguía Benítez
869	M. Inmaculada Vendrell Blanco	915	Yasmina Solé Carolá
870	M. Isabel Bravo Pérez	916	Diana Solé Carolá
871	M. Carmen Ollé Trias	917	Núria Borrull Riera
872	M. Carmen Duch Torrelles	918	Silvia Borrull Riera
873	M. del Mar Riola Bardají	919	Loli González Felix
874	Marina Llorach Salvadó	920	Clàudia Segarra González
875	Patrícia Escarre Nin	921	Ana M. Terceño Gómez
876	Anna Baviera Calero	922	Beni Baviera Calero
877	Júlia Mullerat Domingo (A)	923	M. Carmen Franqueza Roca
878	Clàudia Mullerat Domingo (A)	924	Emilia Preciado Maydeu
879	M. Rosa Casellas Andreu	925	M. Luz del Amo Clari
880	Glòria Domènech Virgili	926	Francisca Josefa March Roca
881	Anna M. Pons Estradé (A)	927	Teresa Llurba Cunillera
882	Teresa Aguinaga Fernández	928	Marta Buera Potau
883	Marina Aznar Sanchis	929	Marina Buera Potau
884	Núria Giralt Miquel	930	Maria Balañá Lucena
885	Paula Calderón Satué (A)	931	Yaiza de la Cruz Morán (A)
886	Cristina Muñiz Melich	932	Inmaculada Alvarez Martinez
887	Gemma Alvaro Polo	933	Teresa Blasco Viñes
888	Cynthia Queralt Alvaro (A)	934	M. Carmen Olivera Martínez
889	Alicia Batlle Carbo	935	Josefa Martínez Martínez
890	Ana M. Fontanals Bonet	936	Rosa M. Almagro Roselló

Mare de Déu de la *Soleclat*

937	Núria Espinet Degracia	983	Magda Mestre Castells
938	Laura Ventosa Andreu (A)	984	Clara Medina Valles
939	Inmaculada Llauredó Grau	985	Clara Mullerat Peiró (A)
940	Pilar Eloisa Vives Turegano (A)	986	Judith Queralt Solé (A)
941	Manoli Jiménez Guerra	987	Anabel Hernández Anadón
942	Esther Socias Balada	988	Ariadna Lucena Vargas (A)
943	Mireia Ventura Ripoll	989	Núria Ballart Alujas
944	Concepción Olivera Martínez	990	Ignacia Alujas Golarons
945	Clara Pons Estradé (A)	991	Laura Guinovart Castan
946	Isabel López Oliva	992	Ana Gutiérrez Abad
947	Clàudia Ibarz Gasull (A)	993	Carlota Fortuny Ardanuy (A)
948	Montserrat Aleu Calvet	994	Maria Ribé Rufa
949	M. Mar Fernández de Caleyá Dalmau	995	Anna Valldosera Escatllar
950	Ana Gutierrez Fernández de Caleza	996	Núria Flavià Gayà
951	Maria Espejo Liso	997	Montserrat Pomerol Sanchez
952	Olga Montagut Galimany	998	Inma Figuerola Martorell
953	Maria Bunada Roca	999	Clàudia Climent Figuerola
954	M. Victoria Arbeloa Rigau	1000	Elia Climent Figuerola
955	Ana García Anguela	1001	Nefertari Picó Plaja (A)
956	Marta Ribas Sánchez (A)	1002	Ana Montserrat Boronat Sánchez
957	M. Carmen Mendez Moreno	1003	Tecla Rosell Mallol
958	Sónia Alvarez Borrás	1004	M. Pau Galera Hernandez
959	Pepita Sugrañes Aleu	1005	Montserrat Hernandez Guasch
960	Ana de la Guerra Palacios	1006	Marina López de Manuel (A)
961	Maria Sevil de Llobet (A)	1007	Mireia de Manuel Pradas
962	Núria Mullerat Domingo	1008	Mercè Pradas Cortina
963	Montserrat Ribas Montilla	1009	Carlota Bozalongo Rion
964	Francisca Calbet Soliano	1010	Sonia Bozalongo Rion
965	Berta Riquelme Dalmau (A)	1011	Loli Rion Morató
966	Ana Riquelme Dalmau (A)	1012	Carmen Aguirre Parra
967	M. Dolors Cirugeda Ferraté	1013	Dolores Almazán Ruiz
968	Rosa Ibars Simó	1014	M. Carmen Almazán Ruiz
969	Maria Blanco Mellado	1015	M. Dolores Blanco Almazán
970	M. Pilar Pera Bajo	1016	Sílvia Adserias Hernández (A)
971	Mercedes Torrents Antón	1017	Patricia Segarra Riola
972	Laia Baranera Pinilla (A)	1018	Conchita Adsera Pardinas
973	Andrea Guasch Pinilla (A)	1019	M. Antonia Solé Colom
974	Natalia Dalmau Roca (A)	1020	Dolores Cabañero Albadalejo
975	Carmen Vargas Zafra	1021	Marisa Lauroba Gamiz
976	Brigitte Urzaiz Palau	1022	Marta Riera Borrull
977	M. Pilar Borrás Marco	1023	Laia Bilbao Nadal (A)
978	Violant Andreu Salla (A)	1024	M. José Heras Tuset
979	Anna M. Bayerri Margalef	1025	Martina Labata Ferrandiz (A)
980	Marta Vidal Jorda	1026	Ana Urzaiz López (A)
981	Núria March Lauroba	1027	Belén Fernandez de Caleyá Ramiro (A)
982	Ana Tous Aymat (A)	1028	M. Dolores García Fusté

1029	Julia Adserà Flavià (A)	1075	Elena Aguilar Yxart
1030	Gracia Alvarez Murillo	1076	Montse Marti Estrada
1031	M. Gracia Murillo Rodriguez	1077	Tere Allue Torra
1032	Dolores M. Tierraseca Matute (A)	1078	Cloe Labata Ferrandiz (A)
1033	Glòria Tost Mallafre	1079	Natalia Piñol Suarez (A)
1034	Roser Mestre Cervero	1080	M. Merce López Vendrell (A)
1035	Josefina Badia Oller	1081	Alejandra Palmira Hernandez Pastor (A)
1036	Patricia Musolas Farrell	1082	Emma Stephenson Pastor (A)
1037	Esther Musolas Farrell	1083	Lucia Satué Mas (A)
1038	M. Angeles Anguera Grau	1084	Dolors Marti Seró (A)
1039	Anna Serra Gabriel (A)	1085	Laura Mallafre Gazquez (A)
1040	Angelines Diñeiro Iglesias	1086	Irene Perez Passiti
1041	Paula Lozano Alsina	1087	Susana Gonzalez Tost
1042	Cristina Aguiló Calaf	1088	M. Asuncion Tost Ortiz
1043	Esther Plana Montserrat	1089	Mariona Baranda Gonzalez (A)
1044	M. Teresa Pérez Basch	1090	Mercedes Murillo Rodriguez
1045	Montserrat Simó Rovira	1091	Alba Lopez Felix
1046	Anna Culubret Gavalda	1092	Laia López Morales
1047	Clàudia Prat Ribé	1093	Isidora Cisneros Mojio
1048	Rosa M. Andreu Sabadell	1094	Julia Caparros Cisneros
1049	Elena Torras Marsal (A)	1095	Rosa M. Garcia Martinez
1050	Raquel Vidal López	1096	M. Antonia Rodriguez Vallejo
1051	Ingrid Vidal López	1097	Ramona Gimenez Martinez
1052	Aurelia Delgado Gómez	1098	Josefina Andreu Rodriguez
1053	Pascuala Falcó Hornos	1099	Mertixell Jaquel Blasco
1054	Marta Castaño Vargas (A)	1100	Filomena Rodriguez Vallejo
1055	Clàudia Alvarez Florez	1101	Irene Clara Guerrero Ramos
1056	Rosa Franquet Roig	1102	Belen Villares Ferrandiz
1057	Leyre Rovirosa Rodríguez	1103	Alexia Palau de Ribes Espejo
1058	Elena Mas Salguero	1104	Aina Baranera Pinilla (A)
1059	Angels Creus Tuebols	1105	Alisa Gil Queralt (A)
1060	Anna Creus Culubret	1106	Montserrat Llurba Borrull
1061	Maria Potau Mas	1107	Sofia Salvat Argany (A)
1062	Elia Figuera Pamies	1108	M. Dolors Forcadell Masdeu
1063	Maria Gimenez Llitrá (A)	1109	Maria Lorenzo Sanchez
1064	Claudia Rom Caelles (A)	1110	Vinyet Salvado Ruiz (A)
1065	Antonia León Martinez	1111	Elisabeth Flores Calvet
1066	Helena Remy Panades	1112	Natalia Iriso de Mullerat (A)
1067	Clara Mohedano Ariño	1113	Alicia Mullerat Iriso (A)
1068	Josefa Mohedano Amigo	1114	Mariona Mullerat Peiro
1069	M. Carme Baiguet Solé	1115	Quica Gay Sorrius
1070	M. Teresa Carné Horta	1116	Alexandra Santamaria Gay (A)
1071	Berta Coll Cabrera (A)	1117	Adriana Santamaria Gay (A)
1072	Antonieta Rovira Porqueras	1118	Georgina Prat Marrase
1073	Blanca Ribé Rufa	1119	Patricia de la Paz Marsal (A)
1074	M. Mونتserrat Rufa Gracia	1120	Carme Tous Aymat (A)

Mare de Déu de la *Soleclat*

1121	Judith Heras Tuset	1167	Helena Engracia de Lamoga Garcia-Morato
1122	M. Teresa Romeu Alvarez	1168	Ana Gonzalez Morales
1123	Ruth Corominas Creus	1169	Luisa Jorge Pizarro
1124	Ana M. Mota Jimenez	1170	Meritxell Alvarez Bayerri
1125	Anabel Torrado Mota	1171	Jennifer Cubeles Garcia (A)
1126	Beatriz Lopez Iparraguirre	1172	Irene Fernandez de Caleyá Miquel (A)
1127	Cristina Ballart Alujas (A)	1173	Paula Fernandez de Caleyá Miquel (A)
1128	Blanca Garcia Ribes	1174	Alba Piñol Moreno (A)
1129	Rosario España Gordillo	1175	Judith Garcia Muñoz (A)
1130	Eva Cucharero España	1176	Mariona Guasch Camacho (A)
1131	Elisabet Cucharero España	1177	Xenia Subirana Simo (A)
1132	Mireia Satue Socias (A)	1178	Ada Subirana Simo (A)
1133	Mariona Arandes Busquets (A)	1179	Inés Lecuona Musolas (A)
1134	Carol Arandes Busquets (A)	1180	Esther Juncosa, Vda. Musolas
1135	M. Dolors Masdeu Almenara	1181	Ada Fernández Valdivieso (A)
1136	Marina Marti Triquell	1182	Teresa Pego Gallego
1137	Lucia Gallego Bosch (A)	1183	Elena Yxart Montañes
1138	Josefa Torres Martinez	1184	Núria Pérez Martí (A)
1139	Mariangeles Acebes Gonzalez	1185	Helena López Iniesta (A)
1140	Maria Bella Ventosa	1186	Núria Benedicto Ferrer (A)
1141	M. dels Angels Grau Bella	1187	M. Rosa Rebull Plà
1142	Claudia Peyra Grau (A)	1188	Lúcia Parisi Ferrandiz (A)
1143	Nuria Alegre Franco	1189	Inés Ferrandiz Rabal (A)
1144	Laura Pardell Dominguez	1190	Paula González Ferrandiz (A)
1145	Lidia Pardell Dominguez	1191	Maite Mullerat Peiró (A)
1146	Lidia Serra Gabriel (A)	1192	Megan McLaughlin de Mullerat
1147	Maria Fernandez Franco (A)	1193	Claudia Sentís Esteban (A)
1148	M. Montserrat Garcia Roca	1194	Aina Sentís Esteban (A)
1149	Anna Tarrago Garcia	1195	M. Victòria Forns Fernández
1150	Esther Pere Mas	1196	Alba Gómez Forns
1151	Concepción Medina Bermejo	1197	Maribel Rubio Diaz
1152	Laia Batlle Cardó (A)	1198	Georgina Garcia Rubio (A)
1153	Nuria Martinez Grau (A)	1199	Montserrat Sanromá Pros
1154	Julia Grau Tresserres (A)	1200	Ariadna Escatllar Suárez (A)
1155	Maite Parrilla Vidal (A)	1201	M. Angeles Guerrero Pulido
1156	Irene Roca Reixach	1202	Alexia Martinez Sevilla (A)
1157	Marina Guasch Pinilla (A)	1203	M. Carmen Avellá Shaw
1158	Laia Musté Beltri (A)	1204	Lidia Villa Sánchez
1159	Alba Musté Beltri (A)	1205	Esperanza Villa Sánchez
1160	Mariona Musté Salvado (A)	1206	Anna-Yangyi Vilà Morales (A)
1161	Maria Busquets Pluvinet (A)	1207	Olga Rosario Boronat (A)
1162	Mercedes Muñoz Flores	1208	Maite Folch Gavaldá
1163	Joana Serret Sanahuja	1209	Maite Garcia Casañ (A)
1164	Elvira Sanahuja Rosell	1210	Montserrat Butet Juncosa
1165	M.Carme Vernet Bargallo	1211	Teresa Navarro Hernández (A)
1166	Elvira Ferrando Gomez	1212	Júlia Garcia Vela

- 1213 Pilar Sabaté Garcia
- 1214 M. del Mar Peláez Gaset
- 1215 M. Dolors Llaveria Miró
- 1216 Carmen Nieves Fernaud Vela
- 1217 Paula Seró Huber (A)
- 1218 Susana Mullerat Iriso (A)

Altes 2011

- 1219 Begonia Lecuona Musolas (A)
- 1220 Gloria Mila Roca (A)
- 1221 Emma Alfaro Franqueza (A)
- 1222 Carmen Jimenez Hurtado
- 1223 Isabel Giró Lascano (A)
- 1224 Antonia Bautista Salas
- 1225 Alexandra Rion Marques (A)
- 1226 Dolors Segura Bisbal
- 1227 M. Dolores Garabatos Bosch (A)
- 1228 Cecilia Garabatos Bosch (A)
- 1229 Elena Ventosa Andreu (A)
- 1230 Mireia Perez Mallen (A)
- 1231 Rosa M. Rey Polo
- 1232 Mariona Flores Sanchez
- 1233 Laura Giralt Folch
- 1234 Alba Carcelle Herrera (A)
- 1235 Clàudia Marsal Escudé (A)
- 1236 Angela Torras Marsal (A)
- 1237 Clara Puigbo Marsal (A)
- 1238 Rita Serra Marsal (A)
- 1239 Carla Lozano del Fraile (A)
- 1240 Ana Pérez Ferret (A)
- 1241 Berta Samper Pérez (A)
- 1242 Ariadna Gallego Serra (A)
- 1243 Maria Isabel Da Conceição Coelho
- 1244 Marta Mendoza Fortuny (A)
- 1245 Maria Teresa Miquel Miguez
- 1246 Montserrat Molins Garcia (A)
- 1247 Valentina Diaz Rubio
- 1248 Joana Colet Rabassa (A)
- 1249 Ivet Roch Colet (A)
- 1250 Dolors Farriol Batalla
- 1251 Cayetana Hernández Pastor (A)
- 1252 Susana Fernández Garcia
- 1253 Ana Nonell Fernández (A)
- 1254 Lluïsa Serres Cirujeda
- 1255 Sara Tomàs Serres (A)

Reial, 34 - Tel. 977 21 16 26
Pol. Francolí, pl. 26
Tel. 977 54 96 26 - Fax 977 23 70 05
43004 TARRAGONA

Ctra. N-340 km. 1.189
Tel. 977 66 15 16 - Fax 977 66 71 76
43700 EL VENDRELL

Av. de Jesús, s/n
Tel. 977 50 09 86 - Fax 977 50 46 51
43500 TORTOSA

FINQUES MARTORELL

M. Mercè Martorell i Comas

Venda i lloguer de pisos, apartaments i xalets
Venda i lloguer de locals comercials
Valoracions Immobiliàries
Peritatges Judicials

Rambla Nova, núm. 41, 2n 2a
43003 TARRAGONA
Tel. 977 245 272
Fax 977 245 547

Successors de J. Moncunill

Fundat l'any 1939

Instal·lacions d'Aigua, Llum i Gas

Rambla Vella, 47-49 - 43003 TARRAGONA - Tel. 977 23 34 03

ZAIDA
JOIERS

Pau Casals, 6 - Tel. 93 414 22 96 - 08021 Barcelona
Monterols, 36 - Tel. 977 34 28 30 - 43201 Reus
Rambla Nova, 35 - Tel. 977 23 69 30 - 43003 Tarragona

CAFETERIA - PASTISSERIA

Rambla Nova, 27 - 43003 TARRAGONA
Tels. **977 23 42 33 / 977 23 79 18**

Fruites i Verdures

MAR

Arc de sant Bernat, 2
43003 TARRAGONA

Tel. **977 23 90 23**

Òptica Fullana

Rambla Nova, 88 • Tel. 977 234 251 • info@opticafullana.com • 43001 TARRAGONA

RISTORANTI PIZZERIE

La Tagliatella®

TRASTEVERE® il Pastificio®

Major, 4
Tel. 977 23 22 98
TARRAGONA

Ana Llop

Sant Agustí, 6 - 43003 TARRAGONA - Tel. 977 23 75 03

CANSALADERIES

Plaça de la Font, 5
La Bocacalle, 2
43003 TARRAGONA
Tel. 977 23 42 03

Piscolabis

Restaurant

Martí d'Ardenya, 6 - Tarragona - Tel. 977 23 48 51 Fax 977 23 02 74 Mòbil 658 871 495
www.piscolabis.com - pisco@piscolabis.com

Tuc Blanc
Hotel ★ ★ ★

Baqueira Beret - Tel. 973 64 43 50 - Fax 973 64 60 08
25598 SALARDÚ (LLEIDA)

J. Jordà

CONFORT I DESCANS

Av. Catalunya, 22 C
Porxos (Cronista Sessè)
43002 TARRAGONA

Telèfon 977 22 76 15
Fax 977 22 83 16

Estanislao Figueras, 57
43002 TARRAGONA
Tel. 977 24 39 87
977 21 64 85
Fax. 977 24 89 33

www.hotelcosmostarragona.com
e-mail: info@hotelcosmostarragona.com

Escola oficial
reconeguda pel Ministeri
(BOE 13/5/7)
Centre Autoritzat
de Grau Professional
de Dansa per la
Generalitat de Catalunya

Passatge Cobos, 5
(al costat del Mercat)
43001 TARRAGONA
Tel. 977 21 86 26
Mòbil 630 931 793

TECNOLOGIA I GESTIÓ INFORMÀTICA

CORUS
ECO PRO

EPSON
SERVITUT TECNOLÒGICA

Av. Francesc Macià, 8D
Tels. 977 235 611
977 235 605
Fax 977 212 512
43005 TARRAGONA
E-mail: tgj@readyssoft.es
E-mail: tgj@tginformatica.com

Baixada Misericòrdia, 6
43003 TARRAGONA

Tel. 977 23 85 51

TALLER DE JOIERIA I VENDA DE JOIES I RELLOTGES
C/ Armanyà n°2 43004 TARRAGONA · 977 22 73 58

GARATGE CONTINENTAL

PÀRQUING

Prat de la Riba, 10 i 12
43001 TARRAGONA

Tel. 977 21 17 26

Auto-Escola

Tots els carnets

Sant Antoni M. Claret, 1
Tel. 977 218 900
43002 TARRAGONA

Europa

Perfil

Peluqueria · Salón de Belleza

Reding, 16 baixos · Tel. 977 24 09 73 · Tarragona

J. PROS

floristes

Rambla Nova, 102
Tel. 977 21 56 13

Sant Agustí, 1
Tel. 977 23 44 20
TARRAGONA

Att LABORAL

ASSESSORIA TÈCNICA TARRAGONA LABORAL SL

Av. Marquès de Montoliu, xamfrà Mossèn S. Ritort i Faus, 27 · 43002 Tarragona

Tel. 977 222 999 · Fax 977 214 196

Mas Roselló
restaurant

Passeig Marítim Rafel de Casanova, 23 - TARRAGONA - Tel. 977 24 18 28 Fax 977 21 97 52

La Caleta
Restaurant

Passeig Marítim Rafel de Casanova, 24 - TARRAGONA
Tel. 977 23 40 40

Vallvé Seguros

des de 1912

Rambla Nova, 109
43001 TARRAGONA

Tels. 977 21 97 00
977 21 97 57
977 21 97 67

Magda

Artesania en flors
naturals i artificials
per Casaments
Comunions, Batejos
i altres

Monestir de Poblet, 31 (xalet)
43002 TARRAGONA
Tel. 977 22 28 97

C/ Sant Llorenç, 15 - Casc Antic (Tarragona)
Tel/Fax 977 22 83 00

ARTS GRÀFIQUES
INFORMÀTICA I PAPERERIA

Serveis gràfics des de 1864

SVGRAÑES
EDITORS • SOCIETAT ANÒNIMA

Pol. Ind. Francolí, parc. 15 - 43006 TARRAGONA
Tel. 977 54 28 70 - Fax 977 54 32 66

LA CUCA FERA
RESTAURANT

CUINA MEDITERRÀNIA

Plaça Santiago Rusiñol, 5
43003 TARRAGONA
Tel. 977 24 20 07

LA CUCA FERA

**PIZZERIA TRATTORIA
BRASERIA**

Carrer Ferrers, 20
43003 TARRAGONA

Tel. 977 23 56 31

JC
JOIES

JESUS CALDERON . JOIER

August, 5
43003 TARRAGONA

Tel. 977 23 47 17

Atelier Lafuente

Faller de Vitrell

Riera Miró, 80 · 43212 Reus (Tarragona)
Tel. 620 318 568 · atelierlafuente@tinet.cat

PER LA CONSERVACIÓ DELS MERCATS I FIRES
PER FER-TE L'APARCAMENT MÉS FÀCIL
PER LA GESTIÓ DE L'ESPAI PÚBLIC
PEL COMERÇ DE QUALITAT

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA

ESPIMSA
Entitat de Serveis i Promoció
d'Iniciatives Municipals, S.L.

CARMEN CALVO

Bolsos - Pelleteria - Confecció textil, ante i napa

Plaça Verdaguer, 4 - 43003 TARRAGONA - Tel. 977 23 77 26

Pâtisserie Rabasó

Carrer Merceria, 25 - 43003 TARRAGONA - Tel. 977 236 676

mini num

les mitges

Governador González, 16
43001 TARRAGONA

Unió, 11
43001 TARRAGONA

Barreres, 4-6
43201 REUS

les mitges

**VISITI EL NOSTRE CASH&CARRY
LA GRAN TENDA DE LA CARN**

**Venda a particulars a preus de majoristes
977 553 827**

Polígon Francolí, Parc. 26, nau 2 - 43006 TARRAGONA (DAVANT LA COCA-COLA)

Oktober

PERRUQUERS HOME · DONA

977-21 74 02

C/Reding 15,
43001 Tarragona

SERRALLERIA CASELLAS, S. L.

metallisteria d'alumini - serralleria

Ctra. Lleida, PK 1'300 - MAS POU BORONAT
TEL. 977 24 04 71 - FAX 977 25 49 69 - 43007 TARRAGONA

El respecte a l'entorn,
a les persones,
als nostres costums,
a la tradició.

Per a nosaltres, és una prioritat.

Vivim la Setmana Santa

www.dow.com

Informe Públic de Tarragona

<http://www.dow.com/publicreport/2004/loc/tarragona/index.htm>

Millorar la vida
dia a dia.

*Marca registrada - The Dow Chemical Company

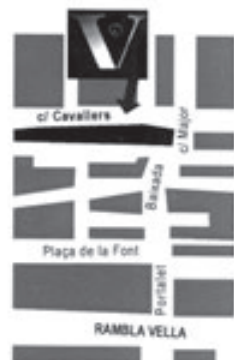
Calvo b.p.a., s.l.®

**Bombes submergibles · Complements per piscina
Lloguer i venda: Grups electrògens, Motosoldadors,
Bombes per obres · Plaques solars**

Av. Tarragona, 11 Bis · 43760 El Morell · e-mail: calvo_bpa@infonegocio.com
Tel. 977 840 801 · fax 977 840 612

degVsta
Ca allers, 6

r e s t a u r a n t

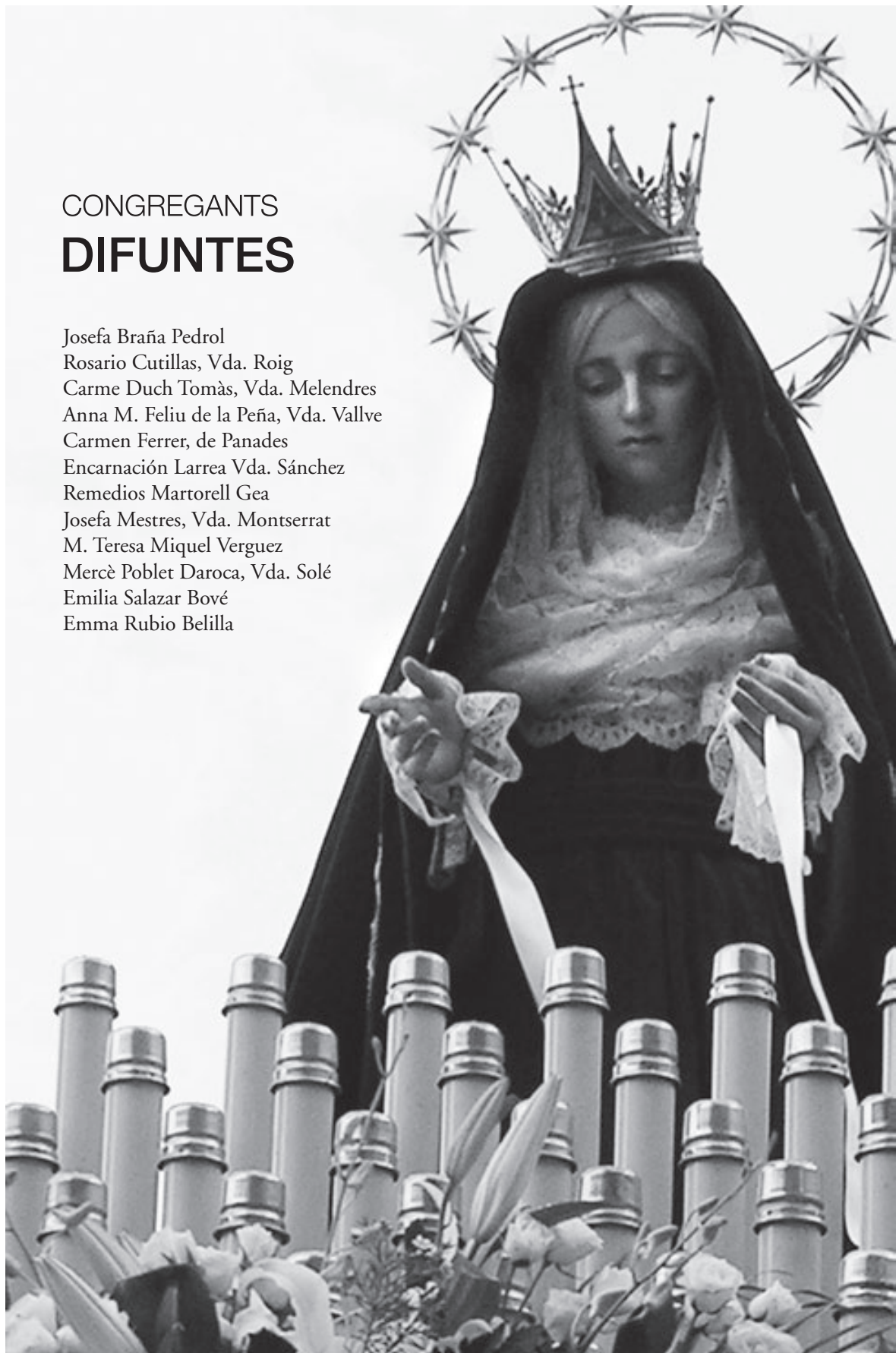
www.degvsta.com
degvsta@degvsta.com

c/ Cavallers , 6
43003 Tarragona
t. 977 25 24 28
f. 977 22 44 51

CONGREGANTS **DIFUNTES**

Josefa Braña Pedrol
Rosario Cutillas, Vda. Roig
Carme Duch Tomàs, Vda. Melendres
Anna M. Feliu de la Peña, Vda. Vallve
Carmen Ferrer, de Panades
Encarnación Larrea Vda. Sánchez
Remedios Martorell Gea
Josefa Mestres, Vda. Montserrat
M. Teresa Miquel Verguez
Mercè Poblet Daroca, Vda. Solé
Emilia Salazar Bové
Emma Rubio Belilla

de la Mare de Déu de la Soledat 2011

Nom: _____

Cognoms: _____

Adreça _____

Codi Postal _____ Municipi _____

Téléfon	Data de naixement
----------------	--------------------------

Mòbil _____ e-mail _____

Quota anual congregant i aspirant: 16,00 euros.

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Benvolgut/da senyor/a, us prego que carregueu al meu compte corrent/llibreta d'estalvis, fins a nou avís els rebuts que li presenti la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat a nom de:

en concepte de quota anual.

Titular del compte _____

Codi compte □□□□ □□□□ □□ □□□□□□□□

La Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat

Agraeix,

a totes les persones, entitats, empreses i comerços
que han fet possible aquesta publicació.

 Setmana SANTA
Tarragona 2011